Wij
vlaams nationaal

Beheer : Voldersstraat 71, Brussel 1. Tel. 12.51.60 pcr 1711.39, Wij Vlaams-nationaal, Brussel 1. Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, Brussel 7. Tel. 23.11.98. Losse nummers : 8 f. - VOLKSUNIE - Weekblad - Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers. — 16de jaargang — nr 24 — 13 juni 1970

De grondwetsherziening in het parlement ontaardt week na week en dag na dag verder tot een onterend schouwspel, dat een bespotting is van de parlementaire demokratie. Onder het mom van grote beginselen wordt op de platste manier aan bekrompen partijpolitieke berekening gedaan. Sinds de verwerping door de Senaat van artikel 38-bis — dat de fameuze « bijzondere meerderheden » oorspronkelijk regelde — zijn de marktkramers voorgoed aan het loven en bieden geslagen : de bijzondere meerderheden moeten nu immers gespecifieerd worden bij elk artikel waarin ze zijn voorzien. Zo kwam het verleden week tot de kortsluiting rond artikel 3-ter dat de taalgebieden opsomt, dat de omschrijving van het tweetalig gebied hoofdstad-Brussel beperkt tot de 19 huidige gemeenten en dat de bijzondere meerderheid om daaraan te wijzigen bepaalt.

HET MISKRAAM DER KRAMERS

Telkens wanneer het om een bijzondere meerderheid gaat, eist de P.V.V. de formule van de supergrendel (dubbele meerderheid plus tweederden) die haar de meeste uitzichten op deelneming aan de macht biedt. Van enige vlaamse bekommernis was daarbij inzake 3-ter geen sprake ; wel integendeel : de P.V.V. eist die supergrendel ook inzake de kulturele autonomie, de grendel op de taalwet en noem maar op. Opnieuw en duidelijker dan ooit te voren is gebleken, dat de P.V.V. de Pest Voor Vlaanderen is.

Nu de P.L.P. zich omwille van 3-ter nog verder verwijderd heeft van de regeringsplannen, zetten de meerderheidspartijen alles op alles om de steun van de P.V.V. blijvend te verwerven. Er is een monsterverbond tot stand gekomen, dat zich uitstrekt van de P.S.C. en de P.S.B. over de C.V.P. en de B.S.P. tot de P.V.V., een rampzalige koalitie die steeds nauwer gaat koöpereren en die voornemens is, met man en macht de fatale grondwetsherziening zo vlug mogelijk er door te drukken. Hoe uiteenlopend de frakties en de meningen binnen dit monsterverbond ook zijn, over één ding blijken ze het steeds meer eens te worden : ze willen in volle dubbelzinnigheid, in berekende verwarring de grondwetsherziening er door krijgen.

De werkzaamheden in het parlement zijn een heilloze en beschamende reeks geworden van onderbrekingen, schorsingen, maneuvers, onderhandelingen en koehandels. Wie daarbij het hardst schreeuwt, krijgt de meeste premies en solden toegegooid. Hardst schreeuwen nog altijd de P.S.C.-ers en de P.V.V.-ers. Dus wordt 3-ter, nauwelijks gestemd in de Senaat en door de C.V.P. uitgeroepen tot een zoveelste vlaamse overwinning, onmiddellijk ontkracht door nieuwe teksten die ingediend zijn in de Kamerkommissie, omwille van de P.S.C. en de Brusselaars. Dus wordt de supergrendel op de kultuurautonomie aanvaard omwille van de P.V.V.

Het plan Eyskens, in zijn oorspronkelijke vorm reeds zo fataal voor Vlaanderen, wordt iedere dag verder omgebogen en scheefgetrokken. Zelfs Hertoginnedal verbleekt bij wat vandaag wordt klaargestoomd.

In de Senaat en in de Kamer voerden ook deze week onze frakties met alle energie het eenzaam maar hardnekkig gevecht tegen de grendelaars en sjacheraars. Tegengewerkt, bespot en beschimpt door de kleurpolitiekers, die schaamteloos aan hun mandaat dat hen door de vlaamse kiezers werd gegeven verzaken. Maar steeds opnieuw in de aanval. Met de zekerheid dat, hoe de strijd in het parlement ook moge aflopen, de definitieve rekening aan de kleurpolitieke verzakers zal aangeboden worden door de vlaamse publieke opinie. die wakker geschud moet en zal worden door het Volksunie-verzet en het Volksunie-offensief.

Misschien was U net zinnens om deze namiddag in de wagen te stappen en met het hele gezin ergens een prettig plekje in het groen te gaan opzoeken.

Mogen we U voor één keer dringend vragen : doe dat niet ? Haal de auto gerust uit de garage, maar kom naar Brussel. De afspraak kent U : 15 uur in de Magdalenazaal, Duquesnoystraat. Een heel grote zaal waar honderden mensen in kunnen. Een zaal die bomvol moet zitten. Niet om ons een pleziertje te gunnen, maar omdat het moét. Nooit voorheen was het zo belangrijk, dat een grote volksvergadering te Brussel zou slagen.

Ach, denkt U wellicht, deze week werd in de Senaat toch 3-ter gestemd, het nieuwe grondwetsartikel dat de grenzen van de brusselse agglomeratie bepaalt en dat eens en voor goed vastlegt dat de zes randgemeenten bij Vlaanderen behoren. Waarom dan nog naar Brussel gaan ?

Inderdaad, 3-ter werd gestemd. Maar verder in dit blad doen we een boekje open over de werkelijke betekenis van dit grondwetsartikel. Dat overigens nog door de Kamer moet worden goedgekeurd ook. Maar dat reeds op voorhand ontkracht wordt door allerlei duistere kombines, die de franstalige imperialisten zullen toelaten om ook in de toekomst — net zoals in het verleden, maar met een grotere kans op sukses — te ijveren voor de inlijving en de verfransing van de zes randgemeenten en wellicht nog een hele hoop vlaamsbrabantse gemeenten meer. Er is niéts geregeld ; alles is te herdoen en zwaarder dan ooit weegt de bedreiging van het hoofdstedelijk kultuurimperialisme op Vlaams-Brabant.

Straks, op 11 oktober, wordt de belangrijkste strijd van de gemeenteraadsverkiezingen geleverd te Brussel. De meest onverzoenlijke vijanden van Vlaanderen — de F.D.F. — de P.S.B. — en P.L.P.-chauvinisten — rekenen op een reusachtige overwinning. Namens hen die zich zonder enige ironie de « gematigden » durven noemen, treedt de zich Waal noemende van den Boeynants naar voor met een verkiezingsprogramma boordevol verkapt annexionisme. Als bondgenoten heeft hij onder meer de vlaamse C.V.P.-ers, die zich zonder enige schaamte inzetten voor het verwezenlijken van de « liberté du pêre de famille », voor het uitbreiden van de faciliteiten, voor het inpalmen van vlaams gebied door het gewest en de agglomeratie Brussel.

Vandaag hebben we de kans, op een beslissend ogenblik temidden van de debatten over de grondwetsherziening en op korte afstand van de gemeenteraadsverkiezingen, in het hart van Brussel zelf getuigenis te gaan geven van onze onwrikbare wil om de Vlamingen van de hoofdstad met alle macht terzijde te staan.

WIJ en gij

vlaams nationaal

ALTERNATIEF

Voledig akkoord met Hugo Schiltz' vaststelling dat het voornaamste kenmerk van de huidige politieke toestand in ons land ongetwijfeld een zeer grote verwarring is en dat klare alternatieven moeten geboden worden, wil de deelname van de burgers aan het politiek leven niet in het gedrang komen.

Wanneer Hugo Schiltz echter betoogt dat op grond van een "pluralistisch en pragmatisch progressief humanisme" de V.U. een duidelijk politiek alternatief belichaamt, zit hij m.i. naast de kwestie. Pluralisme en humanisme zijn voorwaarden en pragmatisme is een metodiek: alles zeer belangrijk maar niet het wezen van een partij. De V.U. die zich nog steeds vlaams-nationaal noemt, mag zich niet bazeren op begeleidende kwaliteiten, maar moet gegrondvest zijn en blijven op haar volksnationalisme, waarvan het federalisme de politieke, de klassensamenwerking (echt socialisme) de pociaal-ekonomische en het pluralisme de spirituele uitingen zijn.

Terwijl overal in Europa de volksnationale bevrijdingsbewegingen de verstarde centralistische strukturen en denkbeelden doen barsten en eventueel met geweld bestrijden, verwacht de jeugd van de Volksunie inderdaad dit duidelijk volksnational standpunt, Niet enkel klein-vlaams, maar heelnederlands, europees en voor de derde wereld.

J. V., Melsele

WERE DI

Mogen we U hartelijk danken voor de publikatie van de mooie foto's van onze "kontestatie" te Breendonk, ter gelegenheid van de zgn. "open dag" dialoog jongeren-verzet?

Het weze ons toegelaten een paar aanvullingen te geven opdat uw lezers juister zouden geïnformeerd zijn terzake.

De Were Di-Jongerenwerking had gevraagd deel te nemen aan deze dialoog, doch werd beleefd afgewimpeld. Daarom nam Were Di het initiatief tot deze even rustige als besliste kontestatie-aktie. Eens temeer werd bewezen dat incidenten steeds uitblijven... zo de rijkswacht niet provokeert. Wat dat betreft, mag de ordedienst te Breendonk een pluimpje op zijn hoed steken. De bloementuil werd inderdaad neergelegd door onze vriend Verbist, samen met een afgevaardiging van de Were Di-jongerenwerking, onder leiding van mej. M. van Puyvelde.

B. v. B., Antwerpen

LINKEBEEK

Brussel is voor ons steeds een bron van ergenis geweest, de gemeentepolitiek van Linkebeek echter is een kaakslag in het gezicht van alle bewuste Vlamingen.

Linkebeek is een vlaamse randgemeente met faciliteiten. Hiervan heeft het gemeentebestuur gebruik (of liever misbruik) gemaakt om alle straatnamen in het Frans te vertalen of zelf om te dopen. Zo werd de oude Wijnborre de « Vallée des artistes ». Dusdoende werd het vlaams uitzicht van Linkebeek aangetast.

Vlak aan de gemeentegrens heeft Ukkel een franstalig ateneum opgericht dat natuurlijk teert op de linkebeekse jeugd. Dit wordt officiëel aangemoedigd door Linkebeek, want op het aanplakpaneel vóór het gemeentehuis hangen uitsluitend twee affiches voor franstalige scholen!

Tans eist de gemeenteraad een tweetalig statuut met het oog op de aanhechting bij Brussel, alsof die dorpspotentaatjes het recht hadden om een beslissing te treffen over een zaak die heel de vlaamse gemeenschap aangaat!

H.V., Brussel

GEEN WOORDEN MAAR DADEN !

Er werd in de vlaamse dag- en weekbladen tijdens de laatste weken wel wat gejammerd romdom de persoon van Jef Tinel, een van onze vlaamse komponisten met een vlaamsnationale overtuiging. Terecht wijst men op het "verzuimen" van verplichtingen tegenover onze vlaamse komponisten.

Het weze mij toegelaten aan alle aanklagers mede te delen dat ze in de maand juli rondom de Guldensporenvieringen tal van kansen krijgen om het bewijs te leveren dat ze het niet bij protesten laten.

Jef Tinel schreef een prachtig Guldensporenlied: "Vlaanderens schoonste dag" (Robma) "Er waren drie tamboers" (B. Rodenbach) "Wij zijn bereid".

Er rest nog tijd genoeg om deze liederen in te studeren en dan met sukses ook uit te voeren Men kan zich daarenboven nog richten tot de B.R.T. en het verzoek schriftelijk richten tot de direktie om deze liederen tijdens Sporenvieringen uit te zenden.

Zo zal de dappere oude vlaamse vechtjas Jef Tinel te Destelbergen nog de vreugde genieten, dat de Vlamingen de daad bij het woord voegen.

Voor de muziek kan men schrijven: "Roeland - Uitgaven" William Woodstraat 12, Borgerhout (2200)

W. d. M., Borgerhout

VIVA MEKSIKO...

Met Meksiko 1970 komen alle voetbalfans aan hun trekken in de tv. Het lijkt wel een regelrechte « bezetting » van dit medium door « keizer » Voetbal. Tevens is deze voetbalorgie voor onze B.R.T. een welkome aanvulling van een zomerprogramma, waarin de armoe troef is.

Als niet-voetbalfan — ik gun iedereen zijn pretje, maar te veel is te veel! — stel ik vast dat ik tv-taks moet betalen voor een programmatie waarvan de drie vierden me absoluut niet bevallen en ik ben waarachtig niet alleen! En wat zal dat worden als de Majors straks ook nog hun zin krijgen, om de nieuwsdienst te « objektiveren »?

J.K., Ronse.

GRENDEL OF MUILEBAND

Meent u niet, dat we de term « grendel » wat begrijpelijker moeten maken en dichter tot het volk dat hier, doorsnee gezien, weinig van begrijpt. Daarom deze suggestie om bij « grendel » het woord « muileband » toe te voegen. Het zal veel meer tot de mensen spreken. De miljoenen affiche- en andere plakkosten, zullen dan meer renderen en het motief de brede massa bereiken.

« Geen grendel - geen muileband » voor Vlaanderen. Ook de muiletand op bekening zou meer tot de breede lagen van de bevolking spreken.

B.L., Bredene

NATIONALISME

Wij hebben onlangs veel aandacht geschonken aan het tv-gesprek « Brauns, Kiebooms en van Hoorick » dat volgde op de misleidende propagandafilm « Hitler schenkt de Joden een stad ».

Een gevoel van huiver en deernis heeft ons beurtelings overmeesterd enerzijds wegens de onmenselijke wreedheid van de nazis, anderzijds voor de weerloze en onschuldige slachtoffers van de duitse koncentratiekampen.

De drie partners spraken op een waardige en bezadigde toon, zonder haat noch stemmingmakerij.

Doch de heer van Hoorick besteeg op zeker ogenblik, als vlaamse socialist, zijn stokpaardje van het anti-nationalisme. Het nationalisme ligt immers, zegde hij, aan de bazis van het chauvinisme, dat de grondoorzaak is geweest (en nog kan zijn) van dergelijke mensonterende gruwelen. Volgens zijn redenering zou men dan ook kunnen zeggen dat de « demokratie », die als uitloper heeft o.a. het kommunisme (dat de wereldrevolutie predikt, « waarbij koncentratiekampen geen lustoorden zouden zijn ») al even versmadelijk is.

Sprekende over « nationalisme » en « demokratie » onderstelt men steeds de « gezonde » gestalten van deze sociale strekkingen en mogen wij ze a priori niet veroordelen wegens hun mogelijke kankerachtige uitbottingen. Overigens elk volk dat normaliter streeft naar zelfbehoud en vooruitgang is nationalistisch gezind en met recht als dit maar binnen redelijke perken blijft. Dit is het geval zowel met het waalse als met het vlaamse e.a. nationalismen, met dit verschil dat de waalse socialisten veel meer nationalist zijn dan de vlaamse en geen « vaandelvlucht » zullen plegen om het belgisch socialisme kost wat kost aaneen te houden. Zo hebben zij mede blok gevormd om teoretisch een grondwet op te timmeren die een meesterstuk zou zijn van bizantijnse sluwheid en zou leiden tot de onderdrukking van een etnische meerderheid.

Als het « onwaarschijnlijke » dan toch zou waargemaakt worden zal de man in de straat gewis de konkluzie trekken dat een eerlijke vlaams-waalse koëksistentie niet leefbaar is in een unitair belgisch staatsverband.

J.S., Mortsel

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseling gevoerd.

van de redaktie

Brussel, 11 juni 1970.
Betr.: perskonferentie.

Tussen de plooien van het dagelijks routinewerk op de redaktie kruipen naast allerlei werkjes af en toe de perskonferenties, dagelijkse kost in Brussel. Stad waar onder andere het Consciencehuis ligt, in de lawaaierige Jules Van Praetstraat, ingekapseld in de Graaf van Egmont en in al zijn waardigheid omringd door schreeuwende juke-box-tingeltangels waar de brusselse jeugd haar would-be-asfaltjungle-imago tracht hoog te houden. Dat zie je dan maar als je naar een perskonferentie trekt van de Werkgemeenschap voor Oost-België, die gehouden wordt in die koele bovenzaal. Waar de flarden van de jongste hits tussen de ingehouden hartstocht voor vlaams zelfbehoud in de Voer door tuimelen.

Je gaat als joernalist graag naar een perskonferentie of niet. De ene kollega lust wel een whisky of een - in deze hitte - uiterst welkom glaasje bier. Doorwinterde joernalisten gaan met een superieure vanzelfsprekendheid dicht bij de spreker zitten, je ziet de "eerstejaars" bescheiden achteraan kruipen en driemaal meer nota's nemen dan de onderen, die het allemaal al weten.

Als het een maatstaf is voor de inburgering van een blad : wij van "WIJ" raken ook al een beetje blasé, omdat we meer dan vroeger naar perskonferenties tiegen. Misschien omdat we er bijna steeds dezelfde gezichten zien. Waardoor de legende van dat opwindend-joernalisten-bestaan dan toch maar weer wat afbrokkelt. Wij

ETN JEURISSEN WEET ALLES VAN TEMPERATUREN
KOELTOGEN
KOELKAMERS
DIEPVRIEZERS
BROWN BOVERI
DIEPVRIESTUNNELS
KAMIONKOELING
WINKELINRICHTINGEN
o.a. VOOR SUPERMARKTEN, INDUSTRIE EN VOEDINGSNIJVERHEID
ETN JEURISSEN PVBA De Winterstraat 24
Borgerhout/Antwerpen Tel.: (03) 36.11.35-36.59.31

WIJ-LEZERS VRAGEN BIJ HUN OPTICIEN
Alran
Brilmonturen
Invoerders : VANDERBRUGGEN & Cie, Provinciestraat 95, ANTWERPEN
TEL (03) 36.12.94 Opticiens Vraagt het bezoek van onze vertegenwoordiger

● Het « steentje » in de Kempen

wereld - krizis en stille afbraak

(aco) Bijna geruisloos, en zonder officieel misbaar, voltrekt zich de voortschrijdende afbraak van de diamantnijverheid in de Kempen.

Het is moeilijk nauwkeurige gegevens voor te leggen, maar in kringen die het stille drama meemaken hoorden we ramingen maken volgens welke 4 à 5.000 kempense diamantbewerkers de bedrijfstak verlaten hebben. Dat zou betekenen dat zowat de helft van die voor de Kempen zo karakteristieke bewerkers van het steentje hun geluk in andere sektoren zijn gaan zoeken.

Op de arbeidsmarkt was de vraag in de jongste tijd nog groot genoeg om aan een aantal van hen nieuwe startmogelijkheden te bieden. Alleen al door DAF zouden een honderdtal ex-diamantbewerkers aangeworven zijn.

We maken voorbehoud voor die cijfers. Het diamantbedrijf in de Kempen heeft zich nooit geheel van sluikwerk kunnen losmaken, en de vakbeweging kon in die vage zone geen volledige klaarheid scheppen.

Het is ons echter niet te doen om statistische details. Het feit blijft dat de diamantnijverheid in de Kempen een moeilijke tijd doormaakt en dat door omschakeling en omscholing in nieuwe sektoren de énen zich redden, terwijl de anderen in een straatje zonder einde vastgelopen zijn.

De algemene oorzaak ligt in de diamantkrizis op wereldschaal. De verkoop van diamant in de V.S.A. is verminderd wegens de financiële en algemene-ekonomische moeilijkheden aldaar, de hoge rentevoeten, de kredietbeperkingen, enz. De daaruit voortvloeiende stilstand van de zaken is in alle diamantcentra, waar ook ter wereld, voelbaar.

In de Kempen is men er echter gevoeliger voor dan elders, naar het ons voorkomt wegens de strukturele zwakheid van vele kleinere bedrijven, de gebrekkige organizatie van de betrokken arbeiders en ook wegens het feit dat de in de Kempen bewerkte kwaliteiten meer dan andere te lijden hebben onder de konkurrentiële produktiecentra in Israël en in India.

Het is niet de eerste maal dat de diamantbewerkers — alsook de diamantairs, kooplui en industriëlen zwaarder dan anderen te lijden hebben onder konjunkturele moeilijkheden.

Wie in de betere jaren goed verdiend heeft en rezerves kon aanleggen, sloeg er zich in het verleden wel door. Maar voor de arbeiders was de mogelijkheid tot rezervevorming vaak onbestaand (voor sommige werkgevers trouwens eveneens). Zo ontstaat er nu een situatie die een bedreiging inhoudt voor de welvaart van een groot deel van de Kempen.

● Het buitengewoon onderwijs

alle teksten van de v.u. afgewezen

(m. van Haegendoren) Het is bekend dat de spaanse burgeroorlog een soort van eksperimentele oorlog geweest is voor de tweede wereldoorlog. Het zag er naar uit, dat het buitengewoon onderwijs in dezelfde zin het voorspel zou geworden zijn voor een schoolpaktoorlog onder de meerderheidspartijen. De meerderheidspartijen bereikten geen akkoord. Ze houden echter rekening met mogelijk vervroegde verkiezingen en willen daarom ieder van hun kant hun « ziel van het kind » in hun wapenarsenaal behouden. Hier moet de oorzaak gezocht worden van het akkoord-dat-geen-akkoord-is over het buitengewoon onderwijs : men heeft nl. alle werkelijke problemen uit de wet gelicht om ze toe te vertrouwen aan de geheime diskussie in de schoolpaktkommissie en ze te onttrekken aan het parlement. Mooi voorbeeld van « demokratische » mentaliteit !

De openbare mening moge vernemen dat de volgende amendementen van de Volksunie werden afgewezen : amendement inzake de wetenschappelijke begeleiding van de gehandikaptenzorg ; amendement betreffende de samenstelling van de advieskommissie volgens normen van deskundigheid ; amendement tot nauwer toezicht op misbruiken die er zouden kunnen in bestaan, kinderen ten onrechte in het buitengewoon onderwijs te loodsen vanwege de profijten die het kan bieden aan de inrichters.

De partijgangers van het officieel onderwijs mogen weten dat de socialisten een amendement, strekkende tot oprichting van Rijksscholen — waar dit mocht noodzakelijk zijn — hebben afgewezen.

De kristelijken mogen weten dat de C.V.P. een amendement tot substantiële verhoging van de werkingskosten eveneens heeft afgewezen.

Beide partijen waren het eens een amendement af te wijzen, er toe strekkende vo. bepaalde zeer moeilijke gevallen een samenwerking tot stand te brengen tussen beide netten.

Zowel de B.S.P. als de C.V.P. willen beslist de verzuiling in stand houden. Zij hebben bij deze aangelegenheid eens te meer bewezen dat de onderwijsproblemen in eerste orde aangelegenheden zijn van macht en... geld.

Beide partijen en ook de « vrijheidslievende » liberale P.V.V. wezen een amendement af, waarbij de leerkrachten vrij onderwijs dezelfde stabiliteit... en dezelfde politieke vrijheid bekomen als de leerkrachten rijksonderwijs !

NU OOK BLAUWE HANEN

BEROEPSHALVE BEKEKEN

SINDIKALE VOORRECHTEN

De Algemene Centrale voor Openbare Diensten (A.C.O.D.) heeft een buitengewoon kongres gehouden, met als voornaamste tema het nieuw sindikaal statuut en wijzigingen aan het statuut van de socialistische centrales, zoals dat in het socialistisch-sindikaal jargon heet.

Behalve de specifieke principes, op grond waarvan het nieuw sindikaal statuut uit de bus moet komen en waarbij de kongresverslaggever er prat op ging dat de voorstellen van de A.C.O.D voor 99 t.h. door de bevoegde minister (partijgenoot Harmegnies) werden verwerkt in het nieuwe statuut, is het belangrijk dat dit nieuwe statuut de huidige bevoorrechte situatie van de kleursindikaten zal bestendigen. De wet spreekt niet alleen over de drie reprezentatieve sindikaten maar ook over de erkende sindikaten, die echter niet over dezelfde rechten zullen beschikken als de drie kleursindikaten. Wel zullen ze genieten van zeven welomschreven zogenaamde primaire rechten, doch de bijkomende rechten (w.o. het sindikaal verlof) zullen uitsluitend voorbehouden blijven aan de afgevaardigden van de drie « reprezentatieven » namelijk het A.C.V., het A.B.V.V. en het liberaal vakverbond. Met andere woorden : alle gezwam over progressisme, pluralisme, hergroepering enz. ten spijt en ondanks het nieuwe kleed waarin het sindikalisme als instelling wordt gestoken, blijft de diskriminatie ten aanzien van andere, niet-traditioneel denkende en handelende vakbonden bestaan. Het nieuw sindikaal statuut bevestigt slechts de voorrechten van de traditionele sindikaten en maakt de opkomst en de uitbreiding van elk ander sindikaat voor als na uiterst moeilijk, zoniet onmogelijk.

GRENDELSINDIKALISME

Deze bevestiging is eigenlijk vanuit het standpunt der traditionele partijen en sindikaten slechts logisch. Een andere zaak is het, deze verhoudingen nog demokratisch te durven noemen. Van politieke groeperingen die grendels op de normale demokratische meerderheid in de grondwet aanvaarden is het echter logisch, dat ze met hen verwante sindikaten steunen in het opleggen van sindikale grendels waarvan het de bedoeling is ten eeuwigen dage het eigen sindikaal monopolie in stand te houden.

Even logisch volgt daaruit het verzet van de gevestigde sindikale machten tegen het principe van sindikale verkiezingen en de hardnekkige verhindering van verkiezingen in bepaalde openbare diensten, zoals bvb. bij de postdiensten, waar men reeds jaren wacht op een nieuwe verkiezing van de sindikale afgevaardigden omdat de traditionele sindikaten maar al te goed weten, dat ze tegenover onafhankelijke en veel dichter bij de werknemers staande kandidaten de duimen zouden moeten leggen.

Het ligt voor de hand dat een dergelijke houding het sindikaal immobilisme, de sindikale verstarring en vooral ook de sindiko-partijpolitieke vervlechting in de hand werkt, om nog niet te spreken van de sinds lang gekoesterde droom van de sindikale bonzen, hun greep op de partijen, die reeds via financiële kanalen zo stevig is, nog te vergroten.

De riziko's van deze verstarring doch ook van deze sindikale machtsaangroei nemen de sindikale leiders graag op de koop toe. Hoe kan men het anders verklaren dat ze zoals in Limburg de steun van hun leden tijdelijk of voorgoed verspelen door een a-sindikale politiek, wat men vroeger de kwadratuur van de cirkel zou genoemd hebben, doch die sinds de stakingen in Limburg wel degelijk werd verwezenlijkt, een politiko- matematische krachttoer die men vroeger niet voor mogelijk zou gehouden hebben.

VOORLOPIG GEEN ALTERNATIEF

Het ziet er dus met dit nieuw sindikaal statuut in de openbare diensten niet naar uit, dat er aan de huidige ongezonde verhoudingen iets ten goede zal veranderd worden. De kleursindikale alleenheerschappij — broederlijk gedeeld onder de twee supergroten met de kleinere liberale broer als kruimeldief — blijft bestaan en wordt nog uitgebreid zonder sindikaal alternatief in de huidige unitaire staat of in de paritaire staat, die Eyskens ons als zijn « laatste wil » wenst na te laten.

Op de duur zal een federale herstrukturering, die dan toch de « geleiden » dichter bij de « leider » brengt, ook hier een uitkomst blijken te zijn, niet alleen in de breedte doch ook in de diepte. Dat een dergelijk besluit bij de uitgekookte sindikale bonzen tans slechts een medelijdend schouderophalen veroorzaakt begrijpen we best.

Tot een dergelijk inzicht zijn ze immers van nature uit niet in staat al zou de weg, die hun partijpolitieke kleur- en standgenoten in dit verband reeds hebben afgelegd (lang nog niet ver genoeg vanzelfsprekend) hen toch tot nadenken moeten stemmen, ook al lacht een sindikale hérdenking en hérstrukturering door een aan het sindikalisme als zodanig vreemde stroming hen zeker niet toe.

3-TER EEN PYRRHUSOVERWINNING ?

BRUSSELS IMPERIALISME WORDT NIET INGEDIJKT

In de Kamerkommissie voor de Grondwetsherziening is verleden dinsdag een nieuwe bedreiging opgedoken inzake het probleem Brussel. De Kamerkommissie behandelde die dag en ook woensdag het artikel over de brusselse agglomeratie. Minister Tindemans pakte namens de regering uit met een nieuwe tekst, die een hoogst verontrustende aanhef heeft; hij maakt immers geen gewag van « de brusselse agglomeratie » of « het hoofdstedelijk gebied », maar vermeldt uiterst dubbelzinnig « een agglomeratie waarvan Brussel de hoofdstad is... ».

Volksunie-voorzitter van der Elst vroeg de minister onmiddellijk om uitleg. Tindemans antwoordde, dat de nieuwe tekst opgesteld was « omdat het immers niet zeker is dat de grenzen van de agglomeratie zullen samenvallen met die van de huidige negentien gemeenten ».

Een dag later, op woensdag, werd Tindemans nog iets duidelijker : hij verklaarde dat de afbakening van Brussel-Hoofdstad, zoals ze daags voordien gestemd was in het artikel 3-ter door de Senaat slechts sloeg op « het taalgebied »; de « agglomeratie Brussel » en het « ekonomisch gewest Brussel » hoeven niet dezelfde begrenzing te hebben.

Volksunie-voorzitter van der Elst wees in een zeer scherpe repliek er op, dat daardoor de hele zaak Brussel opnieuw op losse schroeven kwam, dat 3-ter een fopperij en een Pyrrhusoverwinning van de vlaamse C.V.P. dreigt te worden en dat uiteindelijk valt te voorzien dat de franse kultuurkommissie bevoegdheid zal krijgen over de randgemeenten.

De heer Tindemans ontkende het niet. En niemand van de vlaamse C.V.P. roerde !

Het is duidelijk wat er ons boven het hoofd hangt : in de toekomst zal de grens van de brusselse agglomeratie kunnen uitgebreid worden tot een onbepaald en onbeperkt aantal randgemeenten, voor zover er een advies is van de agglomeratieraad en van de betrokken gemeentebesturen. Een koninklijk besluit en een bekrachtiging daarvan in het parlement — uiteraard met gewone meerderheid en zonder grendel — zou volstaan voor de annexatie.

Dit is gebeurd op dezelfde dag dat 3-ter in de Senaat gestemd werd en de dag nadien : op een ogenblik dus dat de zoveelste « vlaamse overwinning » gevierd werd door de vlaamse C.V.P.-ers — een deel onder hen absoluut ter kwader trouw, een ander deel met de onnozelheid die hen destijds ook deed verklaren dat Hertoginnedal een overwinning was, een derde deel zonder een barst te begrijpen van de inzet. Slechts een paar enkelingen « met de dood in het hart » !

Is het in die omstandigheden te verwonderen dat de vlaamse C.V.P. zich zonder meer aangesloten heeft bij van den Boeynants' Unie voor de Toekomst van Brussel ? Deze Unie voert in haar programma dezelfde bedoelingen en ambities als deze die uit de nieuwe regeringstekst over de brusselse agglomeratie blijken : verwarring scheppen tusen de begrippen « taalgebied », « agglomeratie » en « ekonomich gewest » om, dank zij deze verwarring, de annexatie van Vlaams-Brabant indirekt maar daarom niet minder efficiënt door te voeren.

De toestand is tans nog dramatischer dan ten tijde van Hertoginnedal. Wat Hertoginnedal betreft, moest men de C.V.P.-ers hun kapitulatie verwijten. Vandaag is er van kapitulatie niet eens sprake : de C.V.P.-ers hebben zich van meet af aan laten inschakelen — zowel wat de nationale als wat de hoofdstedelijke politiek betreft — als handlangers van imperialisme en annexatie.

DE BEVESTIGING

De aap die verleden dinsdag in de Kamerkommissie voor de Grondwetsherziening reeds uit de mouw van minister Tindemans is komen gluren, vertoonde opnieuw zijn gezicht in « Le Soir » van donderdag. Aan dit brussels blad heeft eerste-minister Eyskens na de goedkeuring van 3-ter in de Senaat een aantal verklaringen afgelegd om de frankofone Brusselaars te sussen. En uit die verklaringen blijkt opnieuw, dat de stemming van 3-ter een vlaamse Pyrrhus-overwinning dreigt geweest te zijn : het brussels imperalisme krijgt de kans om, ondanks de begrenzing en de grendel van 3-ter, op rooftocht uit te gaan in Vlaams-Brabant.

De heer Eyskens zegde aan « Le Soir » : « De Brusselaars zien hun toestand niet zoals die in werkelijkheid is. Het tweetalig regime van de hoofdstad dateert van 1932. Er worden door de stemming van 3-bis geen veranderingen aan dat statuut gebracht. Men heeft een regime van faciliteiten ingevoerd in de randgemeenten ; dat wordt bevestigd door de grondwet. Deze faciliteiten worden uitgebreid door de kultuurraden »...

De heer Eyskens vervolgde : « Men verwart te Brussel het taalregime van Brussel, dat sinds 1932 bestaat, met de grote agglomeratie en de supra-gemeentelijke bevoegdheden die op het technisch vlak zullen verleend worden ».

Aan het einde van zijn interview met « Le Soir » zegde de eerste-minister : « Er zal taalvrede komen, omdat men te Brussel zeer snel en zeker na de gemeenteraadsverkiezingen zal begrijpen, dat het brussels taalregime niet zal worden gewijzigd. Men raakt niet aan het brussels taalregime ! Op zeker ogenblik moet er gezegd worden dat het een grote agglomeratie is, en welke de gemeenten zijn die er deel van uitmaken. Brussel zal behandeld worden zoals Antwerpen of iedere andere grote agglomeratie ».

Uit deze (gewild ?) sibillijnse uitspraken kan men desondanks de bevestiging lezen voor wat minister Tindemans in de Kamerkommissie reeds had laten doorschemeren : de begrenzing, zoals ze opgelegd wordt door het artikel 3-ter, slaat alleen op het zogenaamd « taalgebied Brussel ». Maar als agglomeratie en als ekonomisch gewest kan Brussel praktisch ongehinderd uitbreiden.

De hele 3-ter verliest meteen iedere waarde : we staan eens te meer, waar we sinds tientallen jaren staan : de frankofone Brusselaars krijgen een aantal achterdeuren, die wijd openstaan naar het vlaamse land rond Brussel. Verre van de strijd voor Vlaams-Brabant te besluiten, zal de aan gang zijnde grondwetsherziening hem maar voor goed op dreef brengen. Met de Vlamingen in een slechtere pozitie dan ooit te voren.

Voor dit ongehoord bedrog lenen zich de vlaamse kleurpolitiekers !

bij een opiniepeiling

GOEDE BEURT VOOR DE VOLKSUNIE

(red.) In « Het Laatste Nieuws » verschenen verleden week vrijdag eens te meer de rezultaten van een door International Associates Europa uitgevoerde politieke opiniepeiling. Deze peiling werd uitgevoerd in april. De belangrijkste gebeurtenissen die het politiek klimaat op dat ogenblik bepaalden waren : de nawerking van de bekendmaking van het « plan Eyskens » in de tweede helft van februari ; de drukte rond het wetsvoorstel Hulpiau, dat de zes randgemeenten duidelijk bij Vlaanderen wilde voegen ; de naweeën van de staking in Limburg.

De twee eerste faktoren moeten normaal in het voordeel van de C.V.P. en in het nadeel van de Volksunie gespeeld hebben ; de derde was uiteraard gunstig voor de Volksunie. Deze elementen hebben hun neerslag gehad in de politieke mening zoals ze gepeild werd door INRA ; het lijkt er op dat ze mekaar in evenwicht hebben gehouden. Hoe dan ook : de Volksunie hield in deze voor haar stellig niet over de hele lijn gunstige periode flink stand (10 t.h. in april tegenover 10,1 t.h. bij de opiniepeiling december-januari) en ze behield de vooruitgang die de sinds de verkiezingen van 1968 (9,1 t.h.) heeft gemaakt.

Voor de Volksunie komt de opiniepeiling er op neer, dat ze bij haar kiezersaantal van 1968 een schijf van zowat vijftigduizend nieuwe kiezers heeft gevoegd. Naast de C.V.P.-P.S.C. (verkiezingen 29,6 t.h., april 33,5 t.h.) is zij de enige partij die vooruitgang boekt, waarbij in aanmerking dient genomen dat de C.V.P.-P.S.C. zich bij de verkiezingen 1968 op een absoluut dieptepunt bevond en dat ze ook met haar percentage van april nog slechts de schim is van wat ze ooit is geweest.

De B.S.P. — bij de verkiezingen van 1968 toch ook op een toen als absoluut geldend dieptepunt — zakt nog verder weg : van 26,2 t.h. in 1968 naar 23,8 t.h. in april 1970. Gelet op het feit dat van de ondervraagde socialisten minder dan de helft (namelijk 45 t.h.) Vlamingen waren, moet het percentage van de B.S.P. in Vlaanderen tans aardig dicht in de buurt van de Volksunie zijn gekomen !

Voor de P.V.V. gaat het bergaf met een vaart, die niemand een paar jaar geleden voor mogelijk zou hebben gehouden : van 19,4 t.h. bij de verkiezingen zakt ze in april 1970 tot 14,4 t.h. Ze ligt ver ten achter bij de groep Volksunie-B.S.P., die momenteel in konkurrentie beginnen te liggen in Vlaanderen.

Ook het F.D.F.-R.W. had in april jongstleden stellig niet de wind in de zeilen. Het zakte op een half jaar tijd van 7,4 t.h. naar 5,7 t.h. en staat daarmee nog nauwelijks 0,2 t.h. boven zijn verkiezingsrezultaat van 1968.

De K.P. blijft bevroren op het absoluut laagtepeil dat ze sinds de tweede helft van vorig jaar heeft bereikt : in april 1970 nog 1,5 t.h. tegenover 3,2 t.h. bij de verkiezingen.

Het meest opmerkelijke feit in de Volksunie-cijfers is de verbluffende vooruitgang in Limburg, die praktisch neerkomt op een verdubbeling van onze limburgse effektieven.

Verheugende vaststellingen, die reeds bij vroegere opiniepeilingen konden gemaakt worden, blijken van kracht te blijven : 13 t.h. van de V.U.-kiezers zijn jonger dan 20 jaar, 29 t.h. jonger dan 24 jaar, 55 t.h. jonger dan 34 jaar en 75 t.h. jonger dan 44 jaar. Met deze cijfers is en blijft de Volksunie veruit de jongste partij van heel het land : onbetwistbaar de partij van de toekomst !

Tussen de Cordillera Negra en de Cordillera Blanca in Peru ligt het dal van de dood. En verderop is de Callejon de Huaylas, dat de Peruvianen als de mooiste vallei ter wereld beschouwen, nog slechts een eindeloos kerkhof. Te Huarez is de toren van de katedraal rechtgebleven met daarop de klok die vandaag nog altijd het fatale uur aanwijst : 15 u 27. Op dat ogenblik, in de namiddag van 31 mei, beefde de aarde in Peru.

Een ontwikkelingsland is door die ene kramp van de bodem jaren achteruitgeslagen. Het land is niet bij machte, zijn puinen zelf op te ruimen en zijn doden zelf te begraven. Alleen internationale solidariteit kan er voor zorgen dat de schok van 31 mei geen hipoteek van tientallen jaren wordt voor Peru.

Die solidariteit is er, ondanks het feit dat Peru voor ons zo ver en onbekend is. Ze is er onder allerlei vormen en we zijn er van overtuigd, dat ook onder onze lezers er heel wat zijn die het hunne hebben bijgedragen.
Alhoewel men het ons niet gemakkelijk maakt ! We hebben ons de jongste dagen herhaaldelijk geërgerd aan de wijze, waarop de hulpaktie hier te lande gebeurt.

De meest spektakulaire, de meest direkte en de meest efficiënte vorm van hulpinzameling is de oproep via het massamedium bij uitstek, de televizie. Sinds dagen verschijnen, tussen de B.R.T.-programma's door, op het kleine scherm de namen en de nummers van de organismen die zich bezighouden met de hulpverlening. Er is het Rode Kruis. Er is Caritas Catholica.

Er is een socialistische hulpdienst.

En er is een liberale hulpdienst. Vier namen en vier postrekeningen die in een flits op het kleine scherm verschijnen, met als gevolg dat niemand de tijd heeft om ze allemaal te noteren en er dan het organisme van zijn ideologische voorkeur of gewoonweg van zijn hart uit te kiezen.

Wellicht nooit scherper dan op zo'n tragisch ogenblik beseft men, hozeer ons land en onze gemeenschap aangevreten en lamgelegd wordt door het politiek gangreen.

Dat de socialisten en de liberalen, en de gelovigen en de vrijzinnigen liefdadigheidsorganismen hebben die zich speciaal bezighouden met de hulp aan in nood verkerende of vervolgde geestesgenoten, lijkt ons vrij normaal. Maar dat de hulp aan de Peruvianen, dat de steun aan slachtoffers van grote rampen moet geschieden onder een ideologisch etiket (en « ideologisch » is een vriendelijk eufemisme voor wat juister « partijpolitiek » zou heten), lijkt ons onaanvaardbaar.

Het lijkt ons des te onaanvaardbaarder omdat de wirwar van organismen en adressen en postrekeningsnummers een rem is op de efficiëntie van de hulpverlening. Het lijkt ons des te onaanvaardbaarder omdat de breedst mogelijke menselijke solidariteit in repels gescheurd wordt naar het patroon van belachelijke zuiltjes, belachelijke vooroordeeltjes, belachelijke potentaatjes.

We leven in een land, waar de politieke belangstelling op behoorlijk niveau een bedroevend zeldzaam verschijnsel is. Maar een land tevens, waarin letterlijk alles — tot en met de strijd tegen ellende en nood — netjes voorzien is van een politiek etiket.
Alsof één enkele hongerende Peruviaan zich zal afvragen of het brood dat hij krijgt afkomstig is van de Vooruitziende Vrouwen dan wel van de Wijkmeesteressen van Ons Hart of de Blauwe Vrienden van Ginderachter...

dio Genes.

V.U. IN DE RADIO

Volgende week donderdag, 18 juni te 19 u. 40, komt de maandelijkse Vrije Politieke Tribune van de Volksunie bij de B.R.T. op antenne. Dit zal dan meteen de laatste tribune zijn tot in de periode van de gemeenteverkiezingen.

V.U.-SUKSES

De meetings en volksvergaderingen van de Volksunie kennen overal een groot sukses. Jongste vergaderingen in de reeks waren Brugge en Antwerpen. In de westvlaamse hoofdstad waren er vierhonderd aanwezigen, in Antwerpen vijf- tot zeshonderd.

Inmiddels rolt ook op alle fronten het Volksunie-offensief. Het « federalistische voorstel » wordt verspreid en de eerste affiches van een nieuwe kampanje hangen reeds op vele plaatsen aan de muren.

KIESFONDS VOERSTREEK

De pluralistische Werkgemeenschap Oost-België (W.O.B.) heeft besloten, zonder zich ook maar enigszins in te laten met de interne aangelegenheden van de lijstvorming, een verkiezingsfonds voor de Voerstreek met het oog op de a.s. gemeenteraadsverkiezingen in te richten, die hoe dan ook een test zullen zijn voor de uiteindelijke toekomst van deze streek. De W.O.B. richt zich tot de hele vlaamse gemeenschap om de pluralistische limburgse kandidatenlijsten in de zes Voergemeenten edelmoedig te steunen, o.a. door storting van de steunbijdrage op postrekening 24.94.84 van de Kredietbank te Tongeren voor rekening 6708 van de W.O.B., met vermelding « Verkiezingsfonds Voerstreek ». Ook zullen kapitaalkrachtige Vlamingen en de vlaamse verenigingen om steun aangeschreven worden.

We komen op dit belangrijk initiatief nader terug, doch vragen onze lezers alvast door een bijdrage het verkiezingsfonds Voerstreek te spijzen.

ALLES IN ORDE

Doodgemoedereerd zijn de vlaamse kleurpolitiekers — ook de vlaamse C.V.P.-ers — het er over eens dat er een grendel mag geschoven worden op iedere vlaamse vooruitgang.

Deze grendelaars moeten zich maar eens de taalverhoudingen in het leger voor ogen houden : bijna 60 t.h. vlaamse soldaten, maar slechts 35 t.h. vlaamse majoors, 26 t.h. vlaamse luitenant-kolonels en 19 t.h. kolonels. En dit ondanks het feit, dat « vlaamse » ministers van Landsverdediging nu al jaren aan een stuk de gelijkheid beloven tegen een vaste datum... die echter steeds weer wordt verschoven.

Om tot gezonde taalverhoudingen in het leger te komen, is er slechts één middel : taalkaders. En dat middel zal nooit meer kunnen toegepast worden, wanneer de grendelaars hun zin hebben gekregen.

Terwijl Vlaanderen in het leger en op talloze andere domeinen nog steeds eisende partij is, wordt de vlaamse demokratische meerderheid verkwanseld door de grendelaars !

Is de Volksunie niet meer tegen de grendels?

Zoals onze lezers weten, heeft de Volksunie-Senaatsfraktie verleden dinsdag het artikel 3-ter van de grondwetsherziening goedgekeurd. In dit artikel 3-ter wordt onder alinea één gezegd dat België vier taalgebieden omvat : het Nederlands, het Duits, het Frans en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Alinea twee zegt, dat alle gemeenten van het rijk deel uitmaken van een dezer taalgebieden. Alinea drie bepaalt dat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad zich uitstrekt over de negentien gemeenten van de agglomeratie. Alinea vier tenslotte bepaalt dat de grenzen van de vier gebieden vastliggen behoudens andersluidende wet, aangenomen met een bijzondere meerderheid.

Onmiddellijk na de stemming hebben een aantal C.V.P.-ers gejuicht : zie je wel, ook de Volksunie keurt de grendels goed. En in « Volksgazet » spotte Jos van Eynde dat de Volksunie, ondanks haar maandenlange kampanje tegen de grendels, de grendel voor Brussel toch lekkertjes mee heeft gestemd en dat ze dus voortaan best over de grendels zou zwijgen.

Wat zijn echter de feiten ?

De Volksunie heeft bij de afzonderlijke stemmingen over ieder der vier alinea's tegengestemd bij alinea vier. Konsekwent met zichzelf verwierp ze de grendelklauzule. Want deze grendelklauzule blijft in wezen ondemokratisch, ook wanneer ze toevallig deze ene keer ten voordele van Vlaanderen zou spelen. Daarenboven was in het « plan Eyskens » oorspronkelijk aangekondigd dat er in het geval van de begrenzing van Brussel-Hoofdstad geen grendel voorzien zou worden, omdat die begrenzing grondwettelijk zou worden vastgelegd. Daarvan werd later afgeweken onder druk van de franstalige Brusselaars, terwijl de grendel tenslotte een supergrendel werd in de koehandel die de regeringspartijen afsloten met de P.V.V. Om al deze redenen verwierp de Volksunie-fraktie de grendel-klauzule.

De Volksunie-fraktie stemde echter vóór het geheel van 3-ter, omdat daarin voor het eerst de afbakening van Brussel-Hoofdstad en het statuut der zes randgemeenten werd geregeld. Wat zwaarst is, moet zwaarst wegen !

De grendels zijn en blijven ondemokratisch. Na de brusselse grendel komen de overige grendels die stuk voor stuk rampzalig zijn voor Vlaanderen. Meer dan ooit blijft de Volksunie onwrikbaar op haar standpunt : geen grendels in de grondwet !

"Levende demokratie"? P.V.V.-P.L.P. LEVEND GEVILD

Het behoort tot de bespottelijkste kontradikties van deze aan kontradikties zo rijke grondwetsherziening, dat de P.L.P.-P.V.V. haar ondergang beleeft op het ogenblik dat zij de touwtjes van de hele poppenkast in handen heeft.

De vlaamse C.V.P., die het beneden haar waardigheid achtte om overleg te plegen met de Volksunie, strompelt van de ene fraktievergadering naar de andere kapitulatie om de liberalen en hun grendeleisen ter wille te zijn. Eyskens vrijt Vanaudenhove en de overige P.L.P.-P.V.V.-ers letterlijk op. Jos van Eynde, jarenlang de grote bulderaar tegen de « tripartite », mengt aardig wat blauwsel in de forse rode inkt waarmee hij zijn hoofdartikels schrijft. De heren hebben namelijk de P.V.V.-P.L.P. — geheel of gedeeltelijk — nodig voor hun meerderheid.

Het tafereel doet denken aan Breugel's doek van de blinde die de blinden leidt. Achter een P.V.V.-P.L.P., die zo blind is als een overjarige mol, kruipt de regeringsmeerderheid — al even fel verblind — op haar knieën aan.

Ondanks deze sterke pozitie — of juister nog : precies omwille van deze sterke pozitie die haar verplicht om zélf standpunten in te nemen — splijt de P.V.V.-P.L.P. radikaal uiteen. De « levende demokratie » is een « levende krabbenmand » geworden, waarin de ene de andere in de schaar probeert te krijgen. De brusselse P.L.P.-ers zijn er uit getrokken, nemen ontslag uit alle nationale funkties, willen niet meer op vergaderingen komen waar vlaamse P.V.V.-ers aanwezig zijn. Ze kregen de waalse P.L.P.-ers een eind op hun weg mee. De baksteen is verbrokkeld tot onooglijk en onbruikbaar gruis. De grote droom van Vanaudenhove anno 1965, die de partij met een ruk van 20 naar 48 Kamerzetels bracht, is definitief uitgedroomd.

Inmiddels betekent de woede van de brusselse en waalse P.L.P.-ers allerminst, dat de P.V.V.-ers een vlaamse houding zouden aangenomen hebben. Behalve zes (meestal antwerpse) P.V.V.-ers verwierpen alle vlaamse liberalen, inbegrepen Vanaudenhove, de beperking van de brusselse agglomeratie bij de afzonderlijke stemming over alinea 3 van 3-ter. En alle vlaamse P.V.V.-ers zijn het er roerend mee eens dat er op de uitbreiding van de kultuurautonomie en op de taalwetgeving niet alleen een grendel, maar een supergrendel moet komen. Een supergrendel die aan de oneerbiedwaardige relikwie die nog rest van de P.V.V.-P.L.P. toch nog de kans op de macht en op de regeringsdeelname moet waarborgen.

Aan het onappetijtelijk kadaver van de P.V.V.-P.L.P. brengen de vlaamse C.V.P.-ers en P.S.P.-ers het offer van de supergrendels. Het nieuwe België ? Kermis op een kerkhof !

Een sensationele perskonferentie te Brussel

Europees kolenbeleid totaal mis!

(aco) Paul Gardent, voorzitter van het Studiekomitee van de Westeuropese Steenkolenproducenten, zal men niet kunnen doodverven voor een kripto-Volksunie-man. Hij hield woensdag een perskonferentie over de vraagstukken van de europese kolenvoortbrengst, waarin hij regelrecht aansluit bij wat de V.U. en het limburgs Aktie-Komitee al maandenlang voorhouden. We zijn nieuwsgierig hoe lang de regering Eyskens, het kolendirektorium en andere hoogmoedige onbekwamen hun struisvogelkop nu nog in het zand zullen steken.

Namens de westeuropese steenkolenproducenten zei Paul Gardent op woensdag te Brussel koudweg dat de Europese Gemeenschap het met haar kolenbeleid over een totaal andere boeg moet gaan gooien. De politiek van sluitingen, die tans wordt toegepast, mag niet langer worden voortgezet. Het is namelijk zover gekomen dat in Europa kolen te kort zijn. Meer bepaald wat de beschikbaarheid van kookskolen betreft is de situatie katastrofaal...

40 MILJOEN TON TE KORT

Maar laten we de man zelf citeren : « Door verkeerde vooruitzichten misleid — aldus Gardent — hebben de regeringen in de meeste westeuropese landen een beleid van voortduren de produktievermindering op de steenkolenindustrie toegepast. Sinds 1967 blijven de jaarlijkse steenkolenbehoeften op het peil van omstreeks 205 miljoen ton liggen, maar de produktie is van 185 miljoen ton in 1967 tot 171 miljoen ton in 1969 teruggebracht en ze zal waarschijnlijk in 1970 nog slechts 165 miljoen bereiken, tengevolge van de voortzetting van de inkrimpingsprogramma's en ook van de ontoereikendheid van het arbeidseffektief ».

Einde van het citaat. We zouden nog veel meer kunnen aanhalen. Over de onmogelijkheid om tans tegen geschikte prijzen nog genoeg steenkolen in te voeren uit Amerika of uit welk land ook. Over de kooksschaarste in de V.S.A. zelf, over de oplopende prijzen van de andere energiebronnen : olie, aardgas, kernkracht enz.

MISDADIG EN DOM

Het is voor ons geen kwestie van gelijkhebberij en aan een gevoel van leedvermaak willen we ons zelfs niet overleveren. Er staat echter een stuk toekomst van ons volk op het spel, en de herinnering aan het in Limburg vergoten bloed van onschuldigen laat ons niet los. Het is tijd dat de schijngeleerde en trotse technokraten, de onverantwoordelijke politici en de trouweloze vakbondleiders ter verantwoording worden geroepen.

Het kolenbeleid moet in België totaal anders opgevat en uitgewerkt worden. Het was in zijn uitgangspunten en in zijn doelstellingen grondig verkeerd. In de aangewende middelen was het daarenboven misdadig.

volksunie
13 juni
magdalenazaal
brussel

volksunie
13 juni
magdalenazaal
brussel

DE ZAAK VOSSEN

Op korte tijd is met de 25e verjaring van de terechtstelling van Irma Laplasse een « zaak Vossen » ontstaan, de huidige prokureur des konings te Brugge, destijds substituut-auditeur te Brugge, die het onderzoek in de zaak Irma Laplasse leidde, haar doodvonnis eiste en haar terechtstelling bekwam. Deze magistraat werd in de rekonstruktie van de zaak Laplasse door Karel van Isacker, s.j., die als inleiding fungeert bij de heruitgave van haar dagboek (in dit nummer besproken op bladzijde vijftien) voor de treurige gang van zaken verantwoordelijk gesteld en trouwens door deze gezaghebbende auteur vorige vrijdag tijdens een ophefmakende rede op een amnestie-meeting te Gent « de juridische moordenaar van Irma Laplasse » genoemd ! Ook te Brugge werd op een Volksuniemeeting de zaak Laplasse door Walter Luyten in scherpe bewoordingen aangesneden.

De bedoeling van het essay en van de rede is niet enkel Irma Laplasse in eer te herstellen doch haar juridisch wit te wassen. Op van Isacker's uitdaging (via « De Standaard ») om het onderzoek te heropenen heeft tot nog toe noch de magistraat in kwestie noch het ministerie van Justitie gereageerd. Het is echter duidelijk dat die herhaalde uitdaging niet onbeantwoord kan blijven zonder het gerechtelijk apparaat en de rechtspraak nog eens opnieuw in opspraak te brengen. Bij de stemmen, die een herziening van een tot simbool gegroeide repressie-wandaad eisen heeft zich tans deze van onze volksvertegenwoordiger Mik Babylon gevoegd, die volgende open brief tot prokureur Vossen richtte :

Open Brief

Aan de Heer J. Vossen, Prokureur des Konings, te Brugge.

« Mijnheer de Prokureur,

» Het zal U wellicht nog geheugen, dat op 30 mei 1945 Irma Laplasse-Zwertvaegher uit Oostduinkerke, te Brugge werd terechtgesteld beschuldigd van verraad en verklikking. Zij was de eerste vrouw, die na de tweede wereldoorlog in België werd veroordeeld en de eerste die werd geëksekuteerd.

» Het zal U vermoedelijk ook nog geheugen, dat het U edele was, die als substituut van de krijgsauditeur te Brugge, het onderzoek in deze zaak leidde en op het proces als openbare aanklager de eis tot doodstraf stelde en ook de doodstraf bekwam.

» Tans heeft een eminent historikus, prof. dr. Karel van Isacker, een beklemmend werk samengesteld, dat hij noemt : «De zaak Irma Laplasse, stukken voor een dossier ». Met de nauwgezetheid, die deze geleerde kenmerkt, heeft hij een onderzoek overgedaan, dat in de jaren 1944-1945 het prototipe was van wat oud-premier Pholien heeft genoemd « une justice de rois nègres ».

» Na ondervraging van getuigen, doornemen van stukken en een kritische beoordeling van de feiten komt deze historikushoogleraar tot het besluit, dat Irma Laplasse het slachtoffer werd van een zware gerechtelijke dwaling. Hij schrijft letterlijk : « Wie vijfentwintig jaar later objektief de gebeurtenissen poogt te rekonstrueren, kan aan de rechterlijke dwaling in dit geval niet twijfelen : Irma Laplasse werd onschuldig ter dood gebracht. Zij was het slachtoffer van haat en wraakgevoelens en van een verbijsterende lichtzinnigheid bij de openbare aanklager en het krijgsgerecht ».

» Niettegenstaande deze kategorieke stellingname schrijft hij op het einde : « Maar zelfs nu blijft een herzien van deze zaak tot het rijk der utopieën behoren ».

» Als iemand, die deze donkere jaren heeft meegemaakt, betwijfelt prof. van Isacker dus ernstig of, als laatste mogelijkheid om aan de goede naam van de vermoorde vrouw en van haar familie recht te laten wedervaren, een herziening van dit proces wel mogelijk is.

» Jonge mensen van mijn generatie, die deze tijd niet bewust hebben beleefd, moeten zich hierbij verbijsterd afvragen : « Waarom ? Want zulke herziening dringt zich toch duidelijk op ! ».

» Ooit heeft Frankrijk van de ten onrechte veroordeelde Dreyfus een staatszaak gemaakt, die het geweten van de ganse natie beroerde. Hoewel het daar geen zaak van leven of dood betrof, heeft men het onrecht in de mate van het mogelijke hersteld.

» Na 25 jaar moet een vooraanstaand historikus nog schrijven, dat er geen inzage kon genomen worden van de dossiers van het krijgsgerecht, terwijl in andere landen de oorlogsgeschiedenis reeds sinds geruime tijd in alle openheid wordt behandeld.

» Mijnheer de Prokureur, ik meen mij te herinneren, dat U in verschillende voordrachten uw bekommernis over de jeugdmisdadigheid hebt uitgedrukt. Aan de bazis daarvan ligt mede het brede gevoelen, dat onder meer op het vlak van de repressie de morele normen en het rechtsgevoel een zware deuk hebben gekregen.

» Ook voor U zijn 25 jaar voorbijgegaan. Als hooggeplaatst magistraat zijt U best geplaatst om in deze zaak een hernieuwd onderzoek te doen openen. Door gerecht en recht terug te verbinden zoudt U meewerken aan een nieuw klimaat en de bezinning brengen, die voorgoed een einde kan maken aan de tegenstellingen die in ons land nog steeds blijven bestaan rond de gevolgen van oorlog en repressie.

» Gesteld dat de voorspelling van prof. van Isacker juist zou zijn, te weten dat dergelijke herzieninng nog steeds een utopie is, dan zou ik als jongere volksvertegenwoordiger met spijt moeten vaststellen dat nu, zoals 25 jaar geleden, de uitspraak van Willem Elsschot nog geldt toen hij zijn Bormsgedicht aanving met het Bijbelwoord : « Ik keek naar de plaats van het gerecht. Daar was de boosheid »

» Ik ben er van overtuigd te mogen veronderstellen, dat door Uw toedoen dit woord op ons gerecht niet toepasselijk zal moeten geacht worden ».

Met de verschuldigde hoogachting,

Mik Babylon, Volksvertegenwoordiger.

WIM MAES

Verleden week werd te Berchem, ten huize van volksvertegenwoordiger dr Goemans, een receptie gehouden tijdens dewelke het boek « Wim Maes », geschreven door Karel Dillen, werd voorgesteld.

Dit boek is in de allereerste plaats een hulde aan de moedige en eerlijke vlaams-nationalist die Wim Maes is geweest. Het verzamelt de belangrijkste gegevens over de talloze akties waarvan hij jarenlang de spil is geweest.

Het boek kost 220 fr. en het kan besteld worden bij mevrouw Maes, Mishagenstraat 110 te Brasschaat, prk. 6912.44.

We zijn er van overtuigd dat talrijke lezers van ons blad dit aandenken aan een onvergetelijke figuur zullen willen bezitten. Het boek is meteen ook een brok historiek van de strijdjaren der vlaamse beweging na de tweede wereldoorlog.

DE KAMERADEN

Eigenlijk is het onbelangrijk, maar we willen het toch even aanstippen : in de Senaat stemden de twee kommunistische senatoren mee met het front van de reaktionaire P.L.P.-ers en F.D.F.-ers, tegen de afbakening van de brusselse agglomeratie.

In hun « Rode Vaan » hangen de kameraden bij gelegenheid wel eens de vlaamsgezinde uit. Maar in het parlement worden zij vertegenwoordigd door mandatarissen, die de meest ekstreme anti-vlaamse standpunten verdedigen. In het gezelschap dan nog van het laatste karree van de unitaristische reaktie !

HET « FRONT »

Het ziet er eens te meer naar uit, dat Collard's oproep tot « progressieve frontvorming » weinig of geen aarde aan de dijk zal brengen. De maand mei, tijdens dewelke de B.S.P. enige propagandistische weerklank aan de oproep trachtte te geven, is voorbij en de dingen gaan gewoon hun gang. Minister Tindemans is zelfs op pad getogen om, overal waar hem de gelegenheid en een podium geboden wordt, de «frontvorming» onrechtstreeks te gaan bestrijden. Hij noemt de kristen-demokratie de « ideologie van de toekomst », zegt dat Vanaudenhove met zijn levende demokratie en Collard met zijn frontvorming nog alles te leren hebben van de kristen-demokraten en bevestigt dat de C.V.P. nog alle bestaansredenen heeft en stellig geen partij is die wacht op likwidatie.

Deze klassieke uiteenzetting van Tindemans is weliswaar een voorzichtige, maar daarom niet minder duidelijke afwijzing van de frontvormingsavonturen, waarvan sommige (Jong-) C.V.P.-ers wel eventjes hebben gedroomd.

ZIJN PROGRAMMA

De fameuze « vrijheid van de familievader », uitbreiding van de faciliteiten in de zes randgemeenten, een « ontvangstsisteem » met kulturele faciliteiten in een groot aantal niet nader bepaalde randgemeenten buiten de zes, onbelemmerde ekonomische uitbreiding van Brussel over het omgevende brabantse land, oprichting van een regio Brussel met dezelfde machten en bevoegdheden als de regio's Vlaanderen en Wallonië : ziehier slechts een greepje uit het zogenaamd gematigd, maar in werkelijkheid geniepig-imperialistisch verkiezingsplatform van van den Boeynants Unie voor de Toekomst van Brussel.

En zeggen dat de C.V.P. — inderdaad ja : de vlaamse C.V.P. — van de hoofdstad met deze heer en dit programma scheep gaat, met de open of verdoken instemming van de hele vlaamse C.V.P. !

Wat gaan mensen doen zoals Szondi te Etterbeek ?

D'HOPPE

D'Hoppe is een vlaams gehucht van de gemeente Vloesberg, dat in 1962 bij Henegouwen werd gevoegd, met een stelsel van faciliteiten voor de nederlandstaligen.

Van die faciliteiten komt er al evenmin als in de streek Komen-Moeskroen iets terecht. Er wordt aan stelselmatige verfransing gedaan op alle mogelijke manieren : via het gemeentebestuur, het onderwijs, de dienst der belastingen en noem maar op. Een vlaams voorman uit de aan Vloesberg palende oostvlaamse streek, advokaat Marcel de Boe, heeft daarover een indrukwekkend dossier verzameld en legde klacht neer bij de Vaste Kommissie voor Taaltoezicht.

Terwijl de verfransing in D'Hoppe, in Komen-Moeskroen en in de andere taalgebieden met gemengd stelsel hoogtij viert, maakt de regering zich klaar om de Voerstreek — het enige wat Vlaanderen in 1962 bij de taalgrensafbakening kreeg — los te maken uit Limburg en open te zetten voor verfransing...

MAJOR RECIDIVIST

Minister, gepensioneerde en gewezen A.B.V.V.-boss Louis Major heeft nog maar eens een woedende uitval gedaan tegen de berichtgeving zoals ze verstrekt wordt door de jongens van de nieuwsdienst in B.R.T. en R.T.B. Hij heeft gedreigd, dat er die knapen — die hij vroeger al eens voor fascisten schold — allerhande onheilen boven het hoofd hangen : ze « trekken » (filmen, n.v.d.r.) dingen waarmee Major het niet eens is en ze durven het bestaan, de leiders van wilde stakingen aan het woord te laten.

OOK DE PERS

Major beweert, dat daartegen eens ferme maatregelen zullen genomen worden. Ook de geschreven pers doet het niet zoals hij verlangt, maar voorlopig wil hij daar nog niets tegen ondernemen.

De aanval van Louis Major kwam aan het einde van een week, tijdens dewelke de A.C.V.- en A.B.V.V.-bazen in iedere nieuwsuitzending méér dan hun kans kregen om op alle toonaarden de grote overwinning te bezingen, die zij beweerden behaald te hebben inzake het mijnwerkersloon !

Terwijl in het parlement de vroede vaderen beweren te timmeren aan de toekomst, heeft de toekomstige generatie van volwassenen andere problemen : te Brussel — hoofdstad van Europa — heeft de jeugd op warme dagen slechts de fonteinen en vijvertjes als soelaas...

geen grondwetsherzieningtegen vlaanderen

LEEUW IN RFANKRIJK

Steeds talrijker ziet men de jongste weken op de muren van de noordfranse steden zoals Rijsel, Duinkerke of St Omer een gele aanplakbrief met zwarte leeuw verschijnen, met daarbij de tekst « autonomie des régions - fédéralisme européen ».

Deze affiches — gedrukt te St Omer — worden niet alleen uitgeplakt in wat wij doorgaans Frans-Vlaanderen noemen, maar in het veel wijdere gebied dat ook « la Flandre wallingante » omvat en dat sinds Gantois « de Nederlanden in Frankrijk » heet.

« Het bloed kruipt, waar het niet kan gaan » : het is merkwaardig, hoe sterk de leeuwevlag zich als simbool heeft gehandhaafd na eeuwen franse gelijkschakeling.

NOUS, LES « BOCHES »

Een van de allergrootste blaaskaken in de franstalige belgische joernalistiek is Jo Gérard, uiterst-rechtse konservatief die zowat alle mogelijke redakties platgelopen heeft alvorens (voorlopig) te belanden in de « Libre » en de dienst van V.d.B.

Jo Gérard heeft in de « Libre » deze week nog maar eens het franskiljons stokpaardje van tussen de twee wereldoorlogen bereden : het federalisme in België is het geesteskind van baron von Bissing, die tijdens de bezetting 1914-1918 het separatistisch zaad heeft gestrooid dat nadien zo welig tierde op de akkers van de slechte Belgen. Zonder von Bissing zou er geen federalistische aktie zijn. zelfs geen kommunautair probleem...

De bedoeling is duidelijk iedereen die voor federalisme ijvert, moet gedoodverfd worden als een slechte vaderlander, een inciviek, een « boche ». Naar oeroud brussels recept.

Maar à propos : slechts een paar weken geleden werd Jo Gérard veroordeeld omdat hij een frankofoon federalist, Lucien Outers, had uitgemaakt voor « slechte Belg »...

KNOKPLOEGEN

Als ergens een V.M.O.-er in een knokpartij verwikkeld geraakt, dan zijn er steevast een aantal opiniemakers die gaan schermen met grote woorden zoals fascisme, ondergang van de demokratie enzoverder.

Dezelfde opiniemakers zijn verdacht stil, nu toch uit een aantal feiten is gebleken dat er door échte knokploegen stelselmatig aan terreur en intimidatie wordt gedaan. Dokter De Paep, V.U.-arrondissementsvoorzitter en zoon van onze senator, werd enkele dagen geleden overvallen door B.J.B.-knokkers. Op verschillende plaatsen in het Waasland zijn de B.J.B.-milities bezig geweest met het afrukken of besmeuren van leeuwevlaggen : zulks was het geval aan het parochiehuis van Kemzeke, aan het gemeentehuis van Stekene en te Vrasene. Te Kemzeke was de leeuwevlag gehesen naar aanleiding van een unieke Reinaert-tentoonstelling, die in heel Vlaanderen en Nederland weerklank vond.

Waar blijft het protest tegen deze tweetalige militantenhorde ?

VAN DIE BOER GEEN EIEREN !

Er heerst tans grote beroering bij de pluimveehouders. De pluimveehouderij is voor negentig t.h. een vlaamse landbouwtak. Het is waarschijnlijk mede daarom, dat Landbouwminister Héger bereid is, de hele pluimveehouderij op te doeken ten bate van de waalse ekonomische streekontwikkeling. Er werd namelijk overheidssteun toegezegd aan een engels mammoetbedrijf van meer dan een miljoen legkippen te Waha, in de provincie Luxemburg. We gunnen de mensen uit Luxemburg best werk in eigen streek. Maar niet op deze wijze ! Het mammoetbedrijf te Waha zal hoogstens een honderdtal Luxemburgers tewerk stellen, terwijl het de dood betekend voor meer dan duizend gezinsbedrijven voor pluimveeteelt. De hele zaak komt er op neer, dat overheidssteun wordt verleend om honderd Walen aan het werk te helpen en drie- tot vijfduizend Vlamingen werkloos te maken ! De pluimveehouders zijn dan ook deze week een protestaktie tegen minister Héger begonnen, die de steun van de hele publieke opinie verdient. Want ook de verbruikersbelangen zijn niet gediend met het mammoetbedrijf te Waha. Het reuzebedrijf in Luxemburg is daarenboven een regelrecht schandaal, omdat er in ons land tans reeds produktie-overschotten in de pluimveesektor zijn. Het meest tergende aspekt van de hele zaak is, dat vlaamse belastingsgelden mede gebruikt worden om vlaamse mensen de strop rond de nek te doen en om in Wallonië een totaal overbodige produktie op dreef te helpen.

wij in nederland wij in nederland wij in nederland wij in nederland wij in nederland wij in nederland wij in nederland

(jeeveedee) De afgelopen week — vier maanden vóór ook in België de verkiezingen voor de gemeenteraden worden gehouden — hebben de Nederlanders zich naar de stemlokalen begeven om voor een periode van vier jaar het hoogste bestuursorgaan in de bijna negenhonderd gemeenten van het land aan te wijzen. Deze verkiezingen volgden twee-en-een-halve maand na de stemming voor de Provinciale Staten, en wanneer men even afstand neemt van de vele tipisch lokale verschijnselen die zich nu eenmaal bij gemeentelijke verkiezingen voordoen, kan gezegd worden dat er sinds die tien weken geen grote veranderingen hebben plaatsgevonden. Globaal gekonstateerd : de grote traditionele partijen bleven op het (langzaam neergaande) peil van de laatste jaren, de jongere groeperingen die bij de provinciale verkiezingen geen doorbraak wisten te forceren, slaagden daar tans evenmin in, de opkomst van de kiezers was nóg bedroevender dan in maart : gemiddeld nog geen 67 percent tegen toen ruim 68 percent. In de politieke belangstelling van de Nederlander zit dus wel behoorlijk de klad.

Deze vaststellingen zijn, zoals hierboven gesteld, zeer globaal en gegeneralizeerd. Want men dient in de gaten te houden dat de kleinere gemeenten, dus « op den buiten », de kiezers veel beter opkwamen dan in de grote steden. Zelfs ten opzichte van de provinciale verkiezingen bleek de belangstelling in de kleinere gemeenten eerder nog toegenomen. Bevreemdend is dit verschijnsel niet, want de inwoners van de plattelandsgemeenten hebben nu eenmaal een nauwer kontakt met het lokale bestuur dan de stadsmensen hebben. Overigens blijft het toch een veeg teken dat in de steden vele honderdduizenden van de stembus zijn weggebleven. We geven enkele cijfers : opkomst in Rotterdam urim 55 % ; in DenHaag bijna 58 % ; in Amsterdam ruim 60 % ; in Nijmegem 50 % ; in Utrecht bijna 55 %. Vooral zo'n getal als genoteerd werd voor de (universiteits-!) stad Nijmegem geeft toch wel aan dat het besef van de demokratische politieke rechten weinig diep geworteld zit.

Hadden de jongste verkiezingen bepaald niet het effekt van een aardschok, toch waren er enkele opmerkelijke dingen te konstateren. Zo is het nu wel duidelijk geworden dat de Boerenpartij (een van die nieuwere groeperingen van de laatste vijf, zes jaren) totaal heeft afgedaan. In het hele land verloren ze haast al hun zetels. In tientallen gemeenten vielen de « Boeren » terug van vier, vijf of zes naar nul zetels en op de meeste plaatsen waar de al eerder in drie brokken uiteengevallen partij van boer Koekoek één zetel in de raad had, moest ze ook deze prijsgeven.

Niet zo desastreus, maar toch wel zwaar was ook de nederlaag van de Pacifistisch-Socialistische Partij. Tien jaar geleden het toevluchtsoord van de jongeren in de grote steden, zakte de P.S.P. ditmaal terug tot de omvang van een kleine sektarische groep. Is dit enerzijds te betreuren omdat voor een pacifistische levenshouding toch wel erg veel te zeggen valt, van de andere kant raakte een deel van de P.S.P.-ers in het izolement door een al te dogmatische instelling. De traditionele verdeeldheid van « links » werd treffend geïllustreerd door deze achteruitgang van de « vredes-radikalisten ».

De grote winsten die in het begin van het jaar voor D'66 voorspeld werden, zijn er nu evenmin uitgekomen als in maart. Het is zo'n beetje « pas op de plaats » gebleven voor de Demokraten die er maar niet in slagen een duidelijk program op te stellen. Hun kreten klinken wel interessant, hun parlementariërs werken wellicht het hardst van alle Kamerleden, maar op plaatselijk terrein vermogen ze de bevolking niet te boeien. Nog minder brachten de afgescheiden socialisten van D.S. '70, waarover we in onze vorige korrespondentie uitvoerig schreven, ervan terecht, en de Politieke Partij Radikalen, een afsplitsing van de Katolieke Volks-partij, lukte er zelfs niet in te Amsterdam haar landelijk voorzitter, mr Erik Jurgens op een raadszetel te brengen.

Wie na de jongste verkiezingen « Amsterdam » zegt, denkt natuurlijk aan de Kabouters. Met liefst vijf man — vijf keer zoveel dan provo vier jaar geleden — rukken de aanhangers van de vriendelijke anarchist Roel van Duin de hoofdstedelijke gemeenteraad binnen. Algemeen was verwacht dat deze groep die dan toch in hoofdzaak jonge mensen omvat, in Amsterdam twee zetels zou veroveren. Deze prognoze was gebazeerd op een zekere voorzichtige populariteit die de Kabouters zich de jongste maanden wisten te verwerven, onder andere door hun akties tegen de nog steeds onstellende woningnood in de hoofdstad. Deze populariteit blijkt tans veel grotere proporties te hebben aangenomen. Er waren ganse wijken van Amsterdam waar de Kabouters meer dan de helft van alle uitgebrachte stemmen wisten te vergaren !

In hoeverre de Kabouters met hun Oranje-Vrijstaat, hun vele alternatieve akties, hun eigen « stadhuis » en « departementen » ook werkelijk iets te betekenen zullen hebben in de dagelijkse soms nogal harde praktijk van het besturen van een grote stad, moet nog afgewacht worden. Veel vertrouwen hebben we er niet in. Hoezeer het ook nodig is dat de burgers van deze eeuw ervan doordrongen worden dat het totale heil niet schuilt in ekonomische welvaart en technische veroveringen, men kan het idealisme ook zover doorvoeren dat het tot wereldvreemd optreden lijkt. Zorgen voor de bejaarden (wat de Kabouters heel ijverig doen) is natuurlijk mooi, maar voor het besturen van een stad komt nog wel iets meer kijken. En daartoe lijken de Kabouters vooralsnog niet in staat. Overigens, en dit om te besluiten, zal het besturen van de toch al zo lastige stad Amsterdam nog moeilijker worden nu ook de kommunisten er flinke winst boekten. Meer dan het zesde deel van de stad stemde op de K.P. ! Dat betekent waarschijnlijk dat twee van de zeven amsterdamse wethouders kommunist zullen zijn. Is dit van een « rode metropool » niet te verbazen, de onderlinge verhouding tussen de linkse groepen biedt weinig waarborgen voor een stabiel bestuur. We zullen van de amsterdamse gemeenteraad in de komende tijd heel wat gekke dingen te horen krijgen !

PARLEMENTAIRE KRABBELS

in de senaat

Een nieuwigheid zijn de niet-kommunautaire morgenzittingen van de Senaat. De grondwetsherziening brengt mee, dat een reeks begrotingen (Nationale Opvoeding, Kultuur, Openbare Werken, Verkeerswezen) blijven hangen.

Voorzitter Struye heeft nu beslist, al het « gewone » werk in de voormiddag af te handelen. Men moet dan ook niet verwonderd zijn dat de belangstelling voor deze zittingen eerder aan de magere kant is.

Maandagmorgen interpelleerde senator Ballet minister Vranckx over de verantwoordelijkheden die moeten vastgesteld worden in verband met het tragisch overlijden van de bekende vlaamse schrijver Roger van de Velde.

Ballet stelde voorop dat van de Velde niet in een gevangenis, zij het dan ook in de psichiatrische afdeling, moest opgesloten worden maar wel in een geschikt speciaal instituut voor ontwenning diende opgenomen. Ballet wees ook op het grote probleem van het toenemend gebruik van de drugs. Het antwoord van de ministers Vranckx en Namèche was ontwijkend. Bijzonder Namèche ging niet in op de eis tot meer humane behandeling voor dergelijke gevallen.

Het grondwettelijk debat leidt de aandacht af van sommige andere zeer belangrijke problemen.

De morgenzitting van donderdag werd besteed aan de bespreking van het ontwerp betreffende de financiering van de universitaire investeringen. Het werd een dialoog tussen senator van Haegendoren en minister Vermeylen. Volgens van Haegendoren zal dit alles erop neerkomen, dat Vlaanderen in plaats van 60 % zo ongeveer 40 % van de voorziene kredieten kan ontvangen.

Van Haegendoren verdedigde keihard en voet voor voet een aantal amendementen om de kredieten verdeeld te krijgen volgens objektieve kriteria.

Te noteren nog de opmerkelijke maidenspeech van senator Hardy. In een vurig betoog pleitte hij voor het pluralistisch karakter van de nieuwe universitaire instelling in Limburg.

Maar laat ons nagaan, hoe de week er uit zag inzake het grondwettelijk debat.

Dinsdagmiddag was een belangrijke dag voor de Senaat. Men merkt dat dadelijk aan de proppensvolle perstribunes en aan de gevulde banken in de openbare en voorbehouden tribunes... en ook aan het aantal aanwezige senatoren. Slechts een 7-tal senatoren op de 179 waren afwezig : een laagterekord.

Het werd echter vlug duidelijk dat het fransdol offensief niet zou slagen. Het had inderdaad als gevolg dat de reaktie in Vlaanderen zo groot werd dat zelfs P.V.V.-ers als Vanaudenhove, Cuvelier, Lahaye en Vreven niet meer durfden tegenstemmen uit vrees voor scherpe reakties in hun blad « Het Laatste Nieuws ». In de wandelgangen verklaarde de heer Vreven dat hij toch geen franskiljon was en de heer Lahaye wees erop dat zelfs in zijn arrondissement Ieper de flamingantische stroom aanzwelt.

Het amendement van de Volksunie, dat de bijzondere meerderheid wilde afschaffen, werd verworpen. Zo zijn de grenzen van Hoofdstad-Brussel nog niet in de grondwet ingeschreven, wat de Volksunie wou, omdat men ze dan pas kon wijzigen na nieuwe verkiezingen vermits het een grondwetswijziging zou betreffen.

Met de huidige formulering kan men de grenzen nog dadelijk wijzigen zo er een dubbele meerderheid voorhanden is. Dat dit wel kan, bewijst de Voer. Een vlaamse meerderheid is bereid die een tweetalig brussels statuut te geven. De dubbele meerderheid is dus voor Vlaanderen geen waarborg wanneer de vlaamse parlementsleden geen ruggegraat hebben.

In Volksuniekringen blijkt men even gedebateerd te hebben of men moest voorstemmen of zich onthouden. Omdat men kan beweren dat ook in dit artikel een grendel zit. De V.U. oordeelde echter o.i. terecht dat, in een geheel van de begrenzing van Brussel en van beveiliging van de randgemeenten, wat het zwaarst is ook het zwaarst moet wegen.

Zo stemden voor de eerste maal, bij de eindstemming van 3-ter, praktisch alle vlaamse senatoren samen.

Stemden nog tegen : de 87-jarige franstalige Kortrijkzaan Gillon, die echter nationaal gekoöpteerd werd door de P.V.V. ook met franstalige stemmen en de vlaamse socialist Willems, die als sekretaris van het B.S.P.-arrondissement Brussel provinciaal senator wordt met de stemmen van de franstalige socialistische Brusselaars.

Na de goedkeuring van 3-ter begon de bespreking over 59-bis : de kultuurautonomie. Dadelijk begon opnieuw het V.U.-offensief met van Haegendoren en Jorissen, die beklemtoonden dat dit slechts een schijnbare kultuurautonomie kan worden die zich nauwelijks uitstrekt over 2 % van de begrotingsgelden. Al de kredieten voor Nationale Opvoeding (45 miljard per jaar tans) en voor Wetenschappelijk Onderzoek (tans 13 miljard) vallen er buiten. De minister van Nederlandse Kultuur blijft verantwoordelijk voor heel het parlement in plaats van alleen voor de nederlandse Kultuurraad. Wil die Kultuurraad er komen, dan moet later nog eerst een meerderheid van twee-derden dit goedkeuren.

Bij ontstentenis aan objektieve kriteria zullen de kredieten trouwens paritair — nog eens — verdeeld worden.

Woensdagnamiddag herbegon de grondwetsmaraton. Het werd een spervuur van amendementen van senator Frans Baert. Dit debat en onze vinnige gentse senator zijn niet meer van mekaar los te maken.

Frans Baert wees er de eerste-minister op, dat in artikel 59-bis nog artikel 38-bis voorkwam.

Groot alarm bij de regeringspartijen : omstreeks 16 u. werd een schorsing gevraagd, drie uur later was de senaatszaal nog steeds leeg. Wat gebeurde er ? De P.V.V., die de vorige dag een zware nederlaag te slikken kreeg, nam weerwraak. De zgn. supergrendel werd nu ook geëist voor de kultuurautonomie.

Meer en meer zakte de C.V.P. weg in het liberaal chantagemaneuver. Als laatste stuiptrekking trachtte de C.V.P. de pariteit der kredieten uit het artikel te heffen, wat natuurlijk op een stevig P.S.C.-verzet stuitte.

In de koelissen werd gefluisterd dat alleen de senatoren van den Daele en De Bondt de C.V.P.-kapitulatie trachtten te verhinderen... Omstreeks 19 u. kwam senator Sledsens meedelen, dat de C.V.P. tot geen akkoord was gekomen. Het debat was verlegd naar donderdag.

De nacht bracht zeker geen goede raad voor de C.V.P.-groep. Aan het humeur van de C.V.P.-senatoren was het duidelijk te zien dat het hier een zware pil betekende.

De namiddagzitting donderdag begon dan ook vrij woelig. Voorzitter Vanaudenhove kwam met het fameuze amendement op de proppen dat de C.V.P. zoveel zorgen had berokkend.

Dit was het sein tot een aanval in regel van de Volksuniefraktie.

Hierop volgde een fikse rel met de heer Houben.

De anders zo minzame senator Baert reageerde bijzonder heftig : het was de V.U.-senator aan te zien dat men hier het strikt juridische kader had verlaten, C.V.P. en socialisten ondergingen het P.V.V.-Diktat.

Tientallen amendementen van de senatoren Baert, Jorissen en Elaut hadmen de bedoeling, het totaal zinloze artikel 59-bis enige inhoud te geven. Sistematisch werden ze verworpen.

De meerderheid trachtte op bepaalde ogenblikken zelfs de Volksuniefraktie het zwijgen op te leggen, dit onder luid protest van de senatoren Jorissen en Blanquaert.

Jorissen verweet de meerderheid haar onverdraagzamheid.

Op zeker ogenblik kwam het tot een scherpe woordenwisseling tussen de C.V.P.-senatoren Sledsens en De Bondt. « Gij moet de moed hebben, voor uw overtuiging uit te komen » schreeuwde Sledsens De Bondt toe.

Tijdens de eindeloze besprekingen werd het steeds meer duidelijk, dat de vlaamse P.V.V. uitvinder van de supergrendel, de echte motor werd van de grondwetsherziening. En zij schijnen er nog geweldig fier over op de koop toe.

In de vooravond spitste het debat zich toe op een amendement van Bogaert, ingediend namens de meerderheidspartijen na de besprekingen in de schoot van de C.V.P., tussen de regeringspartijen en enkele C.V.P.-ers. De Volksunie-woordvoerders Ballet, Jorissen en Baert volgden mekaar op om met steeds meer klem de paritaire verdeling van de kultuurkredieten te bestrijden. In een betoog, speciaal gericht tot de vlaamse C.V.P.-ers, zette Baert de Volksunie-vizie uiteen : voor zover er geen objektieve kriteria voor de verdeling van de kredieten kunnen aangelegd worden, is het enig geldig kriterium het demografische. Dan hebben 60 t.h. der Belgen — en de Vlamingen vormen 60 t.h. van de bevolking — ook logisch recht op 60 t.h. van de kredieten. Op de C.V.P.-banken herhaalde zich een spektakel, dat al gans de namiddag te zien geweest was : senator De Bondt had het aan de stok met tal van zijn partijvrienden.

Inmiddels hadden een paar incidenten, die niets met het debat te zien hadden, even voor een vrolijker noot gezorgd. Een van de poten van de zetel van Vermeylen begaf het, zodat de minister kennis maakte met de vaderlandse bodem. Baert merkte droog vanop zijn plaats op : de regering begint te vallen. Even later maakte Baert een extra-goede beurt, toen hij de Senaat er opmerkzaam op maakte dat de geachte heren senatoren eigenlijk verkeerd aan het stemmen waren. Voorzitter Struye herstelde de fout en eens te meer kon de Senaat vaststellen dat Baert zich ontpopt heeft tot de deskundige bij uitstek inzake grondwetsherziening. Iedere partij telt een handvol of een paar deskundigen inzake grondwetsherziening; geen enkele behalve de Volksunie beschikt echter over een Baert die de materie volledig en tot in de détails beheerst.

Opvallend tijdens het ganse debat was de steun van de P.V.V. aan de meerderheid : de eeuwige kandidaat-ministers en kandidaat-machthebbers bewezen nog maar eens dat hun groep nog altijd de Pest Voor Vlaanderen is gebleven.

Na een krachtige tussenkomst van Jorissen en Baert ontstond er, vrij onverwacht, een hevig incident tussen de F.D.F.-man Lagasse en P.S.C.-voorzitter Servais, die de grenzen van de welvoeglijkheid ver te buiten ging. Toen een laatdunkende Sledsens de waalse federalist Bologne te lijf ging met de dooddoener « Rex vaincra », barstte de hel los : de Senaat was op slag een foorbarak waarin de krachtpatsers van de meerderheid de oppozitie nu eens mores gingen leren. Maar het verliep anders !

Struye — heimelijk tegenstander van de grondwetsherzieing, maar op andere gronden dan de Volksunie ! — greep de geboden kans dadelijk aan en liet in volle verwarring de zitting opheffen, zonder dat het tot een stemming kon komen.

Te onthouden uit de debatten van deze dag : de C.V.P. ging eens te meer door de knieën voor de eisen van de Pest Voor Vlaanderen en aanvaardde principieel — in afwachting van de bekrachtiging door de stemming volgende week — de supergrendel op de kultuurautonomie.

ONZE PARLEMENTSLEDEN STAAN HUN MAN

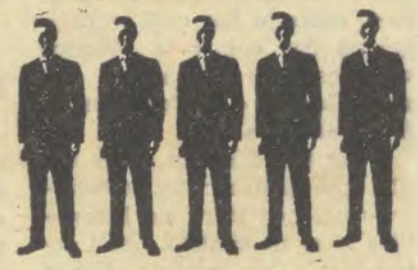

- **Senator Jorissen diende een wetsvoorstel in tot wijziging van de wet van 27 juni 1969 over de toekenning van tegemoetkomingen aan de mindervaliden.**
- **Senator Ballet interpelleerde de ministers van Justitie en van Volksgezondheid over de verantwoordelijkheden die moeten vastgesteld worden in verband met het overlijden van de schrijver Roger van de Velde, dat het gevolg zou zijn van het gebruik van verdovende middelen.**
- **Volksvertegenwoordiger Vansteenkiste diende een verzoek tot interpellatie in tot de minister van het Openbaar Ambt over de sindikale toestand in de openbare diensten in het algemeen en over het sindikaal statuut in het bijzonder.**
- **Volksvertegenwoordiger Olaerts ondervroeg de minister van Tewerkstelling en Arbeid over de geldelijke gevolgen van de staking in de kempense mijnen voor de mijnwerkers.**
- **Senator Claes lichtte de redenen toe waarom de V.U. de voorstellen tot het inrichten van volksraadplegingen voor institutionele en taalvraagstukken, tot raadpleging van de gemeenteraden in de Voerstreek en van deze in de brusselse randgemeenten met faciliteiten, verwerpt.**
- **In een voorstel tot verklaring van herziening van art. 75 van de grondwet wensen senatoren Jorissen en Bouwens door toevoeging van een tweede lid bij dit artikel elke vorm van erfelijkheid van een adelijke titel uit het artikel te doen schrappen. Volgens beide senatoren « adelen » enkel de koning en de arbeid.**

DE C.V.P. WEIGERT DE GRONDWETTELIJKE AFBAKENING VAN BRUSSEL

Na de goedkeuring van artikel 3-ter in de Senaat is het nuttig, even de voorgeschiedenis te maken van dit artikel ; het is een zeer leerrijke voorgeschiedenis, die de C.V.P.-pretenties herleidt tot hun werkelijke omvang. En die is zéér klein... Artikel 3-ter behelst de bepaling van de taalgebieden : het nederlands gebied, het frans, het duits, het tweetalig gebied hoofdstad-Brussel. Tevens wordt er in gezegd, dat elke gemeente van België tot één der taalgebieden behoort en dat Brussel-Hoofdstad zich uitstrekt over de negentien gemeenten. De randgemeenten behoren dus tot het nederlandse taalgebied.
Oorspronkelijk was aangekondigd, dat hierdoor het tweetalig gebied Hoofdstad-Brussel grondwettelijk was vastgelegd en dat derhalve dit gebied slechts door een grondwetsherziening kon uitgebreid worden. Dat was een van de « grote overwinningen », waarvoor de vlaamse C.V.P. « bravo Eyskens » riep.

Uit de in Kommissie voorgestelde tekst bleek dit niet zo duidelijk. In de Senaatskommissie voor de Grondwetsherziening moest de eerste-minister bekennen, dat de regering daarover verdeeld was. Duidelijk was, dat de Vlamingen er voor waren en de anderen er tegen.

C.V.P.-senator Custers zegde in de kommissie op zeker ogenblik (in het Frans), dat men daar eens en voor goed moest mee gedaan maken door het grondgebied van Brussel grondwettelijk vast te leggen. De heer Custers ging zelfs nog verder en diende een amendement in, om de dubbelzinnigheid weg te werken en om duidelijk te bepalen dat Brussel-Hoofdstad niet bij wet kon gewijzigd worden, doch slechts door een grondwetsherziening.

Daartegenover diende de franstalige brusselse socialist Pierson een amendement in om even uitdrukkelijk het tegenovergestelde te zeggen, namelijk dat Brussel-Hoofdstad niét grondwettelijk zou vastgesteld worden en dat de mogelijkheid tot wijziging van de taalgrens ook te Brussel door een wet (met bijzondere meerderheid) zou worden aanvaard.

Dit amendement haalde het bij verrassing met zeven stemmen tegen vijf bij drie onthoudingen (drie Vlamingen waren weerhouden in de openbare vergadering en men had « vergeten », ze te verwittigen). De heer Custers was zeer mistevreden omdat daardoor zijn amendement verviel.

Aan de openbare vergadering van de Senaat werd dus verleden week de door Pierson gewijzigde tekst van de Kommissie voorgesteld. Senator Baert diende namens de Volksunie een amendement in, waarin hij het amenderingsvoorstel Custers hernam en dus grondwettelijke vastlegging van Brussel vroeg. Bij de verdediging van zijn amendement wees hij er op, dat de heer Custers hetzelfde had voorgesteld in de Kommissie.

De heer Custers, als een nieuwe Petrus-op-zijn-slapst, beweerde dat het niet juist was, waarop senator Baert maar naar het verslag diende te verwijzen om deze bewering te weerleggen.

Uiteindelijk werd over het amendement Baert gestemd : de hele vlaamse C.V.P., de heer Custers inbegrepen, stemde tegen wat normaal het amendement Custers had moeten zijn : tegen de grondwettelijke vastlegging van Brussel-Hoofdstad !

Vlaanderen moge het weten en goed onthouden !

Uiteindelijk heeft de Volksunie artikel 3-ter, ondanks zijn onvolmaaktheid, goedgekeurd : hier voor het eerst immers wordt Brussel-Hoofdstad uitdrukkelijk beperkt tot de negentien gemeenten en worden de zes randgemeenten zonder mogelijkheid van twijfel ondergebracht in het nederlandse taalgebied. Wat het zwaarst is moet het zwaarst wegen !

De stemming van 3-ter in zijn huidige vorm neemt niet weg, dat de vlaamse C.V.P. ook op het terrein waar ze uitzonderlijk sterk stond gekapituleerd heeft. Dat de heer Custers zo vlug zijn huik naar de wind hing en dat hij in openbare zitting op zo'n « merkwaardige » wijze aan plots geheugenverlies leed, is niet de roemrijkste bladzijde uit zijn met de ervaring van meer dan één partij opgebouwde loopbaan...

staken voor 15 t.h. loonsverhoging noemen regering en sindikaten : onredelijk. Dat was in februari 1970.

limburg dwong regering en vak-bonden op de knieën

staken voor een loonsverhoging die in totaal op 23 t.h. neerkomt vinden diezelfde regering en sindikaten in juni 1970 wel redelijk.

De overeenkomst van vorige week donderdag in de nationale gemengde mijnkommissie over een loonsverhoging van in totaal 23 t.h. maakte een einde aan de tweede — korte — mijnstaking in Limburg. Meteen stelt ieder normaal mens zich de vraag waarom nu aan de mijnwerkers meer gegeven wordt dan hetgeen ze drie maanden geleden vroegen (15 t.h.) en wat hen toen geweigerd werd. De sindikale en regeringsgezinde pers poogt als antwoord op deze vraag de verklaring van eerste minister Eyskens als afdoend op te solferen : « de huidige toegestane loonsverhoging is er na een grondige studie gekomen » en « de ekonomische werkelijkheid werd hersteld ». Met dit laatste wordt dan bedoeld dat de blokkering van de kolenprijzen werd opgeheven gezien de stijgende vraag naar kookskolen door een staalnijverheid in volle ekspansie, welke ekspansie echter reeds in februari vaststond.

uit het verslag lycops

« Het ontstaan van het kempens bekken vond zijn bestaansreden in de behoeften aan kolen voor de belgische staalnijverheid en het Albertkanaal werd aangelegd om de bevoorradingswegen van de luikse staalnijverheid veilig te stellen, al over de Kempen, naar de antwerpse haven. Deze waarheid wordt tans terug met klem in het ware licht der traditionele ekonomische waarheden gesteld. Laten we niet vergeten dat de belgische staalnijverheid zich bij ons bevoorraadt tegen prijzen die elke konkurrentie te buiten gaan. Maar wil zij leven, dan moet ze de Kempen laten leven. Hoe ? Door dezelfde prijzen te betalen als deze die ze in het buitenland betaalt ».

uit het limburgs "zwartboek"

« VOLGENS HET KOLENDIREKTORIUM HEEFT BELGIE KONTRAKTEN AFGESLOTEN IN HET BUITENLAND AAN 825, AAN 866 EN AAN 875 FR. PER TON. ER WORDT TOEGEGEVEN DAT ER OOK LEVERINGEN GESCHIEDEN AAN HOGERE PRIJZEN MAAR DAAROVER WERDEN GEEN CIJFERS MEEGEDEELD. JAPAN ZOU MET DE VERENIGDE STATEN KONTRAKTEN AFGESLOTEN HEBBEN TEGEN 1.152, BRAZILIE TEGEN 1.250 FR. PER TON. DEZE CIJFERS WERDEN NOOIT BETWIST.

« AAN WELKE PRIJS ECHTER WORDEN DE KEMPENSE KOOKSKOLEN GELEVERD ? DEZE VRAAG TAST METEEN NAAR EEN DER KERNPROBLEMEN, DIE OPGEWORPEN WERDEN DOOR DE GROTE STAKING IN LIMBURG.

« HET KOLENDIREKTORIUM ZEGT, DAT DE KEMPENSE PRIJS IN 1967 AFGESTEMD WERD OP EEN AMERIKAANSE PRIJS VAN 698 FR. PER TON, IN 1968 OP 715 FR. PER TON, IN 1969 OP 725 FR. PER TON. IN 1970 — TOT IN APRIL — OP 800 FR. PER TON.

« ZEER KONKREET, VOLGENS DE BOEKEN VAN DE KEMPENSE STEENKOLENMIJNEN ONTVING DE KEMPEN IN 1967 VOOR DE KOOKSKOLEN 610 FR. PER TON, 612 FR. PER TON IN 1968 EN 613 FR. PER TON IN 1969. ER IS NIET DE MINSTE TWIJFEL MOGELIJK : DE KEMPENSE KOLEN WERDEN VER BENEDEN DE PRIJS VERKOCHT.

« NIEMAND HEEFT HET TROUWENS GEWAAGD, V.U.-VOLKSVERTEGENWOORDIGER JEF OLAERTS TEGEN TE SPREKEN TOEN HIJ IN HET PARLEMENT ZEGDE DAT IN 1969 CARBO-TERTRE 750 DUIZEND TON VAN DE ALLERBESTE KEMPENSE KOLEN ONTVING TEGEN DE BELACHELIJKE PRIJS VAN 547 FR. PER TON ».

ZIJ KRIJGEN GELIJK

Bijna op dezelfde dag dat de natuurlijke leider van het limburgse mijnwerkersfront, de heer Gerard Slegers te Hasselt na een zeer hoffelijk proces tot een lichte straf « wegens smaad aan de rijkswacht » ten tijde van de grote staking werd veroordeeld, kreeg hij op de hele lijn gelijk met de door hem geleide en bezielde verzetsaktie tegen ekonomische uitbuiting van Limburg. Het nieuwe sociaal akkoord, de loonsverhoging, de deblokkering van de kolenprijzen, het aangekondigd wetsvoorstel tot herinvestering van 90 t.h. van de door de mijnbazen verwezenlijkte winst op de verkoop van gronden, huizen, ziekenhuizen enz. die tot de zgn. sociale struktuur van de mijnen behoorden : dit alles stelt de mijnwerkers, de heren Slegers, Lycops, Olaerts en Raskin en de Volksunie in het gelijk !

Toen ze zeven weken nongerden en een verbeten strijd voerden werden hun « wilde » eisen door de verenigde krachten van regering, mijnkapitalisten en sindikaten afgewezen. Dit echte monsterverbond legde de heer Lycops, direkteur-generaal van de N.V. Kempische Steenkolenmijnen 't zwijgen op toen hij a plus b bewees dat door de aanzienlijke stijging van de vraag naar kookskolen de limburgse mijnen in staat waren, voor zich zelf in te staan, aan regeringsteun konden verzaken en zelfs in staat waren de lonen te verhogen, indien de E.G.K.S. en de regering er maar wilden in toestemmen, de kolenprijzen te deblokkeren zodat ze vrij aan de wereldmarktprijzen konden worden aangepast.

Het belgische kolendirektorium — die vette partijpolitieke en sindikalistische kaas — vermenigvuldigde na de bekendmaking van de rede van Lycops door de Volksunie (wier mandatarissen Olaerts en Raskin bestendig de rechtvaardige zaak van de limburgse mijnwerkers bepleitten) de perskonferenties, mededelingen en « studies » om deze konkluzies, die steunden op wat dezelfde heren vandaag de «ekonomische werkelijkheid » noemen, te ontzenuwen en te weerleggen. Tevergeefs trouwens.

ROTFIGUUR

Al die voorstanders van de « redelijkheid » slaan vandaag een rotfiguur. De ekonomische werkelijkheid waarop ze vandaag steunen om de mijnwerkers meer te geven dan ze eisten bestond drie, vier, vijf en meer maanden geleden reeds. Kamerlid Olaerts had o.a. reeds vorig jaar al vanop de kamertribune oo deze werkelijkheid gewezen maar oogstte toen niets anders dan hooghartig stilzwijgen. Deze keiharde feiten laten ons toe te zeggen dat de regering, de vakbonden en de technokraten van het kolendirektorium vandaag een rotfiguur slaan in Limburg en elders.

DUIDELIJKHEID GEWENST

Daarmee is de limburgse kous echter niet af. Vooral in twee zaken moeten regering en sociaal-ekonomische hefbomen in verband met Limburgs toekomst klare wijn schenken. De regering moet eens en voorgoed zeggen, wat ze feitelijk met de limburgse mijnen van plan is. Er is nu een adempauze in het verschiet en van deze pauze kan ze gebruik maken om het voorstel Lycops in alle konsekwenties in de praktijk toe te passen : de limburgse mijnen een nieuwe kans geven door ze aan de beschamende dienstbaarheid van de luikse staalnijverheid te onttrekken en ze in staat te stellen, hun produktie tegen vrije, konkurrerende prijzen te verkopen. Ze moet zeggen welke kern ze in Limburg wil laten bestaan en terzelfdertijd moet ze van deze adempauze, waarvan we de duur niet kunnen voorzien doch die als « redelijk » lang voorzien wordt, gebruik maken om met een rekonversieprogrammatie te beginnen, dit niet alleen omdat er onzekerheid nopens het uiteindelijk lot van de kolendelving blijft bestaan doch ook omdat Limburg werk zou kunnen verschaffen aan gans zijn bevolking. Aan de mijnen als werkbron heeft de snel groeiende aktieve bevolking van Limburg immers lang niet genoeg.

Dat is in tegenstelling met wat sommige sindikalistische editorialisten schrijven geen zwartkijkerij, maar gewettigde en vooral pozitief geïnspireerde zorg om de toekomst, des te meer daar zij, die tans zwartkijkerij zien in de minste vraag naar de toekomstplanning vandaag het rezultaat toejuichen van wat ze enkele maanden geleden als agitatie en... zwartkijkerij brandmerkten !

de WIJ de wereld
vlaams nationaal

SAMEN TEGEN UITBUITING

In een vorige artikelenreeks over de bedreiging van het menselijk levensmilieu en de maatregelen, die de wereld moet treffen om opnieuw tot een leefbare wereld te komen werd bij herhaling gewezen op een tweede vraagstuk van wereldformaat, nl. dat de zogenaamde ontwikkelingshulp : de hulp die de rijke landen aan de arme bieden, om zich ekonomisch te kunnen ontwikkelen en om het hoofd te kunnen bieden aan de eisen, die uit deze ontwikkeling (hoe gering deze ook is) zullen voortspruiten.

De evolutie van de ontwikkelingshulp na de tweede wereldoorlog, die gepaard ging met de politieke ontvoogding van de derde wereld, de wereld der ontwikkelingslanden, laat echter niet toe te spreken van een echte hulp. Veeleer is er sprake van een zuiver kapitalistische uitbating en uitbuiting, die sommigen zelfs brutale onderdrukking noemen, uitbuiting en onderdrukking van de arme door de rijke.

Onwillekeurig duikt het beeld op van de westerse 19e maatschappij, waarin de arme door de rijke werd uitgebuit en waarbij de rijke door het beoefenen van de liefdadigheid zijn slecht geweten poogde te sussen. Sindsdien is in het Westen aan de sociaal-ekonomische uitbuiting een einde gekomen en kennen we de opkomst van de welvaartstaten, waarvan we gepoogd hebben in de vorige reeks bijdragen zekere problemen te belichten. Maar de uitbuiting heeft zich als het ware « en bloc » verplaatst naar de derde wereld, in hoofdzaak Afrika, een gedeelte van Azië en Zuid-Amerika. Naarmate men de resten van de ekonomische uitbuiting in de gebieden opruimt, die we als geheel de welvaartswereld noemen, verplaatst dit sisteem zich naar de onderontwikkelde wereld, met als uitbuiters de bezittende landen en een zeer kleine minderheid otochtone bezitters (waarvan men overigens het kapitaalsbezit niet mag overschatten, vooral vergeleken bij de opeenstapeling van kapitaal in de ontwikkelde landen). Het is alsof « les grandes familles » uit het westen hun greep op de wereld nog versterkt hebben nadat ze een stuk van hun macht in hun eigen leefruimte hebben moeten prijsgeven, hoewel deze macht nog steeds zeer groot en zelfs nog steeds dominerend is.

Het is dan ook niet te verwonderen dat zoals in de vorige eeuw de hulp aan de « habe-nichtsen » (de bezitslozen) op wereldschaal meer de naam van liefdadigheid verdient dan werkelijke ontwikkelingshulp, liefdadigheid die bovendien rendeert vermits de rijke landen meer uit de arme landen halen dan ze er in steken. Dit geschiedt met de hulp van een kleine minderheid in de betrokken landen, die er de « nieuwe élite » vormen en onder de mom van onafhankelijkheid hand- en spandiensten lenen aan het grootkapitaal uit de ontwikkelde landen. Men mag weliswaar niet veralgemenen : onder de regimes van bepaalde ontwikkelingslanden zijn er wel die van een gezonde bazis zijn vertrokken, doch ook de « zuiverste » ontsnappen niet aan de greep van hen, tot wie ze zich onvermijdelijk moeten richten willen ze hun programma verwezenlijken of er een begin van verwezenlijking mee maken.

Dat het helemaal niet zo eenvoudig is blijkt uit enkele zakelijke vaststellingen. Met de bestaande middelen waarover de ontwikkelingslanden reeds beschikken kunnen ze geen oplossing afdwingen voor hun meest dringende problemen. Daarvoor is het eigen kapitaal veel te gering en zelfs wanneer men er zou in slagen dit bezit gelijkmatig te verdelen of het te stuwen in één richting, dan nog zou het welvaartspeil slechts in geringe mate stijgen.

Een tweede vaststelling is dat voor een zelfde produktie een investering 5 maal meer kapitaal vergt voor een ontwikkelingsplan in een ontwikkelingsland en slechts 2 maal meer in een ontwikkeld land. Men kan tevens hoe langer hoe minder het kapitaal door arbeid vervangen zodat kapitaal onontbeerlijk is, a fortiori voor ontwikkelingslanden.

Reeds deze vaststellingen tonen aan dat het vraagstuk ingewikkeld is en dat er tegenover keiharde ekonomische wetmatigheid en rendabiliteitswetten een reeks morele en sociale overwegingen moet geplaatst worden, die volgens de meeste waarnemers geen schijn van kans maken om het front van het ekonomisch egoïsme te doorbreken, tenzij we tot een gezamenlijke inspanning kunnen komen, niet alleen in het formuleren van de eis tot herziening van de ontwikkelingshulp doch ook in de uitvoering ervan. Het is trouwens opvallend hoezeer men pleit voor internationale samenwerking en koördinatie zowel wat de strijd voor een leefbare wereld betreft als wat de strijd aangaat. om tot een radikale revolutie te komen inzake ontwikkelingshulp.

DEZE WEEK IN DE WERELD

- **Het zwitserse kiezerskorps verwerpt het « amendement Scharzenbach » dat er naar streefde de buitenlandse inwijking te beperken. Opvallend is nochtans het feit dat de zgn. katolieke kantons Freiburg, Bern en centraal Zwitserland met grote meerderheid het voorstel steunden.**

- **De aanval van Labour-minister Benn op het konservatieve lagerhuislid Enoch Powell, voorstander van een beperking der kleurlingeninwijking in Engeland, bezorgt de britse kiesstrijd het emotionele element dat tot nog toe ontbrak. De prognoses en opiniepeilingen geven de verhouding 7/6 aan ten gunste van Labour.**

- **Zware gevechten tussen Vietkong- en noordvietnamese eenheden eensdeels en kambodjaanse troepen anderdeels om het bezit van de beroemde tempelruines van Angkor. Voor het eerst zijn terroristen in de hoofdstad Pnom Penh aktief.**

- **Noord-Korea stelt een konfederatie tussen Noord- en Zuid-Korea voor als overgang naar een hereniging van het land.**

- **Generaal de Gaulle, met vakantie in Spanje, heeft een onderhoud met Generaal Franco.**

- **Generaal Bar Lev, chef van de israëlische legerstaf, geeft als zijn mening te kennen, dat er reeds 10.000 russische militairen in Egypte betrokken zijn bij de heropbouw van het egyptische leger. Hij voegt er aan toe dat israëlische piloten hun opdrachten moeten voortzetten ook wanneer ze daardoor een treffen met russische militairen moeten duchten.**

- **Verdrag « voor geweldloze oplossing van geschillen » tussen West-Duitsland en de Sovjet-Unie in uitzicht gesteld, tijdens een zeer woelig debat over de Oost-politiek in de Bondsdag.**

- **Grote opkomst van italiaanse kiezerskorps voor de regionale verkiezingen.**

VREDELIEVEND

Vrijwel niemand zal zonder enig voorbehoud durven beweren, dat in deze tijd de belangstelling voor het politieke leven ongewoon groot is. Groter dan ooit tevoren was. Dit geldt op nationaal gebied, maar ook voor wat de internationale verhoudingen betreft. Er wordt hier ook niet beweerd dat die belangstelling nu kleiner is dan vroeger. De betrouwbare gegevens om daarover te oordelen, zowel voor wat het heden als voor wat het verleden betreft, ontbreken ! Maar het doet nu misschien eigenaardiger aan dan bijvoorbeeld een eeuw geleden omdat nu (ten minste met woorden !) écht iedereen als medebeslissend wordt beschouwd. De overgrote meerderheid van de mensen ondergaat zonder meer wat gebeurt : vaak weten we zelfs helemaal niet wat er gebeurd is.

Hoe vertrouwvol of hoe voorzichtig men ook over de Uno oordeelt, algemeen wordt toch wel aangenomen dat deze internationale organizatie als doel heeft de vrede en de internationale samenwerking te bevorderen. De betrouwvollen verwachten van de Uno vrijwel alles wat geen enkele beweging of groep tot nog toe in de geschiedenis kon bewerken. De voorzichtigen geloven het wel, maar twijfelen sterk. En hierbij kunnen ze toch wel naar de feitelijke geschiedenis verwijzen, dat het ooit zover zal komen.

In de inleiding en in het eerste hoofdstuk («Doelstellingen en Grondbeginselen») van het Handvest van de Verenigde Naties worden inderdaad een aantal edele dingen geproklameerd. Tot de minder duidelijk geproklameerde maar minstens even belangrijke elementen van de Uno behoren echter ook : ten eerste dat de wereldorde onderworpen wordt aan vier onaantastbare politieagenten, namelijk de Verenigde Staten, de Sovjetunie, het Verenigd Koninkrijk en China (het China dat toen bestond, dat van Formoza !). Dàt China en Engeland zijn geruisloos verdwenen, ten minste als politieman ; over de rol van de Verenigde Staten wordt geredetwist, maar niet over die van de Sovjetunie ! Ten tweede worden de zogezegd allemaal gelijkberechtigde volkeren ingedeeld in « vredelievende » en « vijandige staten » (zie art. 4 en 53,1 en 2 !).

Vredelievende staten kunnen lid worden van de Uno ; tegen de vijandige staten mag geen aktie verhinderd of belet worden ! (art. 53 en 107). Het Handvest van de Uno wéét, wie vredelievend is en... blijven zal ! Zij genieten de bescherming van allen. Het Westen zou misschien wel graag niet meer herinnerd worden aan deze bepalingen. En zelfs de Sovjetunie zal er niet meer aan herinneren als het om Italië of Japan gaat. Maar voor wat (West-) Duitsland betreft heeft de Sovjetunie nog maar een jaar geleden aan dit « recht » herinnerd ! De « vijandige » staten, de niet vredelievende staten, de laatste overgeblevene ervan, Duitsland, staat onder voortdurend politietoezicht van de wereldpolitieagent Sovjetunie. En daarom dankt het zijn bestaan aan de macht van de Verenigde Staten, deze andere politieman !

deze wereld in woord + beeld

DAHRENDORF

De benoemingen in de belangrijke funkties van de europese organismen zijn heel duidelijk niet alleen een zaak van nationale belangen, maar al evenzeer een kwestie van partijbelang. Dat daarbij soms onverwacht ook heel oude gegevens een rol spelen, bleek duidelijk bij de poging om Ernst Achenbach te laten benoemen. Deze favoriet van de duitse minister van Buitenlandse Zaken Scheel viel door de mand, omdat hij tijdens de oorlog een funktie had bekleed aan de duitse ambassade te Parijs. Daardoor kwam zijn benoeming vrij, niet zozeer voor duitse dan wel voor F.D.P.-kandidaten ! Heel onverwacht is nu Ralf Dahrendorf met de benoeming gaan lopen. De achtergronden van zijn kandidatuur en van benoeming zijn interessant ! Hoewel Dahrendorf zelf een van de promotors was van een nieuwe politiek tegenover het Oosten en de nieuwe richting bij de duitse liberalen («meer naar links ») sterk aanprees, is hij nu duidelijk een ontmoedigd man. Hij zou er niets tegen hebben als men zijn kandidatuur als « Resignation » zou beschouwen. Voor ons, buitenlanders en Europeanen is aan deze benoeming alleen belangrijk wat niet werd gezegd : de verdeeldheid in de F.D.P. wordt steeds groter en sterker. En vermits de Bondsregering slechts een kleine koalitie is, betekent dat heel wat voor de interne stabiliteit van de Bondsrepubliek en ook voor de buitenlandse politiek van dit land. Wat geen Europeër onverschillig mag laten.

Mensen, de Lunacycle, een maanfiets ! Drie eksemplaren van dit soort teisteren de aarde. Leuke tijd, waarin wij leven !

WELKE TEKST

Dat er in teksten die eeuwen oud zijn wel enkele schrijffouten (en zelfs nog erger) sluipen, is onvermijdelijk. Het is heel wat moeilijker om te aanvaarden, dat van eigentijdse teksten vrijwel tegelijkertijd verschillende versies worden gepubliceerd. Het is al gebeurd met het « dagboek » van Che Guevara ; het gebeurt nu ook weer met het niet ten onrechte beruchte verslag van de bijeenkomst van de afgezette tsjecho-slovaakse partijsekretaris Doebtsjek met zijn franse « kollega ».

Het franse kommunistische partij-blad « L'Humanité » heeft dat verslag vlug gepubliceerd, omdat het toch zou gebeuren. En dan had men toch zijn « eigen » tekst. De andere tekst verscheen in « Politique Aujourd'hui »

Een van de redenen van het verschil tussen beide teksten is, dat de tekst in het niet-kommunistisch blad uit het Tsjechisch werd vertaald ! Er zijn daar dus nog altijd « lekken » ! Er zijn echter ook nog andere verschillen : « L'Humanité » had blijkbaar geen plaats genoeg om Doebtsjek te laten vertellen welke « moeilijkheden » hij had met de sovjetgeneraal Jakoebovski.

Zou de reden misschien kunnen zijn dat het Rode Leger zelf al zoveel plaats nodig heeft, ook buiten Rusland ?

P.D.G.

De franse afkorting « pédégé » is een zeer gangbare uitdrukking geworden met een vage betekenis. In feite is « président-délégué-général » de man die 'n naamloze vennootschap leidt en 'n meestal benijde sociale pozitie inneemt. Een zwitsers joernalist heeft nu berekend, hoeveel de 84.000 franse pédégé's (want er zijn 84.000 naamloze vennootschappen

De bewoners van Nancy gingen er een kwartier bij zitten omdat de regering weigert een grote weg door hun stad te verbreden.

in dat land) opstrijken. Niet aan dividenden of officiële aanwezigheidspenningen, maar gewoon de andere inkomsten uit « hun » bedrijf.

Dat bedrag beloopt 448 miljard oude franken, wat toch nog altijd vierenveertig miljard achthonderd miljoen belgische frank is. Ter vergelijking : dat bedrag betekent zes procent van de uitgekeerde lonen in Frankrijk en honderd en vijf procent van de dividenden die aan de aandeelhouders worden uitbetaald.

Hierbij past dan nog een kleine bemerking : een niet gering aantal van deze maatschappijen lijden verlies en kunnen dus geen dividenden uitkeren. Ze betalen dan ook geen belasting op winsten, die er niet zijn. Maar de «pédégé's » ? Wel, zij verdienen voort...

EEN VRAAG

Er zijn blijkbaar nog altijd mensen voor wie de grote Moratorium-betoging in de Verenigde Staten die tweehonderdduizend mensen bijeenbracht, of de studentenbetoging van de voorbije weken die zeker geen honderdduizend man telde, de grote bewegingen van deze eeuw zijn. Niet zo verwonderlijk, gezien onze berichtgeving. Heeft u iets gelezen over de driehonderdduizend Sudeten-Duitsers die te München bijeenkwamen ? Wij vonden er enkel vier kleine regeltjes in een verloren hoekje over in de « Libre ». Men kan natuurlijk wel beweren dat die Sudeten-Duitsers slechts voor « één-tiende-mens » meetellen... Maar dan mag men niemand meer van bepaalde teorieën beschuldigen. Men kan ook zeggen dat het aantal niet belangrijk is. Maar dan geldt dat ook voor betogingen die men wél graag ziet !

NORODOM

Een aantal mensen, ook joernalisten, tracht het zo stil mogelijk te houden. Soms werd zelfs gesproken van een « de facto » erkenning van de regering in ballingschap van prins Norodom Sihanoek door Moskou. In feite is daar niets van. Het anti-maoïsme was zo sterk dat Norodom door Moskou gewoon werd genegeerd. Moskou weigert het spel van Peking te spelen. Washington is voorlopig niet ontevreden !

Koning Hoessein van Jordanië bij een bezoek aan zijn soldaten, die intussen al aan de slag zijn geweest met de feddajins tijdens een nieuwe strijd om de macht. De kleine koning ontsnapte ter nauwernood aan de dood.

(Argos). In de regel mogen we ervan uitgaan, dat de moderne romancier een drastische inkrimping van zijn tekst nastreeft : in de moderne romankunst hebben doelbewuste en verhelderende koncentraties het gehaald op vaak vervlakkende wijdlopigheid. Maar ook hier bevestigen grillige uitzonderingen de ietwat overmoedige algemene regel. Die loffelijke uitzondering heet vandaag Arno Schmidt, 60 jaar oud, gewicht onbekend. Maar het jongste boek van zijn hand (hij schreef ook een 20-tal mini-boekjes van om en bij de 300 blz) weegt 9 kg. Het verscheen twee weken geleden bij het verlag Stahlberg, West-Duitsland. Arno Schmidt bovengenoemd woont in Bargfeld, een vergeten duits dorp waar hij met zijn echtgenote, vier katten en een kater een tijdloos anachoretenbestaan leidt. Titel van de literaire kolos : « Zettels Traum » (de droom van een steekkaart).

Nee, ik heb het boek niet gelezen. Maar mensen die het kunnen weten (de uitgevers) zeggen dat het 33 cm breed is bij 44 cm hoog. Zij komen er rond voor uit dat het 1330 pagina's telt van dezelfde hoogte en breedte en dat het verhaal (!) van Schmidt, in door-de-weekse boekvorm, 5.320 blz. zou bevatten. De drukker, een man op jaren, die na het zenuwslopend zetterswerk voor onbepaalde tijd met vakantie gaat in de beierse Alpen, verklaart bijna machinaal : « Aan de tweeduizend door auteurshand in kalligrafische letter getekende exemplaren heb ik 25 ton papier besteed ; een nieuw wereldrekord ». Verder precizeren de uitgevers dat het gewrocht 5.440 bf. kost. Ook Arno Schmidt himself, de man die het grootste boek aller tijden voor mekaar bokste, heeft nog een verklaring in petto. Hij geeft ze met berusting van mensen die veel hebben meegemaakt : « Ik heb er tien jaar over gedaan. Zes jaar aan het opstellen van mijn kartoteek (130.000 steekkaarten). Vier jaar aan het samenschrijven van mijn aantekeningen, d.i. 1.330 dagen of 25.000 uren. Ik werkte zestien uren per dag ».

Als romanschrijver is Arno Schmidt niet aan zijn proefstuk toe. We bevelen de lezer de lektuur aan van bv. « Das steinerne Herz », een historische roman die in 1954 bij dezelfde uitgever verscheen. Reeds in dit boekje zal de lezer een humoristisch (!) prozaïst leren kennen met avant-gardistische allure, een auteur die zich niet stoort aan de gevestigde spellingsregels en dadaïstisch-vermetel op het taalestablishment inhamert (A propos, Ah ! Pro-Poe).

Lichtzinnige optimisten beweren dat men het kartografisch geval, dat « Zettels Traun » heet, na 70 leesuren onder de spreekwoordelijke knie heeft. Hiermee wil alleen gezegd dat de lezer na drie etmalen bewust wordt van een vaag silhouet : een geleerde die luistert naar de betekenisvolle naam Daniel Pagenstecher (paginavreter) krijgt bezoek

ARNO SCHMIDT

van oude vrienden (een schrijvend echtpaar en hun zestienjarige dochter). Het schrijvend gezelschap weigert kategoriek het versnaperingetje dat de uit zijn vereenzaming opgeschrikte Pagenstecher aanbiedt. Die vrienden willen alleen maar advies inwinnen over hoe E.A. Poe het best wordt vertaald. Dit is dan ook alles wat gebeurt : diskussiëren over E.A. Poe.

Pagenstecher glimlacht vertederd om dit even intellektuele als onverwachte buitenbeentje. Arno Schmidt vangt die glimlach op in 14 blz. van bovengenoemd formaat. Dit alles rezulteerd in « Zettels Traun », in tien miljoen letters, in 1.330 blz extraformaat, in 25 ton papier enz.

Er zal niet worden gezegd dat de lezer aan zijn lot wordt overgelaten. Op iedere bladzijde vindt hij drie kolommen. In de middenste kolom speelt de hoofdhandeling (bv. de dood van E.A. Poe : stomdronken in een straatgoot, een paar dollar op zak). In de eerste kolom (links) wordt Poe deskundig benaderd (bv. wat dacht Poe van de toen nog niet bestaande kunstmatige inseminatie enz). De derde kolom (rechts) gooit brutaal de deur open op duizelingwekkend diepe interpretatie, op de magisch-realistische versmelting, lijfelijk en geestelijk, van de lezer met het idool E.A. Poe enz. Op de resterende bladruimte zweven roekeloze excerpten in vreemde talen (Engels meestal), spiralen para-schizofrene kommentaren.

Toch zal die drieledige indeling van de pagina's voor de inzichtelijkheid van de lezer niet volstaan. Die lezer moet ook Engels kennen. Voor hem moet de encyclopedia brittanica een open boek zijn. Hij weze bovendien vertrouwd met bijbel en koran, met Homeros en Ariosto, met Herodotus en Walter Scott, met Karl May en Jef Geeraerts. Om al die redenen moet die lezer dan ook vijftig jaar oud zijn, kerngezond en van nature tot koncentratie geneigd. De auteur rekent ermee dat niemand onder de vijftig een van zijn tweeduizend « exemplaren » koopt (totaal gewicht : 18 duizend kg).

Op zijn eigen manier heeft Arno Schmidt reeds alle recensenten voor zich ingenomen. Die moeten zich, zo meent hij, voorlopig beperken tot de mededeling dat zo'n boek bestaat. De « kolossale » auteur, een Serge Reding van het duitse proza, gaat er trouwens van uit dat er in de Bondsrepubliek (zestig miljoen inwoners) hooguit 390 voortreffelijke kultuurmensen rondlopen. De derde wortel uit dit getal, onmiskenbaar wil men tot een allerstrengste selektie komen, is zeven of acht. In alle bescheidenheid meent A.S. dat hij tot die rari nantes behoort.

Hoe dan ook : intekeningen worden onverwijld ingewacht. Er wordt aan huis besteld : per vrachtwagen van het Ferngüterverkehr !

de geschiedenis van het goud

NIEUWE GOUDADERS IN ZUID-AFRIKA. GOUDONTGINNINGEN IN DE SOVJETUNIE. PRIJSSTIJGING VAN HET GOUD OP DE NEW-YORKSE BEURS...

HET ZIJN ALLEMAAL KRANTENBERICHTEN DIE MET ELKAAR IN VERBAND STAAN, DIE TE MAKEN HEBBEN MET EEN METAAL, DAT DOOR ZIJN SPECIFIEKE EIGENSCHAPPEN TOT OP HEDEN DE BAZIS GEWEEST IS VAN DE WERELDEKONOMIE : HET GOUD. WEL IS DE GOUDEN STANDAARD NA DE EERSTE WERELDOORLOG VERVANGEN DOOR HET KREDIET-MUNTSTELSEL, MAAR TOCH BLIJFT HET GOUD IN DE KLUIZEN EEN — ZIJ HET OOK PROCENTUELE — REZERVE VOOR DE KREDIETBRIEF, DIE HET BANKBILJET TOCH IS.

WIJ HEBBEN DESTIJDS OP SCHOOL EEN LIEDJE GELEERD DAT BEGON MET « GOUD EN ZILVER MIN IK FEL... ». DAT WAS GEEN UITING VAN EEN TOENMALIGE OPVOEDING-TOT-KAPITALISTISCHE-HEBZUCHT, ZOALS EEN PROGRESSIEF LEZER WEL EENS ZOU KUNNEN VERONDERSTELLEN, WANT DE TWEEDE STROFE BEGON « DOCH VEEL SCHONER IS HET GOUD VAN MIJN LIEFKES LOKKEN... ».

HIERBIJ WERD OP MUZIKALE WIJZE UITGEDRUKT, WELKE KLANK HET WOORD GOUD IN DE OREN VAN DE MENSEN BEZIT. IN DE EERSTE PLAATS IS ER HET WAARDEVOL METAAL, DAT RIJKDOM VOORSTELT EN RIJKDOM BETEKENT. IN DE TWEEDE PLAATS — EN HIER IS NIET DE KLANK MAAR HET UITZICHT VAN GROTER BETEKENIS ! — IS GOUD EEN EDEL METAAL WAARVAN DE SCHOONHEID EN DE GLANS SIMBOLISCH ZIJN VOOR WAT DE MENSEN SCHOON VINDEN : DICHTERS SPREKEN VAN EEN GOUDEN HART, GOUDEN GRAAN, EN VAN DE GOUDEN LOKKEN VAN HET LIEF ZOALS IN HET LIEDJE.

IN HEEL DE GESCHIEDENIS DER MENSHEID HEEFT HET GOUD DEZE TWEE DINGEN VERTEGENWOORDIGD : RIJKDOM EN SCHOONHEID, MACHT EN GLANS.

WAT IS GOUD ?

EEN DER OUDST BEKENDE METALEN : WIJ VINDEN GOUDEN VOORWERPEN IN DE OUDSTE BESCHAVINGEN, BIJ EGYPTENAREN EN SOEMERIERS. HET IS UITERMATE ZACHT EN DAAROM GEMAKKELIJK KOUD TE SMEDEN EN TE BEWERKEN. HET IS DAAROM OOK UITERST PLET- EN REKBAAR : VAN 1 GRAM GOUD KAN MEN EEN DRAAD VAN CIRCA 2.000 M. TREKKEN EN HET KAN GEPLET WORDEN TOT PLAATJES VAN ZEER DUN BLADGOUD, VAN 1/150.000 CM. : DAT IS DUIZEND MAAL DUNNER DAN GEWOON PAPIER.

GOUD WORDT NIET IN ONVERMENGDE TOESTAND GEDOLVEN EN WORDT VEELAL GEVONDEN ALS BESTANDDEEL VAN SULFIDISCHE ERTSEN : SLECHTS ENKELE GRAMMEN PER TON. DAARDOOR VALT DE LEEK DE AANWEZIGHEID VAN GOUD IN GOUDHOUDENDE KWARTSGANGEN NIET OP. MEN KAN DIE AANWEZIGHEID SLECHTS MET ZEKERHEID VASTSTELLEN DOOR DE AFWIJKINGEN VAN HET KWARTS-MONSTER VAN DE GEWONE EIGENSCHAPPEN VAN KWARTS OP TE SPOREN

IN VERSCHILLENDE GOUDGEBIEDEN KOMT DIT METAAL OP VERSCHILLENDE WIJZE VOOR : IN KWARTSGANGEN, IN AFZETTINGEN IN ZAND- EN GRINDLAGEN, WAAR HET IN FIJNE SCHILFERS (STOFGOUD) OF KLOMPJES (PEPIETEN OF NUGGETS) VOORKOMT. TENSLOTTE WORDT GOUD OOK GEVONDEN ALS WEZENLIJK BESTANDDEEL VAN SOMMIGE MINERALEN : NAGYAGIET, PETZIET EN ANDERE. DEZE WIJZE VAN VOORKOMEN IS HET ZELDZAAMST.

DE ONTGINNING

De goudwinning gebeurt eveneens op verschillende wijzen, naargelang de wijze waarop het goud voorkomt. In Kalifornië werd goud gewonnen door het goudhoudende zand te wassen in een in de dwarsrichting schuddende waswieg of cradle, of in wasgoten die meer gekombineerd en geperfektionneerd waren. Daarnaast is de metode van goudwinning door amalgamatie meer en meer aangewend geworden voor goudhoudende ertsen. Zo neemt kwik bijvoorbeeld bij aanraking met goudertsen het aanwezige goud gretig op. Nadien wordt dit goudamalgaam gedistilleerd, het kwik verdampt en de dampen worden afgekoeld en in de retorten blijft min of meer zuiver goud over.

Andere scheikundige procédés zijn gebazeerd op de aantastbaarheid van goud door chloorgas of door cyanide. De ertsen worden vóór de chloorbewerking geroost, om andere stoffen die met chloor verbinden, er eerst uit te krijgen. Het hele goudwinningsprocédé is tamelijk ingewikkeld, zodat een volledige uiteenzetting te veel plaats zou vergen. Wij duidden daarom slechts enkele principes aan.

VAN EGYPTE TOT HELLAS

Dat de mensheid al zeer vroeg goud kende evenals de wijze om het te winnen, leert ons de geschiedenis. De eerste belangrijke vondsten komen voor in twee stroomgebieden : Egypte en Mesopotamië. Egypte bezat belangrijke goudmijnen op de grens met Etiopië, waar slaven en dwangarbeiders het goud dolven en bewerkten. In Mesopotamië waren geen goudmijnen, hoewel daar toch talrijke en vaak prachtige gouden voorwerpen gevonden werden. Na de beschaving van Ur kwam immers de hoge bloei der soemerische stadstaten. Zij waren machtig en welvarend genoeg om zich sieraden of gebruiksvoorwerpen in goud aan te schaffen en deze zelfs hun vorsten en edelen mee in het graf te geven. Daaraan danken wij, tengevolge van de opgravingen in Zuid-Mesopotamië (Irak), verscheidene prachtige voorwerpen uit die tijd, zoals om. de dolk met gouden schede uit Ur, afkomstig van omstreeks 2500 voor Kristus.

De Egyptenaren, die eerst alleen een koude bewerking konden geven aan het metaal, leerden echter tussen 4000 en 3000 vóór Kristus het gebruik der smeltovens. Inmiddels hadden de vorsten de goudontginning ekskluzief voor zich opgeëist en vanaf 2000 voor Kristus richtten zij roofekspedities in, ver in Afrika, waarbij goud, slaven en ebbenhout de begeerde prooi waren.

Een tweede centrum van goud-handel en -gebruik in de oudheid was Kreta. Reeds in de vroegste minoïsche periode omstreeks 3000 voor Kristus, nog voor Ur en de Soemeriërs — werd goud gebruikt voor versiering, zij het in simpele vormen. De vormen ontwikkelden zich echter en de mikeense kultuur in Griekenland die veel van Kreta overnam, vertoont vele voorwerpen, sommige getuigend van een echt vakmanschap, waarbij goud gebruikt werd : zo o.m. in beroemde bronzen en stenen zwaarden, die met goud ingelegd werden.

Een machtshoogtepunt in Vóór-Azië zou het perzisch rijk vormen, na de assyrische, medische en babilonische rijken. Het bezat de heerschappij over het goud van de toen bekende wereld. De zege van het arme Griekenland, dat slechts zilveren munten kende op het oosters despotisme door twee grote overwinningen — die van Marathon en die van Salamis — verplaatste de politieke macht naar het Westen. De Grieken zullen echter pas ook over de « goudmacht » gaan beschikken na Alexanders veroveringen. Wanneer Rome de griekse politieke macht en de leiding in het westen overneemt, groeit ook de goudhoeveelheid. In het begin was Rome een arme stadstaat en zelfs de verovering van Etrurië en het etruskisch goud kon daar weinig aan veranderen. De bronzen munt werd pas later door de zilveren dinarius vervangen. Romes schatkist zou pas na de punische oorlogen en de in bezitneming van de spaanse ontginningen van aanzienlijke goudvoorraden voorzien worden, hoewel gouden munten pas tijdens het keizerrijk in gebruik werden genomen. In die periode van weelde was er eveneens een toenemend gebruik van gouden gebruiksvoorwerpen en sieraden.

Dolk met gouden schede van

VAN ROME TOT DE KA

De ineenstorting van het ro
volksverhuizingen zou Rom
doen wankelen. Normaal trekt p
goudmacht tot zich. Dmerov
evenals de lombardische orsten
zouden wel gouden mun gebr
gische graven bevatten wel
maar dé grote voorraad pelde
in een door volksverhu ngen
roerd Bizantium, dat m zijn t
tiekelen de hele weste werel
tegen klinkend goud krocht.
goud die het opstapelde aren
ruchte keizerin Theodo bezat
macht overdroeg aan M el III
50.000 kg. en Bazilius II chikt
over een goudrezerve v 90.00
middeleeuwen zal dit oud-ov
worden : enerzijds door Aral
de aziatische en afrika e mi
munten van zeer hoog talte
gen, anderzijds door een rstev
standaard der munt in west
zeker ten gevolge van kruis
zwakking van het bizan se rij
te van de goudvoorrade as af
lidatie der westelijke en,
handel en nijverheid b tten
mische bloei een groter dbezi
in Europa zelf — Sil Boh
Hongarije — droegen oe oo
Van een sporadisch a ewend
stelijke sieraden werd goud
aangewend betaalmidd n eer
en meer aangewend v voor
pen of opsmuk. Af en was e
door een verminderde voer
grepen de vorsten met lege
in bij de goudomloop; v. de
lips die men daarom laan
schrodere » noemde, de ntver

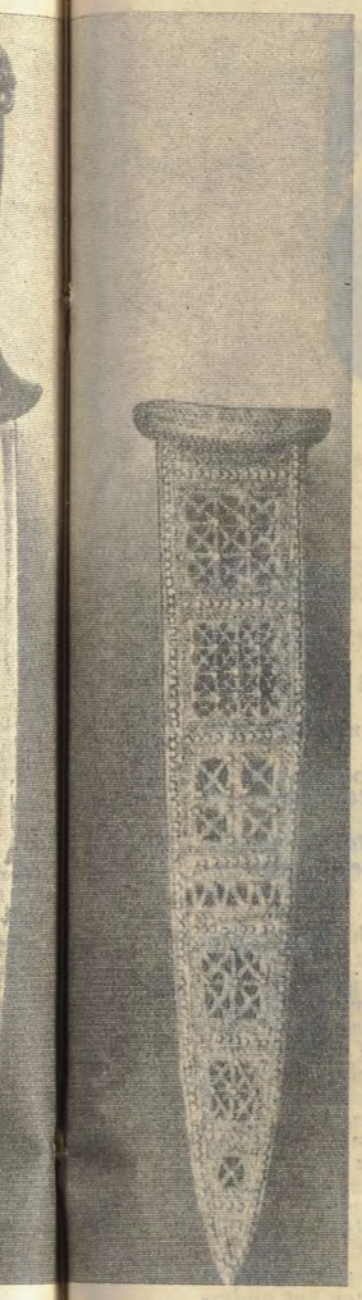

en schat van de Soemeriërs

ROME E INCA'S

ng van het romeinse rijk en de
n zou Romes goudmacht ook
Norma trekt politieke macht ook
zich. De merovingische Franken,
ardische vorsten en Karel de Grote
en mun gebruiken, en merovin-
vatten wel gouden voorwerpen
oorraad apelde zich langzaam op
ksverh ingen en oorlogen onbe-
dat m zijn tekstiel- en luksear-
weste wereld bevoorraadde en
goud kocht. De schatten aan
tapelde waren fantastisch ; de be-
Theodo bezat in 856, toen ze de
aan Mi iael III, een voorraad van
ilius II schikte in de tiende eeuw
zerve 90.000 kg. In de vroege
al dit oud-overwicht gebroken
ds door Arabieren die opnieuw
afrika e mijnen ontginnen en
r hoog talte op de markt bren-
door eer ersteviging van de goud-
unt in westen, waarheen voor-
ge van kruistochten en de ver-
t bizan se rijk een groot gedeel-
oorrade as afgevloeid. De konso-
elijke en, de uitbreiding van
heid b ten ook met de ekono-
groter dbezit. De ontginningen
— Sil Bohemen, Thuringen,
egen oe ook het hunne bij.
disch a ewend gebruik voor vor-
werd goud nu een algemeen
almidde een metaal dat meer
vend voor gebruiksvoorwer-
Af en was er wel eens gebrek
nderde voer en af en toe ook
en met lege schatkist wel eens
nloop ; v. de franse koning Fi-
arom Vlaanderen de « munte-
nde, de ntvervalser.

Gouden masker uit Mikene.

GOUDLAND

Met de ontdekking van Amerika en de spaanse veroveringen brak een nieuw tijdperk aan. Spanje, dat de politieke macht in Europa bezat, kreeg nu ook, door de verovering van Meksiko door Cortez en Peru door Pizarro en door de onderwerping dezer oude rijke kulturen, het bezit van een ongehoorde goudschat. Reeds honderden jaren voor onze tijdrekening bewerkten peruviaanse goudsmeden dit metaal. Het rijk der Incas dat schitterend georganizeerd, onder de strakke leiding van een militaire kaste stond, beschikte over een overvloed van tijdens 2000 jaar bijeengegaard goud. Bekend is het verhaal van de gevangengenomen Atahualpa, die in zijn kamer van 6,5 x 5 x 3 m. opgesloten, in Camalca, aan Pizarro een losgeld beloofde : hij zou de kamer doen vullen met goud, zo hoog als hij reiken kon. Inmiddels roofden de Spanjaarden de hoofdstad Cuzco leeg... Maar voor de kamer gevuld was, werd Atahualpa vermoord en verdween een groot deel van het goud der Incas in bergkloven en grotten. Wat er bijeengezameld was, was echter reeds zoveel, dat men in 1600 de buit uit de amerikaanse bezittingen — van Meksiko tot Chili — schatte op 350.000 kg. goud. 10 % ervan werd koninklijk bezit. Spanje was nu de rijkste goudproducent van Europa.

Toch zou het goud dat in de 16e en 17e eeuw werd voortgebracht, minder bedragen dan 4 % van de totale produktie van de ontdekking van Amerika tot op heden. Vooral in de 18e en 19e eeuw zou de produktie fel stijgen. Spanje had uit zijn pozitie geen voordeel weten te halen, het rijk viel uiteen en in de nieuwe wereld zou Portugal, in zijn braziliaans bezit, de goudmijnen in Minas Geraes ontginnen. Op dat ogenblik kwam ook Engeland, als opkomende industriële en handelsmacht in de wereld, als goudbezittende macht aan bod. De goudprijs, die op 4.4.11 1/2 pond sterling per troy ons (31 gr) werd vastgesteld in 1717, bleef gehandhaafd tot in 1914 en in feite was door deze stabiliteit der munt en de daartoe benodigde nieuwe aanvoer en aanvulling der rezerve, de goudstandaard reeds ingevoerd, al werd die slechts in 1816 wettelijk bevestigd.

De negentiende eeuw zou gekenmerkt worden door de opening van drie nieuwe centra van ontginning.

Vooreerst was er de goudontginning in de Verenigde Staten. In verscheidene staten was reeds goud gevonden, vóór de « boom » in Kalifornië in 1848. Uit het oosten trokken duizenden westwaarts, en ook uit Europa gingen velen hun geluk beproeven in het « Goudland », zoals Consciences roman heet, die zich in die tijd afspeelt. Nadien werd goud gevonden in Alaska en kende dit gebied een toeloop van gelukzoekers.

Een andere grote staat, Rusland, was reeds onder Peter de Grote met sistematische goudproduktie begonnen. Vele vindplaatsen bevonden zich in de Oeral. De gedeeltelijke uitputting dezer mijnen werd vergoed door nieuwe vondsten aan het Baikal-meer, in de dalen van het Altaigebergte.

ZUID-AFRIKA

De belangrijkste ontdekking zou die in Zuid-Afrika zijn. Vóór de tachtiger jaren leverde Transvaal ongeveer 1 % van de wereldproduktie. Tot in 1884 de gebroeders Struben een gebied van kwartsaders, die rijk aan goud waren, ontdekten op een boerderij. In 1886 werd dé grote ontdekking gedaan. Een australisch arbeider op de boerderij van weduwe Anna Oosterhuizen, Walker, stelde bij de bouw van een huis op de farm vast dat een ader daar aan de oppervlakte kwam. Zo begon de goudontignning van Witwatersrand. De regering bemoeide zich er aldra mee. Engeland wilde het zuidafrikaanse goud voor zich en zo kwamen na de Boerenoorlogen Transvaal en Oranje-Vrijstaat onder de britse kroon, zoals de vroeger onderworpen Kaapkolonie.

Momenteel is Zuid-Afrika nog de grootste goudproducent ter wereld : ongeveer een half miljoen arbeiders zijn bij de ontginning betrokken. Vanuit de Rand Raffinaderij worden de goudstaven van 12 kg. verzonden naar ieder land, dat ze kopen wil. Maar vanzelfsprekend staan verkoop verzending en prijs onder strenge kontrole. Zuid-Afrika is in staat, de helft van het goud te verschaffen dat de wereld nodig heeft.

Het goudverbruik is aanzienlijk gestegen, omdat meer goud aangewend wordt voor voorwerpen, sieraden, kunstwerken. Maar ook de produktie is aanzienlijk omhooggegaan. En nog onlangs werd gemeld, dat in Zuid-Afrika weer nieuwe, rijke goudaders werden ontdekt...

De geschiedenis van het goud is onontknoopbaar verweven met die van de ekonomische en politieke macht in de wereld, met verdrukking en uitbuiting, slavernij en tirannie. Omwille van dit goud hebben enkelingen en staten wreedheden begaan, oorlogen ontketend, de geschiedenis vervalst en de leugen tot waarheid verheven. Dat is de ene zijde van de — gouden — medalje.

De andere zijde ? Die toont noe de mens zijn schoonheidsdrang, zijn hang tot verfraaiing, tot sieraad, tot verfijning en kunst heeft aangewend om met goud zijn levensmilieu — en zichzelf — op te smukken. Macht en schoonheid verenigt het goud in zich en daarom werd het ook steeds door de énen en de anderen gezocht, door de mens die naar de macht grijpt en de mens die de schoonheid wil.

jd.

haar eigen WIJsje

vlaams nationaal

BOLWASSING

Er zijn wel dames die heren een bolwassing geven, maar heren kappen doen zij over het algemeen nog niet, enkele uitzonderingen ten spijt. Lang duren zal dat in Nederland niet meer. De gemeentelijke kappersvakschool te Rotterdam heeft onder zijn meisjesleerlingen een kleine opiniepeiling verricht en 25 t.h. zou graag het herenvak leren, wanneer die mogelijkheid bestond. Directeur Ladage voelt er wel wat voor. Trouwens, waarom uitsluitend kappers voor dames en geen kapsters voor heren ?

MODESCHOENTJE

De eenheidsstaat België is nog slechts een fiktie, die door de feiten en de politieke werkelijkheid is achterhaald. Zo begon het oostenrijks onafhankelijk dagblad « Die Presse » zijn uiteenzetting over de regeringsvoorstellen inzake de herverdeling van België. Met vele jaren vertraging op de V.U. kwamen ook Spaak en Eyskens tot deze bevinding. Vanaudenhove zal nog wel volgen, van zodra hij beseft dat er een linker- en een rechterschoen is. En van zodra zijn elektoraal schoentje te Brussel niet meer wringt.

RELATIES

Gehoord in een televisieprogramma.
Een echtpaar zit een avondje bijeen. Vraagt de man : « zeg eens, hebben wij seksuele relaties ? ». Antwoordt de vrouw verbaasd : « natuurlijk ! ». Vraagt de man : « en waarom komen die dan nooit op bezoek ? ».

SPOORVROUWEN

De Nederlandse Spoorwegen hebben een aantal meisjes in een schattig uniform gestoken. Aan deze spoormeisjes kunnen weetgrage reizigers inlichtingen vragen. De meisjes helpen zo nodig bij het overstappen. Zij ontlasten oude mensen van hun reiskoffertje en bewijzen duizend-en-een diensten aan vergeetachtigen of onwetenden. Kondukteurs moeten voortaan niet meer in- en bijspringen.
Mannelijke receptionisten vinden er geen graten in dat steeds meer vrouwen worden ingeschakeld. Recente proeven met omroepsters op de stations schonken algehele voldoening. En ook aan de loketten zal weldra een andere make-up verschijnen.

CINISCH

In een gesprek over het biologisch evenwicht tussen man en vrouw liet een geneesheer cinisch opmerken, dat « de alleenstaande man een dompelaar is, vergeleken met de alleenstaande vrouw. De barmhartige natuur laat de man over het algemeen dan ook vlugger sterven ».

Ergens in de omgeving van Malta heeft Christian Dior op een yacht zijn winteronderkleding voor dames voorgesteld. Hij is er wel vroeg bij deze meneer die een koude winter voorziet want Dior stelt « lange pijpen » voor...

LEES

beste seks- en lotgenoten

11 oktober nadert vlugger dan je denkt. Elf oktober moet een gedenkwaardige dag blijven, de dag dat de Volksunie heelwat zetels in de gemeenteraden zal veroveren.

Laten wij hopen, dat het een dubbele overwinning wordt. Niet alleen een stap dichter bij een sterker federaal Vlaanderen ; maar ook een stap dichter bij de vrouwenemancipatie, bij de gelijkwaardigheid van man en vrouw.

Laten wij dus hopen, dat 11 oktober ook de overwinning mag zijn van de vrouw in de partij.

Wie vele jaren in de schaduw stond en eensklaps op het podium van de 20ste eeuw in het licht van de schijnwerper staat, moet opletten voor verblinding.

De jongste jaren is de vrouwenemancipatie in een nieuwe faze getreden. Ofschoon de standpunten van de « Dolle Mina » en bepaalde vrouwenbewegingen verschillen, hebben zij toch vele trekken gemeen. Ook het uiteindelijke doel is wezenlijk hetzelfde.

Om het even onder welke naam deze bewuste vrouwen zich verzamelen, zonder uitzondering strijden zij tegen vooroordelen en taboes ; zonder uitzondering ijveren zij voor gelijkberechtiging, wettelijk en feitelijk.

Zeker, onze toestand is in deze mannenmaatschappij wel verbeterd, maar gedurende het 140-jarig bestaan van België hebben wij welgeteld één vrouw in de regering gehad. Het bleek voor de toenmalige regering gewoon ondenkbaar, haar een ander ministerie dan van het Gezin te gunnen.

De Kamer telt precies acht vrouwen en de Senaat geen enkele, hoewel iedereen nu wel weet, dat vrouwen over het algemeen ouder worden dan mannen. En zijn er aan de Balie wel enkele seksgenoten, in schepenkolleges en gemeenteraden zijn alle verhoudingen zoek. Talrijk zijn de burgemeesteressen al evenmin. Laat men het lagere dienstpersoneel buiten beschouwing, dan ontbreken wij ook aan de toppen van de sindikaten, van de mutualiteiten, van de vakverenigingen en andere belangrijke organizaties.

Inmiddels kan de vrouw bijzonder moeilijk een topfunktie veroveren, ja intussen zijn het vrijwel uitsluitend mannen die beslissen over het onderwijs voor meisjes !

Welnu, wij maken ons geen begoochelingen. Wij zijn overtuigd, dat er nog veel water naar de zee zal vloeien vooraleer wij van een waarachtige wettelijke en feitelijke gelijkberechtiging kunnen spreken. Maar wanhopen doen wij evenmin ! De enige kans voor de vrouw — haar persoonlijke begaafdheid en energie buiten beschouwing gelaten — is de ononderbroken dialoog met de man, die zich van oudsher interesseert aan de politieke en maatschappelijke vraagstukken. Wij twijfelen niet aan zijn oprechtheid en eerlijkheid noch aan zijn goede bedoelingen, hoewel hij zich niet altijd bewust was van de draagwijdte voor de vrouw, toen hij de ene of andere maatregel trof.

Wij willen geredelijk aanvaarden, dat zeer weinig mannen aartsvijanden zijn van de vrouw. Wij geloven dat even weinig mannen gerechtigheid voor de vrouw zouden weigeren.

De gemeenteverkiezingen naderen. Op het eerste gezicht zijn wij bereid het standpunt van de « Dolle Mina » te aanvaarden, want de « Dolle Mina » is géén vrouwenbeweging. Onder haar leden telt zij ook vele mannen ! « Kies voor het beste, om het even wie het is, een man of een vrouw. Maar kies voor degene die wettelijke en feitelijke gelijkberechtiging verdedigt ». Dit is in grote trekken het standpunt van « Dolle Mina ».

Toch opperen wij enkele bezwaren, ofschoon ook wij dat standpunt genegen zijn. Want wanneer die feitelijke en wettelijke gelijkwaardigheid verwezenlijkt is, kunnen wij deze opvatting bijtreden. Niet vroeger ! Trouwens, wanneer deze streeftoestand is verwezenlijkt, dan zijn alle « vrouwenorganizaties en emancipatiebewegingen » overbodig en kan de ene of andere kern, zoals de « Dolle Mina », overblijven om een oogje in het zeil te houden...

Inmiddels bestaat deze wettelijke en feitelijke gelijkwaardigheid niet. De strijd is dus niet gestreden en daarom is er voor de kiezeressen geen keus. Wanneer zij moeten kiezen tussen een bekwaam man en een bekwame vrouw, dan kiezen zij de vrouw ! Nu weten wij wel, dat kiezeressen van oudsher zeer moeilijk voor een vrouw stemmen, maar dat is veeleer de schuld van de man dan van de vrouw. De tijd dat vrouwen gewoon niet mochten stemmen behoort nog niet tot een ver verleden. En toen zij wél mochten stemmen, konden zij alleen mannen kiezen ! Zo ontstond een verwerpelijke mentaliteit die dringend dient veranderd !

Wij twijfelen niet, beste seks- maar vooral lotgenoten, dat er onder u bekwame vrouwen zijn, die zonder vrees hun kandidatuur kunnen stellen voor de komende gemeenteraadsverkiezingen.

Aarzelt geen ogenblik ! En mochten er moeilijkheden of problemen rijzen, laat het ons zo spoedig mogelijk weten. Wij zullen u met vrouw en macht steunen ! Meer nog, wees niet tevreden met de eerste de beste plaats, maar eist verkiesbare plaatsen ! Aarzelt geen ogenblik uw stem, uw voorkeursstem te schenken aan een vrouwelijke kandidaat. Maar denkt eraan, dat blanco stemmen omdat er geen vrouw op de lijst voorkomt, uw stem vergooien is aan de andere partijen. Zorgt er dus voor dat er vrouwen zijn !

Ziehier waarom, beste seks- en lotgenoten.

In de vlaams-waalse verhoudingen eist de Volksunie terecht 60 ten honderd, aangezien de vlaamse volksgemeenschap de meerderheid vormt. En deze eis is demokratisch, daar twijfelt niemand aan. Maar weet gij, beste seks- en lotgenoten, dat de bevolking, ook de vlaamse, voor meer dan 60 ten honderd uit vrouwen bestaat ? Is het dan niet even demokratisch te eisen, dat wij... 60 ten honderd van de gemeenteraadslijsten zouden vullen ? Zestig ten honderd van de Kamer, zestig ten honderd van de Senaat ? Van de Balie, van de sindikaten, van de vakverenigingen, van de organizaties ?

Akkoord, zó ver zijn wij niet en dat hoeft ook niet. Maar wél eisen wij voor onze bekwame vrouwen verkiesbare plaatsen en vragen wij u met nadruk voor deze vrouwen te stemmen. Bij voorkeur !

Uw lotgenote,
Hilda U.

1945

IRMA LAPLASSE

OP 29 MEI 1945, NU 25 JAAR GELEDEN, WERD IRMA LAPLASSE TE BRUGGE GEFUZILJEERD, NA EEN ONDERZOEK, EEN PROCES EN EEN UITSPRAAK DIE IN NORMALE OMSTANDIGHEDEN HOOGST DUBIEUS EN AANVECHTBAAR ZOUDEN GENOEMD ZIJN. ZIJ WERD ER VAN BESCHULDIGD, DE OORZAAK GEWEEST TE ZIJN VAN DE DOOD VAN 7 VERZETSLIEDEN, UIT DE FEITEN BLIJKT ECHTER HAAR ONSCHULD. 25 JAAR NA DEZE GERECHTELIJKE MOORD WERD IRMA LAPLASSE ECHTER NOG NIET IN ERE HERSTELD.

Wat was er in feite gebeurd ? De familie Laplasse woonde in Oostduinkerke. Toen in 1944 de Duitsers aftrokken en de Kanadezen in aantocht waren, kwam de weerstand overal op straat om echte en vermeende zwarten, en ook wel eens privé-vijanden, uit hun huizen te halen. Dit gebeurde in Oostduinkerke terwijl de streek nog in de vuurlijn lag !

Louis de Lentdecker, zelf verzetsman, wees op de verregaande onverantwoordelijkheid van verzetsgroepen en op hun militair amateurswerk, dat vaak voor henzelf en voor anderen tot dramatische situaties aanleiding gaf.

Op het ogenblik dus dat de streek nog in de vuurlijn lag, gingen leden van het Geheim Leger met een dertigtal bijeengebrachte duitse soldaten en met enkele onderweg ingepikte « zwarten » — waaronder de zoon Laplasse — naar de school van Oostduinkerke, waar ze opgesloten werden.

Moeder Laplasse, vol angst en verdriet, ging samen met haar dochter Angèle dwars door de velden om haar man te verwittigen, die bij zijn moeder gaan werken was. Onderweg ontmoetten zij een duits soldaat, Josef Beyer, die zij kenden en die hen vroeg wat er gebeurd was. Zij vertelden het voorgevallene. Deze ontmoeting greep plaats rond 13u30. Een half uur later verliet een kompagnie Duitsers de kustbatterij om de gevangen soldaten te bevrijden. Bij hun aankomst in het dorp schoot een weerstander op hen ; tijdens het gevecht dat er dan ontstond en de vlucht der verzetslui werden zeven van hen gedood.

Na de aftocht der Duitsers, op 10 september, werden man en zoon Laplasse aangehouden. Slechts op 2 oktober werd, door toedoen van de verzetsleider Counye, Irma Laplasse aangehouden onder beschuldiging de Duitsers der batterij te hebben verwittigd en hun « strafexpeditie » veroorzaakt te hebben, evenals de dood der zeven. Zij werd met haar dochter te Veurne opgesloten.

Angèle werd naar een heropvoedingsinstituut te Gent gezonden. Vrouw Laplasse werd door substituut Vossen in aanwezigheid van Counye, die in de beschuldiging een middel vond om zijn eigen lafheid te verdoezelen, ondervraagd. Dit onderzoek werd op lichtzinnige wijze gevoerd, de aanklacht had geen oog voor de twijfels die bij elk objektief ontleden der beschuldigingen hadden moeten rijzen. Wie de oorlogssituatie enigszins kent, kan zich indenken dat geen enkel majoor der Wehrmacht op een ogenblik dat zijn soldaten zelf bedreigd waren en zich voor de aftocht gereed maakten, voor de bevrijding van « zwarten », een gevechtsgroep zou gevormd hebben ! Op 21 december 1944 verscheen Irma Laplasse voor de krijgsraad van Brugge, met een niets schromend aanklager en een zwak verdediger. Op 10 februari 1945 werd haar zaak behandeld door het krijgshof van Gent. Daar werden valse verklaringen afgelegd door familie van verzetslieden. De doodstraf, in eerste aanleg uitgesproken, werd in beroep bevestigd. Op 28 mei kwam Vossen zijn slachtoffer mededelen dat haar genadeverzoek verworpen was. Slechts begin juni vernamen man, zoon en dochter dat hun vrouw en moeder was terechtgesteld.

Irma Laplasse is het slachtoffer geweest van de lafheid van haar tegenstanders : niet alleen van de dorpelingen maar ook van een laffe pers, die de publieke opinie achterna liep en ze nog verder ophitste.

Van de schamele bezittingen die zij naliet, bleef haar dagboek — een geruit schoolschrift van 68 bladzijden — het kostbaarste.

In 1949 verscheen bij de N.V. Uitgaven Luctor van de betreurde Walter Boucherij de integrale tekst van dit dagboek, met een moedige en scherpe inleiding van Louis de Lentdecker. Nu werd dit dagboek opnieuw uitgegeven door de Nederlandsche Boekhandel in de reeks dokumenten « Mens en Tijd », met een « poging tot rekonstruktie » van Karel van Isacker. Het dagboek wordt aangevuld met de laatste brieven en met de mémoires van de dochter Angèle. Een moedige, hoogstaande vlaamse vrouw : zo is de Irma Laplasse zoals zij zich in dit dagboek laat kennen ; een vrouw die in de liefde voor haar gezin en in haar vlaams idealisme de zin van haar leven zag. De mémoires van de dochter geven een pregnant beeld van de golf van haat en onmenselijkheid die in die dagen losgebroken was. Daartegenover staat de grootmenselijke sereniteit, waarop deze mémoires en dit « dossier » eindigen : « Nu ben ik blij mijn eigen kinderen zonder wrok op te kunnen brengen, hun leven niet te vergiftigen met eigen verbittering. Hun wacht misschien eens een betere toekomst in een niet vervolgd vrij Vlaanderen waar moeder zo van hield ».

Wij raden alle jongeren aan, dit dagboek te lezen : niet om verontwaardiging of verbittering op te wekken, maar om de noodzaak te leren inzien van een uiteindelijke amnestie. Ook voor de substituut Vossen, die destijds door volksvertegenwoordiger de Velter van kollaboratie werd beschuldigd.

« De zaak Irma Laplasse ». 132 blz. ingen. 145 fr, geb. 225 fr. De Nederlandsche Boekhandel. Kapellen-Antwerpen.

DEMOKRATIE VERONDERSTELT DEELNEMING VAN DE BURGER AAN HET POLITIEKE LEVEN, ZOWEL OP HET NIVEAU VAN STAAT, PROVINCIE EN GEMEENTE ALS OP DAT DER PARTIJ. HET VERONDERSTELT MEDEZEGGESCHAP, NIET ALLEEN INDIREKT MAAR OOK DIREKT.

DE NIET-AANWEZIGE STAATSBURGER

Maar hoevele burgers willen werkelijk van dit recht op inspraak gebruik maken, hoevelen zijn werkelijk geinteresseerd aan wat zich op het gebied der politiek afspeelt ? L. Huyse heeft, met medewerking van W. Hilgers en A. Martens en onder leiding van P. de Bien en M. Chaumont, een onderzoek ingesteld naar de « niet-aanwezige » staatsburger en zodoende de politieke apatie sociologisch in kaart gebracht. Niet alleen de sociologen, maar ook de politici hebben hun belangstelling, en zelfs hun bekommernis, om het probleem der participatie aan de orde gesteld.

De verklaring van deze apatie wordt door de enen een gevolg genoemd van de oligarchische tendensen in de politieke besluitvorming, zowel op algemeen als op partijpolitiek vlak. Maar de pragmatici en de « oligarchen » stellen het individu zélf of bepaalde nevenaspekten van onze welvaartmaatschappij verantwoordelijk.

De samenstellers bekijken de politieke apatie in België : politieke praktijk en politieke kennis van de staatsburger, zijn oordeel over waarden en instellingen en de participatiemogelijkheden van de staatsburger (waaruit zijn beperkte keuze-mogelijkheid blijkt).

De auteur heeft in het tweede deel, na de politieke praktijk in en buiten de partijen nagegaan te hebben, een topografie van de politieke apatie samengesteld. De politieke apatie van de vrouw wordt beschreven en verklaard, en de politieke participatie naar leeftijdsgroep en naar woonzone, naar niveau van opleiding en naar socio-professionele groep wordt nagegaan. Is politiek een luxe van welgestelden ? Een der verklaringsfaktoren zegt dat de manier waarop de burger tegen het politieke leven aankijkt in grote mate bepaald wordt door de levensstandaard, die dan in direkte relatie staat met het uitgeoefend beroep. De tabel met de politieke participatie naar de socio-professionele pozitie (mannelijke groep) is daarvoor sprekend.

Over de politieke apatie, zoals die door de onderzoekers werd vastgesteld, worden verbluffende cijfers gepubliceerd : slechts 72 % der mannen en 35 % der vrouwen weten uit welke partijen de regering is samengesteld. Dus niet eens de helft der volwassenen. Daarenboven wordt vastgesteld, dat zelfs aan de nieuwe vormen van politieke aktiviteiten (paneelgesprek, kolloquium, studiedag enz.) amper 5 % der bevolking deelnemen. Interessant zijn ook de onderzoeken naar participatie per leeftijdsgroep (maximaal tussen 30 en 50 j.) en naar woonzone. Hier zijn wel enkele tegenstrijdigheden aan het licht gekomen bij het onderzoek : hoewel de stedelijke woonzones meer participatie-stimulerende strukturen bezitten dan het platteland, is bijv. de deelneming aan verkiezingen in Frankrijk groter geweest op het platteland dan in de steden. Men mag ook de vormende kracht der lokale politiek niet onderschatten, als stimulerende faktor tot participatie op het rijksniveau.

Spijtig genoeg heeft dit onderzoek zich hoofdzakelijk tot de drie partijen beperkt. Heeft de auteur de groei van het vlaams-nationalisme als een gevolg van de politieke onverschilligheid tegenover de « grote » partijen gezien ?

Tiperend is wel dat de vlaams-waalse problematiek na de prijzen en belastingen als hét belangrijkste politieke probleem wordt vernoemd, en dat zowel door vrouwen als door mannen.

De « niet-aanwezige staatsburger » is niet alleen een element van onzekerheid in het politieke leven. Hij is ook een element van politieke onverschilligheid, die kan omslaan in vervreemding aan de bazis en vervolgens in onrust en vijandigheid, zegt de auteur. Dat dit niet alleen op staats- en partijpolitiek vlak waar is, maar ook op dat van de andere organizaties, zoals de sindikaten, waar men de bazis negeerde zodat deze in opstand kwam met de struktuur zelf en met de strakke bureaukratie, werd door de jongste gebeurtenissen in Limburg bewezen. « De niet-aanwezige staatsburger » bevat naast het uitgebreid studiemateriaal ook een les van algemene aard : dat overal waar de politiek tot een geinteresseerde minderheid beperkt blijft — weze dit omdat men de aansluiting met de bazis verliest ofwel omdat men elke oppozitie binnen staats- of partijverband wil uitschakelen — het gevaar ontstaat dat ofwel deze bazis op een gegeven moment wél gemobilizeerd wordt tegen de oligarchen, ofwel dat de vervreemding de weg vrijlaat naar de diktatuur der bureaukraten : die van de staat, die van de partijen.

L. Huyse : « De niet-aanwezige staatsburger ». 223 blz. Standaard-Uitgeverij, Antwerpen. 195 fr.

JEUGD EN JONGE SCHRIJVERS

De ondertitel van het boek met de titel « Jeugd en Jonge Schrijvers in deze tijd » luidt : « bijdrage tot de psichologie der jongvolwassenen ». Het betreft hier een studie van G.L. Janssen, verschenen in de sociaal-pedagogische reeks bij de « Nederlandsche Boekhandel » te Antwerpen. Vermelden wij dat het boek uit twee grote delen bestaat : het beeld van de jeugd in deze tijd (dat op ca. 200 blz er 120 inneemt) en de tijdgeest bij jonge vlaamse prozadebutanten (een 50-tal bladzijden). Een korte « konfrontatie » tussen beide delen en een samenvatting ronden dit werk af.

Het eerste gedeelte is dus, naar omvang en uitwerking, het belangrijkste. De auteur is hier ook het sterkst en zijn greep op de materie is er het stevigst. Het jeugdbeeld wordt in zijn verschillende facetten nagegaan : de lichamelijke ontwikkeling (met het acceleratie-verschijnsel), de psichische rijping in het algemeen (met een bestudering van het verschijnsel « jeugd » dat nog niet zo oud is : vroeger ging men van kind onmiddellijk tot volwassenheid over en kende de maatschappij geen tussenfaze) en de verdere differentiatie in voorpuberteit, eigenlijke jeugdperiode en jongvolwassenheid. Dan wordt de psichische rijping in het bizonder in de jeugdperiode nagegaan : gevoels- en stemmingswereld, denken en begaafdheid, het erotische en het seksuele leven, de religioziteit, beroepskeuze, waardensisteem en ideaalbeelden. De konkluzie van de auteur is die van de onderzoekers die hij citeert en waarop hij zich beroept, o.m. H. Cammaer : deze generatie is een « zachte » generatie. Kritische instelling en nuchterheid maken het rijpingsproces tot volwassene rustig, alhoewel er wel eens gemopperd wordt.

In het gedeelte over jeugd en jonge schrijvers tracht de auteur een aantal steeds weerkerende begrippen, gedachten of tendensen uit het werk van een twintigtal jongere vlaamse auteurs af te leiden. Vooreerst schetst hij een algemeen kader waarin de werken dezer auteurs zich geestelijk bewegen : afkeer van de burgerlijke wereld, met soms als gevolg ezoterisme, afgeslotenheid tot in het anti-sociale toe. Het feit dat de meesten onder hen willen breken met de maatschappij waarin zij geleefd hebben, is gedeeltelijk aan het generatie-konflikt toe te schrijven. Daarnaast is er een gevoel van verhevenheid, van beter-zijn dat zich van het laag bij de grondse realisme der burgerlijke werkelijkheid wil distanciëren door lirisme, surrealisme, door het poëtische.

De auteur treedt, na deze algemene schets, dichter bij de auteurs en begint met een analize van hun negatieve maatschappij- en levensbenadering : een negatief maatschappij-afwijzen omdat die maatschappij de persoonlijkheid niet erkent. Reden daarvan ? De degradatie van de gemeenschap tot een sisteem, dat opgedrongen wordt en waarmee wij een kompromis afsluiten. Naast dit maatschappelijk negativisme is er een afwijzen van het rationalisme door zich meer naar het lichamelijke en vitale te wenden en door zich tegen de overheersing van wetenschap en techniek, tegen mammonisme en materialisme, tegen heroïsme en militarisme, tegen de liefdeloosheid van een autoritaire pedagogie te keren. Deze negatieve kenmerken krijgen enkele pozitieve facetten in de eis tot persoonlijke vrijheid en ontplooiïngsmogelijkheden voor het individu. in de eis om normen te relativeren waaruit een verandering in de morele opvattingen en in het schuldbewustzijn optreden.

De spanning tussen sociale verantwoordelijkheid en individuele vrijheid is een der belangrijkste geestelijke achtergronden van het werk der jongere vlaamse auteurs, besluit de schrijver. In de samenvatting wordt trouwens deze achtergrond nog eens in een drietal punten getekend.

Het boek van G.L. Janssen is daarom reeds interessant. omdat het een analize brengt van de huidige jeugd en haar uitzicht op elk terrein. Bij dit alles moeten wij echter twee bedenkingen maken. In de eerste plaats is er het feit dat een groot aantal trekken. die wij in dit tijdsbeeld zien. ook speurbaar zijn in vorige generaties - waaruit blijkt dat de jeugd van vandaag niet anders is, in essentie. dan die van gisteren en eergisteren. De huidige jeugd heeft in tegenstelling tot die tussen de twee oorlogen of die tijdens de oorlog, niet de slagvelden gekend. de honger en de mizerie. Voor diegenen die door de gevolgen van de maatschappelijke tegenstellingen, door het imperialisme der staten en de botsing der ideologieën getroffen werden, mag het protest der huidige jeugd naast het hunne veel minder gegrond, veel minder revolutionair schijnen : het vertoont nochtans dezelfde kenmerken. Het klare antwoord en het volkomen evenwicht tussen de sociale verantwoordelijkheid en de individuele vrijheid zullen in elke generatie en elke maatschappij steeds opnieuw kernprobleem blijven. Wanneer de auteur de aarzeling van de jonge schrijvers tussen humanizering en de ermee verbonden noodzakelijke binding wil uitdrukken, citeert hij Sartres woort : « Nous ne sommes pas libres d'être libre ». Wij zouden er — pozitiever — kunnen aan toevoegen : onze vrijheid is ook de vrijheid van de anderen.

De auteur wijdt ook een kort hoofdstukje aan de ideologie van enkele extreme groepen. Zijn interpretatie van sommige situaties, en sommige veralgemeningen zijn aanvechtbaar.

Tenslotte is er ook de keuze van zijn twintig auteurs en van het werk. Ruyslincks « Ontaarde slapers » dateren van 1957 en De Wispelaeres « Scherzando ma non troppo » van 1959 : de man was toen 31 jaar. De titel « in onze tijd » is dus eigenlijk misleidend.

Wij begrijpen heel goed dat bij een « psichologie der jongvalwassenen » de auteur zich beperken moest en niet de hele naoorlogse literatuur kon overlopen. Toch blijft er één tendens niét vertegenwoordigd. Het grootste deel der behandelde auteurs is links, er is echter bij de jeugd ook een aktief revolutionair element dat zich door het nationalisme en de gemeenschapsidee aangetrokken voelt. Komen zij literair minder aan bod ? Het antwoordt daarop zou wel eens kunnen zijn, dat het de ezotiekers en de erotiekers, de spuwers op het nationale zijn die het literair bestel uitmaken en er het hoge woord voeren, dat hun protest veel meer mode dan innerlijk-beleefde revolte is en dat zij al wat niet in hun mode past voor ouderwets en achterhaald verslijten...

Het boek van G.L. Janssen is echter, vooral om zijn analize van de aspekten dat het jeugdbeeld biedt in deze tijd. een belangrijke bijdrage tot de kennis ervan. Waarbij wij echter niet mogen vergeten, dat er bij alle verscheidenheid tussen generaties ook een kontinuïteit en een essentiële eenheid bestaat, die zowel in de vorige eeuw in de Blauwvoeterie als later in de Wandervögel, de Quickborn en de politieke jeugdbewegingen tot uiting kwam : het geloof der jeugd in een betere wereld en haar wil aan de opbouw ervan mee te werken. Dat dit idealisme niét mag verloren gaan, ook als het in het verleden werd en ook vandaag nog wordt misbruikt voor minder zuivere doeleinden : dat moge de les zijn van dit boek.

G.L. Jansen : « Jeugd en jonge schrijvers in onze tijd ». De Nederlandsche Boekhandel, Antwerpen. 212 blz ; 195 fr.

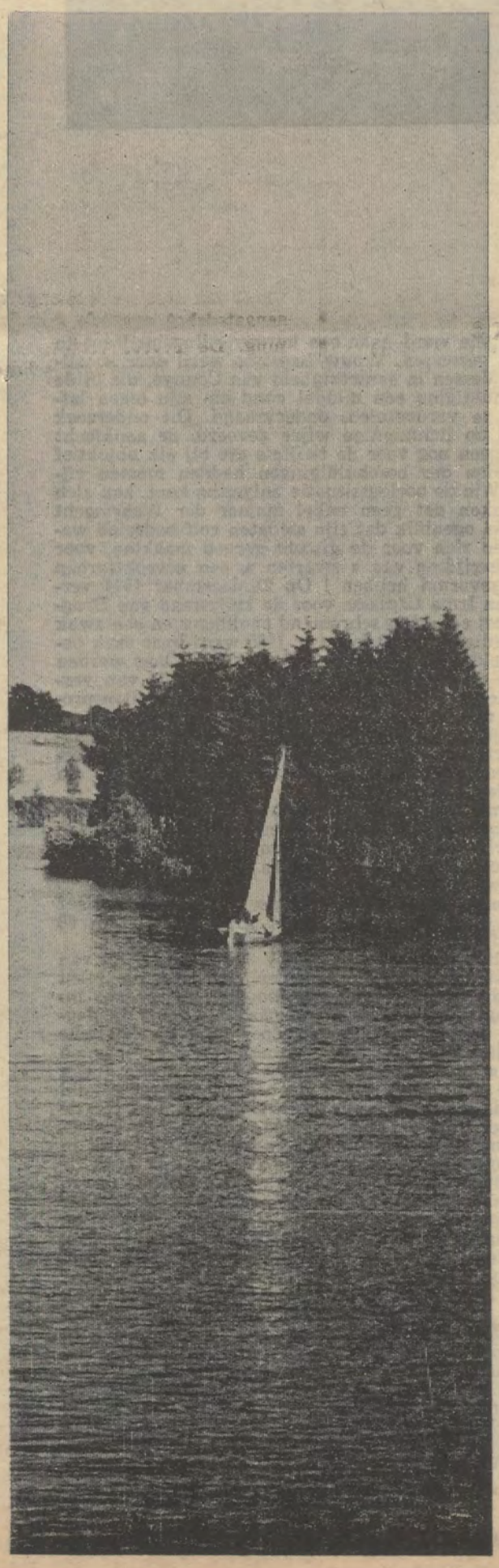

DAT MOET U...

...weten...

● *Van 13 tot 18 juli organizeert het centrum voor kreatief werk en spel twee kursussen « zingen en muziceren » : een kursus voor beginners en een kursus voor gevorderden. Ze staan in het teken van verkenningen op muzikaal terrein, experimenteren met zang en klank, werken met liederen en met het Orff-instrumentarium bij kinderen en jongeren. Deze kursus heeft plaats in het Dommelhof te Neerpelt. Inlichtingen op het centrum voornoemd, Maria Theresiastraat 55, 1040 Brussel, tel. 02/19.29.33.*

● *Het kadercentrum voor kultureel werk organizeert van 13 tot 18 juli een filmkursus te Diest onder de auspiciën van de Lodewijk de Raetstichting. Over het tema « jeugd in de film » staan talrijke kort- en langspeelfilms van binnen- en buitenlandse kineasten op het programma. Referaten worden gehouden over de film en leven enz. Verder zijn kontakten met filmregisseurs en training in het leiden van filmgesprekken voorzien. Inschrijvingen Maria Theresiastraat 55. 1040 Brussel. tel. 02/19.29.33.*

● *Van 20 tot 25 juli organizeert het centrum voor kreatief werk en spel. Maria Theresiastraat 55, 1040 Brussel een vijfdaagse workshop voor jazz- en popliefhebebrs te Neerpelt. Er wordt gewerkt in twee ateliers voor resp. beluisteren en aktief muziceren.*

...beKIJKen...

● *Tot 23 juni stelt Gilbert Decock zijn werk ten toon in de Standaard Galerij te Oostende, Kristinastraat 144.*

● *Tot 18 juni stelt André Vereecken ten toon in de Latemse Galerij, Dorp, Latem.*

...biiwonen...

● *Vrijdag 19 juni worden te Oostende in de konferentiezaal van het stadhuis te 17 u. de « vrijzen Nederlands » aan de laureaten van de verschillende onderwijsinstellingen langs de kust uitgereikt en wordt overgegaan tot de proklamatie van de kursus « Bewegings- en ruimteleer ».*

onze selektie

Zaterdag 13 juni

19u.30 : BRUSSEL FRANS
Le jardin extraordinaire (dokumentaire)
20u.30 : BRUSSEL FRANS
Passion immortelle (film over komponist R. Schumann)
21u.40 : NEDERLAND 1
Valkenjacht (training van een jonge valk)

Zondag 14 juni

12u.15 : BRUSSEL FRANS
Face à la presse
19u.02 : NEDERLAND 1
Vluchtelingen (in de derde wereld, dokumentaire)
21u.50 : NEDERLAND 1
Landen op zee (dokumentaire)
17u.15 : FRANKRIJK 1
Le pays de la haine (film)
20u.40 : FRANKRIJK 1
Comment reussir un amour (film)

Maandag 15 juni

20u.30 : BRUSSEL NEDERLANDS
De gentleman van Cocody (film)
21u.35 : NEDERLAND 1
The open university (nieuwe vorm van universiteit in Engeland)
22u.15 : NEDERLAND 1
Een hemel op aarde (middeleeuwse kerken in Duitsland)

Dinsdag 16 juni

20u.30 : BRUSSEL NEDERLANDS
Johnny Cash (optreden in San Quintin-gevangenis)
21u.10 : BRUSSEL FRANS
L'enfant et nous (dokumentaire)
21u.10 : NEDERLAND 2
De ramp met het luchtschip Italia (dokumentaire)
21u. : FRANKRIJk 1
A armes égales
18u.40 : DUITSLAND 2
Munchen (dokumentaire)
21u.50 : DUITSLAND 2
De Joegoslaven (dokumentaire)

Woensdag 17 juni

21u.25 : BRUSSEL NEDERLANDS
Het kleine Mahagonny (spel van B. Brecht)
21u.30 : BRUSSEL FRANS
Suzan Lenox (film)
17u.05 : NEDERLAND 1
Natuurrezervaten in India (dokumentaire)
19u.04 : NEDERLAND 2
De kikvorsman (dokumentaire)

Donderdag 18 juni

19u.30 : BRUSSEL NEDERLANDS
De woestijn (dokumentaire)
20u.30 : BRUSSEL FRANS
Pierrot-la-tendresse (film)
20u.30 : NEDERLAND 2
Kaarten op tafel (film)
21u. : DUITSLAND 1
Die weisse Spinne (film)

Vrijdag 19 juni

20u.30 : BRUSSEL NEDERLANDS
Kongo 1970 (reportage)
21u.10 : BRUSSEL NEDERLANDS
De wind uit de vlakte (western)
20u.30 : BRUSSEL FRANS
Un manteau pour l'éternité (naar een werk van Gogol)
19u.04 : NEDERLAND 1
Bijenstad (dokumentaire)
20u.50 : NEDERLAND 1
Levend getrouwd (tv-spel)
21u.40 : NEDERLAND 1
Willem Duys (voor de vuist weg)
21u.20 : FRANKRIJK 2
De ploeg van Cousteau (dokumentaire)
21u.20 : FRANKRIJK 2
Orfeu Negro (overbekende film)

- tv - tv - tv - tv

Plaese Sir, het britse feuilleton dat een herhaling kreeg op de nederlandse televizie komt op de B.R.T. Het verhaalt het wel en wee van klas 5c van een strenge school ergens in Oost-Londen. De leraar, een jonge man, wil orde scheppen in de klas maar moet ervaren dat hij in de meest beruchte klas van alle onderwijsinstellingen is terechtgekomen. Op de foto : de leraar Bernard Hedges en Sharon, de « sekspoes » van de klas. Een prettig feuilleton dat u zeker moet zien. Woensdag om 20 u. 45, Brussel Ned.

GEHOORD

NIEUWS

Het is warm rond het Flageyplein. De ramen staan een beetje verder open dan gewoonlijk, er worden meer frisdrankjes gekocht dan voorheen en iedereen tracht zijn middagpauze wat te rekken.

Voor de rest wordt er veel voetbal uitgezonden.

Als er een zomerslaap bestaat, is die ongemerkt in de vele gangen en lokalen van ons aller B.R.T. ingetreden.

De gebeurtenis van de afgelopen dagen was de terugkeer — gaaf en wel — van de R.T.B.-ploeg die effen naar Laos was geweest.

En hier wringt precies het schoentje : het was een R.T.B.-ploeg. Hiermee willen wij geenszins betreuren dat de joernalisten van de B.R.T.-nieuwsdienst niet aan eenzelfde gevaar zijn blootgesteld. Maar er moet ons wel even van het hart dat er toch iets niet zo vlot loopt met de nieuwsverwerking op onze vlaamse tv.

Een voorbeeld : de binnenlandse aktiviteit van deze week is ongetwijfeld het senaatsdebat over de grondwetsherziening. De P.V.V. vertoont barsten, de franstalige Brusselaars schreeuwen als een gekeeld varken. De nieuwsdienst van de R.T.B. bracht zondagnamiddag in « Faire le point » een rondetafelgesprek met de senatoren van de C.V.P., de P.S.C., de P.S.B., de P.L.P. en het F.D.F.-R.W. Is het voor de vlaamse tv dan zo moeilijk voor een paar uurtjes een studio vrij te maken om een analoog informatiegesprek te organizeren ?

Op de nederlandse tv komen regelmatig korte nieuwspraatjes voor waarin een vaste buitenlandse korrespondent aan de kijkers uitlegt wat er tijdens de afgelopen weken zoal aan belangrijk nieuws gebeurd is in het land waar hij zijn standplaats heeft. Onze B.R.T.-radio heeft een dergelijk sisteem ingebouwd in de nieuwsuitzendingen, maar bij tv is daar geen sprake van.

Om maar even op een belangrijke gebeurtenis in een buurland te wijzen : de uiterst bondige manier waarop onze tv-nieuwsdienst de nederlandse gemeenteraadsverkiezingen behandelde was hemeltergend. Een diepgaande reportage over het fenomeen « kabouter » zou alleszins op haar plaats geweest zijn.

Akkoord, wij hebben Panorama, dat soms verdienstelijk is en af en toe een uitgediept post-scriptum na het nieuws.

Maar een grondige behandeling van de belangrijke nieuwsverschijnselen moeten wij ten enenmale missen. Een programma als « Achter het nieuws » kennen wij niet.

Ik weet dat de oorzaak van al deze tekortkomingen niet bij de joernalisten van de tv-nieuwsdienst ligt. De ploeg bestaat amper uit dertien man. Maar dat is dan nog een teoretisch getal want er is niemand die zeven dagen per week moet werken en er is altijd wel iemand met vakantie. Daarbij is het aantal redaktiesekretarissen bijna even groot als het aantal eigenlijke nieuwsjagers. Wat dus met zich meebrengt dat op een doordeweeksedag buiten een mannetje in de Wetstraat en in het beste geval een kerel op een belangrijke aangekondigde aktualiteit er hoop en al nog iemand aanwezig is om naar een eventuele ramp te hollen.

Wil onze tv-nieuwsdienst dus behoorlijk gaan presteren, dan is een eerste vereiste een grondige uitbreiding van het aantal manschappen. Plus natuurlijk een stukje mentaliteitswijziging. Er is nog ander belangrijker nieuws dan gestroomlijnde verklaringen van heerschappen die breed-glimlachend een frisgeboende trap in de Wetstraat afdalen.

ZICHEM

Het zou een goedkoop raadseltje kunnen zijn : wie werkt er nog trager dan de B.R.T. ? Antwoord : de raad van beheer van de B.R.T.,

Op de vergadering van 8 juni, zegge en schrijve pas op 8 juni, hebben de heren van de raad het wijselijk geoordeeld te beslissen dat er nog zes afleveringen zullen gedraaid worden van het feuilleton « Wij, Heren van Zichem ».

Stel nou even dat iedereen inderdaad zo lang wacht om te starten ; dan moeten nog scenario's worden geschreven, moet aan dekor en rekwizieten worden gedacht en als dan de tekstrepetities achter de rug zijn is het al een mooi stukje oktober. Dus veel te laat om in het belgisch weer nog te draaien.

Het zal dus opnieuw kunst- en vliegwerk moeten worden : alles zal vlug, vlug in mekaar moeten gebokst worden, wil men nog tegen een fatsoenlijke datum klaar komen.

Met de vlaamse inzending voor Montreux heeft de raad van beheer hetzelfde spelletje gespeeld. De gevolgen waren er dan ook naar.

Wij wachten af.

Voor Uw vakantie alles

PRIVEREIZEN

SPANJE
Costa Brava : vliegtuig 15 dagen vanaf 6.890 fr.
auto 12 dagen vanaf 3.585 fr.
trein 10 dagen vanaf 5.315 fr.
Mallorca : vliegtuig 15 dagen vanaf 8.835 fr.
Costa del Sol : vliegtuig 15 dagen vanaf 8.785 fr.

ITALIE
Gardameer : trein 10 dagen vanaf 4.200 fr.
Comomeer : trein 10 dagen vanaf 4.590 fr.
Maggioremeer : trein 10 dagen vanaf 4.750 fr.
Adriatische kust : vliegtuig 15 dagen vanaf 7.420 fr.
trein 10 dagen vanaf 4.190 fr.
Italiaanse Riviera : trein 10 dagen vanaf 4.420 fr.

OOSTENRIJK
Tirol : trein 10 dagen vanaf 4.185 fr.
Karinthië : trein 10 dagen vanaf 7.235 fr.

DUITSLAND
Rijn : trein 8 dagen vanaf 3.620 fr.
auto 8 dagen vanaf 2.745 fr.
Zwarte Woud : trein 8 dagen vanaf 4.120 fr.
auto 8 dagen vanaf 2.535 fr.
Bodenmeer : trein 10 dagen vanaf 5.285 fr.
auto 10 dagen vanaf 3.975 fr.

ZWITSERLAND
Berner Oberland : trein 10 dagen vanaf 4.330 fr.
auto 10 dagen vanaf 2.990 fr.
Zuid-Zwitserland : trein 10 dagen vanaf 4.220 fr.
auto 10 dagen vanaf 3.100 fr.

VLAAMSE TOERISTENBOND
Sint-Jakobsmarkt 45-47 - 2000 Antwerpen
Tel. 31.09.95 (10 lijnen)

WIJ « VERSCHIETEN » VAN NIETS. EN ACHTEN HET DUS MOGELIJK DAT EEN OF ANDERE LEZER EEN TOEVALLIGE BLIK LAAT VALLEN OP DEZE BLADZIJDE, ZONDER TE WETEN DAT ER OP DIT OGENBLIK ZO IETS AAN DE GANG IS ALS HET WERELDKAMPIOENSCHAP VOETBAL VOOR NATIONALE ELFTALLEN, EN DAT ONS BLOEDEIGEN LAND ER AAN DEEL NEEMT, NA IN DE AFGELOPEN JAREN JOEGOSLAVIE, SPANJE EN FINLAND TE HEBBEN UITGESCHAKELD. HET IS DIE EINDRONDE DIE OP DIT OGENBLIK DOOR ZESTIEN PLOEGEN WORDT BETWIST IN MEKSIKO. MISSCHIEN HEBT U ER AL IETS VAN GEMERKT OP UW TV-SCHERM. OM VERDER ALLE MISVERSTANDEN TE VERMIJDEN WEZE HIER TERLOOPS OPGEMERKT DAT DE HEER EDDY MERCKX NIET DEELNEEMT AAN GENOEMDE KOMPETITIE IN MEKSIKO.

Wij sport

vlaams nationaal

KARITAS

De britse spelers zamelden geld in om het verblijf van enkele arme supporters te bekostigen. De duitse spelers schoten in hun zak om de begrafenis te betalen van een klein meisje dat in de buurt van hun hotel verdronk. De roemeense spelers staan het grootste gedeelte van hun vergoeding af aan de slachtoffers van de overstromingen in hun land. De spelers van Peru schonken meer dan een half miljoen aan de slachtoffers van de aardbevingen in Peru.

De grote dirigenten die zo dapper profiteren van het meksikaanse zonnetje, op kosten van jan en alleman, hebben besloten dat de spelers nà het wereldkampioenschap een bijkomende wedstrijd zullen spelen ten voordele van al die geteisterden.

WAAROM ?

Waarom neemt men deel aan een wereldkampioenschap voetbal ? Wat is eraan verdiend ? Niks. Wie de beker wint mag hem gedurende vier jaar bewaren, en mag dus al die tijd op het ding, ter waarde van een goede 300.000 frank, passen. Dat is al. Men zou dus veel goedkoper een dergelijke beker kunnen laten maken dan hem al voetballend veroveren. Gaat het om de eer van het vaderland, om het prestige van zijn land in het buitenland ? Wij permitteren ons te denken dat dit maar « zever in pakskens » is. Uiteindelijk zullen wij nog de wringer moeten geloven die beweert dat het hem alleen te doen is om een dikke bijverdienste voor de voetbalvedetten en een droomvakantie voor de genieën die de federaties leiden.

DEVOOT

Iedere oorlog betekent een stap vooruit voor wetenschap en techniek. Waarom zou ieder wereldkampioenschap voetbal dan geen stap vooruit betekenen voor de kultuur in het algemeen ? We zouden het moeten geloven, als we zien dat de ploegen van Engeland en Peru enkele onsterfelijke koorbladzijden toevoegden aan het werk van Bach en Verdi, en dat « zwarte parel » Pele alweer een nieuwe song schreef.

Onze Belgen hebben het meer gezocht in de richting van de devote architektuur, want onder leiding van esteet Monne Goethals brachten zij, naar wij in de serieuze pers konden lezen, een bezoek aan enkele van de vele kerken die Meksiko rijk is.

BIZ'

De « mundial » gaat een slordige 2.000.000.000 fr (twee miljard) opleveren, allemaal geklopt uit arme meksikaanse zakken, en praktisch allemaal besteed aan organizatiekosten. De landen zoals België krijgen wel een gedeelte van de opbrengst, maar deze zal lang niet volstaan om de eigen onkosten te dekken, en onze goede moeder B.V.B. zal ongeveer 1 miljoen moeten bijpassen. Stanley Rous heeft goed te verklaren « dat het hier niet om de sport te doen is, maar om een reusachtige business », wij vinden het toch een rare business die enerzijds 2 miljard oplevert en anderzijds alle « aandeelhouders » doet verlies lijden.

VERMASSUNG

Aldus is de « mundial » een reusachtige show, volgepropt met ingrediënten die eigen zijn aan de showbusiness, en niet met de sport. Het is één van die reusachtige spektakels, zoals de olimpische spelen, zoals de ronde van Frankrijk, die steeds een gigantischer omvang moeten aannemen, om stand te kunnen houden. Daardoor is het onvermijdelijk dat de sport zelf, en de mens die ze beoefent, steeds meer naar de achtergrond verdrongen wordt. Dat is dan ook de reden waarom wij wel het nodige respekt kunnen opbrengen voor de geweldige organizatie, en met plezier af en toe een match volgen op ons teeveetje, maar ons anderzijds « vastpakken aan het gras » om niet meegesleurd te worden in de « vermassung » waarvoor deze « mundial » moet zorgen. En zorgt.

KONSUMPTIE

« Sport 70 » dat al jaren de « gejachte sportliefhebber » zo zot als een kelderdeur poogt te maken, is o.i. wel erg ondankbaar als het nu de meksikaanse voetballiefhebbers koud-weg « dwaze fans » noemt. Al is het natuurlijk bedenkelijk van daags te voren te gaan aanschuiven om aan een entreekaartje te geraken, voor dat kaartje ongeveer het loon van één maand neer te tellen, zodanig te supporteren dat men, in één wedstrijd, met zijn 300 geneeskundige zorgen nodig heeft, verplicht te zijn ontslag te nemen omdat men te veel dreigbrieven ontvangt om winst of verlies te laten ontaarden in dronkenschap, delirium en zelfmoord. Moderne konsumptie op zijn best.

GOED GEDIEND

De meksikaanse politie heeft met kennis van zaken kort spel gemaakt met een hoop paupers, die van mening waren dat zij ook recht hadden om een paar voetbalwedstrijden van de «mundial » te zien, en dat daarom de resterende toegangskaarten gewoon aan de loketten van de voetbalstadions moesten worden verkocht. Het is namelijk zo dat de inrichters de meerderheid der toegangskaarten op de markt hebben gebracht onder de vorm van peperdure abonnementen, die de arme sloebers toch niet kunnen kopen, en de rest op een of andere manier in de handen speelt van sluikhandelaars, die tot 4000 frank vragen voor een entreekaartje. Nu, de betogers kregen hun zin, en de matrakslagen en traangas op de koop toe.

BELANG

De kommerciële televizie verdient fortuinen aan de wereldbeker. Voor de gewone zenders is hij een graag betaald produkt bestemd voor 700 miljoen klanten. De reisagentschappen doen gouden zaken om 40.000 vreemdelingen in Meksiko te sleuren waar ze wezen moeten. De luchtvaartmaatschappijen eten een kruimeltje mee. In Meksiko verdienen de hotelbazen woekerwinsten, net als iedereen die van ver of van dichtbij wat met voetbal of supporters te maken heeft. Elektriciteitsmaatschappijen verkopen meer van hun « marsjandies » en de teeveebakken gaan als verse broodjes van de hand. In de nijverheid daalt het rendement gevoelig, omdat de mensen te moe zijn van het wekenlang nachtelijk tv-kijken . De « mundial » beantwoordt aan een behoefte.

REKLAME ?

De paus heeft gezegd dat hij hoopt dat de periode van de « mundial » voor de wereld een periode van rust en vrede zou wezen, en dat de kampioenschappen zouden bijdragen tot de verstandhouding onder... Kent u de rest van het liedje al, zegt u ? Nou, van deze vrome wens zal waarschijnlijk niet veel in huis komen, want men « battert » overal lustig verder, alsof er geen Paulus VI en geen Meksiko 70 waren. Meer zelfs, de « mundial » heeft al een echte oorlog op zijn geweten, namelijk die tussen San Salvador en Honduras, uitgebroken naar aanleiding van een voetbalwedstrijd tussen beide landen. Oorlog met 2 à 3000 doden. Tenware die cijfers slechts reklame zouden zijn voor de wereldbekerkompetitie natuurlijk.

GOED BETAALD

In tegenstelling met de Russen, die hun spelers geen cent zullen betalen, zoals één van hun beste moppen van de laatste jaren luidt, worden de meeste spelers goed betaald. De « arme luizen » zoals de Belgen, de Zweden, de mensen van San Salvador, verdienen al om en nabij de 100.000 knotsen, en dat is al een behoorlijke bijverdienste volgens ons, vooral omdat daar nog allerlei kadootjes bijkomen. Zoals appartementen in Spanje voor onze « jongens ». Vergeet vooral niet uw verlof in Spanje door te brengen. De Italianen echter kregen al meer dan 3 miljoen om de Zweden te kloppen, en de Mexikanen kunnen ongeveer 4 miljoen verdienen. Dat ze vergoed worden : prima. Het zijn beroepsspelers. De grens tussen loon en verkwisting ligt op de grens van beschaving en dekadentie.

ARME PRINSEN

Zij worden er goed voor betaald, maar de meeste « voetbalkoningen » zitten in Meksiko toch enkele weken in een (zij het luksueus) koncentratiekamp. Zij mogen het niet verlaten, tenzij met de hele verdomde kliek achter zich, en onder de leiding van de even verdomde dirigenten, die bepalen wat de spelers gaarne eten, gaarne drinken, gaarne doen, gaarne zien, en gaarne zeggen. De spelers hebben immers géén spreekverbod zolang zij zeggen wat de dirigenten denken. Zij moesten hun jonge vrouw wekenlang achterlaten in het vaderland, en zij zien hun bazen paraderen met hun madammen (op eigen kosten natuurlijk). In één woord, de prinsen worden behandeld als verwende kinderen, maar niet als mèns. Zij mogen het, mèt hun geld, voor ons part hebben.

POLITIEK BELANG

Men onderschatte vooral niet het politieke belang van deze wereldbeker. Onze minister van Kultuur zal onze jongens aanmoedigen en zijn populariteit verzorgen door naar Meksiko te vliegen als de wit-rode duivels het goed doen. De koning heeft, net als Merckx, beloofd af en toe voor zijn lichtbak te zitten. Engelse ministers zijn al aktief geweest om Moore uit « den bak » te krijgen. En de vooruitstrevende sportgazetten zien zelfs een hereniging van Duitsland in het verschiet omdat tijdens de match België - Salvador de twee grensrechters, afkomstig uit Oost- en West-Duitsland, niet gevochten hebben. Dank zij de « mundial » dus toch een stralende toekomst.

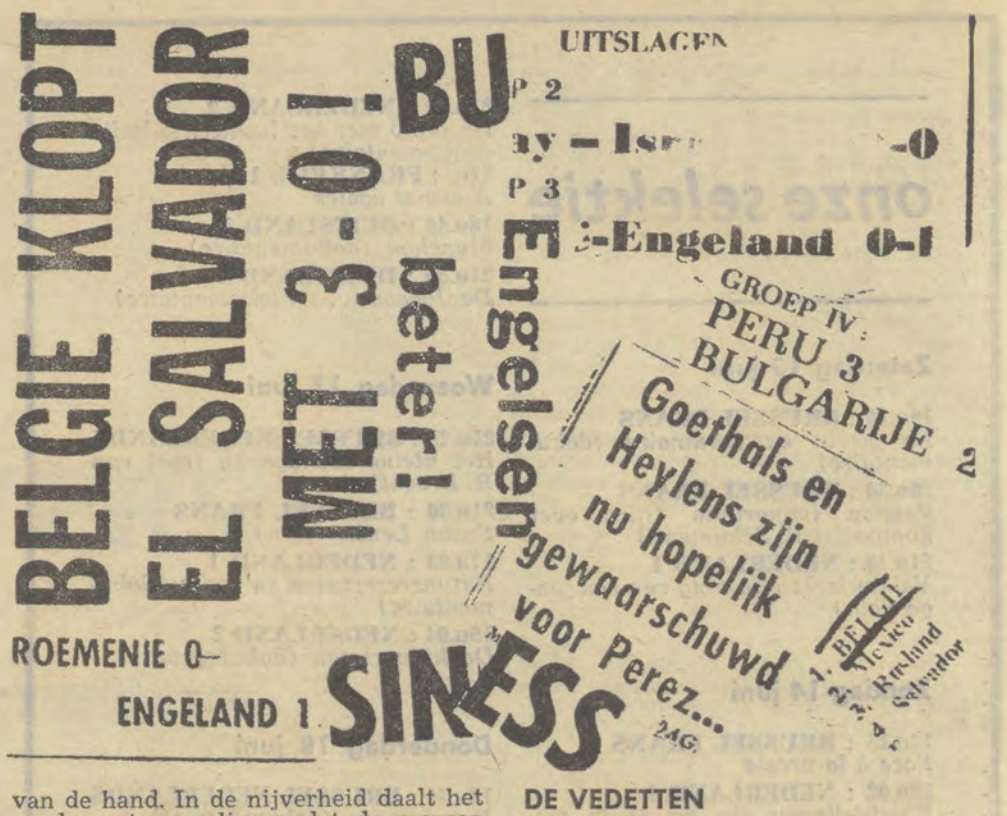

DE VEDETTEN

De ware vedetten van « Meksiko 70 » zijn ontegensprekelijk de « offisjellen ». Ramsey, de engelse Führer, heeft zich de haat op de hals gehaald van zowat heel Centraal- en Zuid-Amerika. Vader Harmel zal met een bezorgd oor vernomen hebben dat Monne Goethals zich zou hebben laten ontvallen dat landen als Israël niet thuishoren in een serieuze vergadering als die in Meksiko. Monne dacht misschien dat hij over Zuid-Afrika bezig was, of heeft hij inderdaad nog nooit over anti-semitisme horen spreken ? Neel Hoste heeft heel Centraal-Amerika doen ontploffen van het lachen, door kwaad te worden op de inrichters, zodat ze hem, ondanks zijn vele reizen, geen tweede hotel ter beschikking hebben gesteld dichter bij het stadion.

TERLOOPS GEZEGD

De pers blijkt zich terdege bewust van het belang van de « mundial ». Alle gazetten, behalve « Wij » hebben reporters ter plaatse. De eerste match werd gevolgd door 2504 joernalisten. Begrijpelijk dus dat het andere wereldnieuws zo een beetje verloren loopt in onze kranten. Pro memorie dus dat ondanks Meksiko 70 de mijnwerkers in ons land nog altijd veel minder verdienen dan hun kollega's arbeiders in andere sektoren, dat een beginnend schoolmeester in België precies 9.130 fr per maand « trekt », dat in Peru 50.000 doden te betreuren zijn, dat grote gebieden van Roemenië overstroomden, dat de Amerikanen hun zegetocht in het Verre Oosten verder zetten, dat Merckx de ronde van Italië won.

MEXICO 70

Onze « preekheren-gewoonte » getrouw willen we even dit sportevenement, deze « mundial », in zijn kaderke plaatsen, en erop wijzen dat in het inrichtend land de armoede niet alleen pittoresk is, maar bovendien reëel. Meer dan de helft van de bevolking moet het nog hebben van landbouw, en dat « het » is niet formidabel. Het gemiddeld inkomen van de Meksikanen schommelt rond de 400 fr per week, het sterftecijfer onder de kinderen is er driemaal hoger dan in België, er is één personenwagen per 65 Meksikanen, een tekort aan kalorieën van 15 t.h. en aan voedsel van dierlijke oorsprong van 50 t.h. De voorbereiding kostte de Meksikanen 65 miljoen fr.

ALLE SPEELGOED
Cortvriendt

STALEN TUINSCHOMMEL (53 kgr.)
in heldere lakverf
295 cm. lang, 205 cm. hoog
2.950 fr. franko huis
Vraag prospektus !

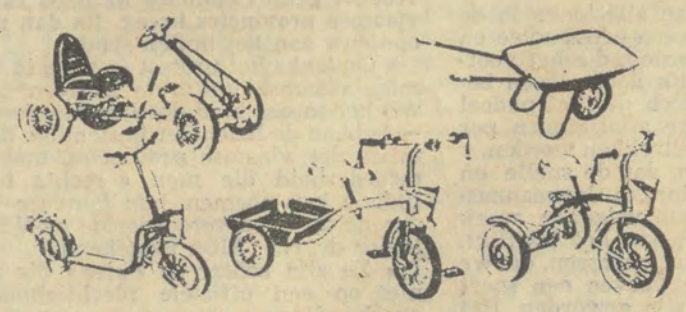

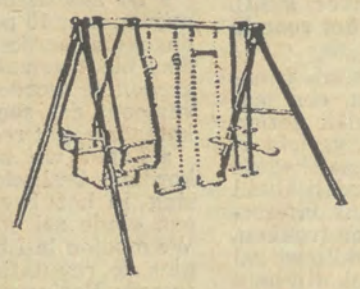

DIEPESTRAAT 29 ANTWERPEN TEL (03)324430

matthieu's beddenbedrijf
biedt voor elk probleem een wooninrichting

onze studiedienst lost uw woonprobleem gratis op

mbb

Turnhoutsebaan 102 Borgerhout 35.17.83
84-86 Diepestraat 31.01.18 39-41 Begijnestraat 33.47.24
60 Galifortlei Deurne 36.25.22

WOONINRICHTING
KARVEEL
L. en W PAS

u vindt een uitgebreide keuze in onze ploegstofafdeling

ploegstoffen
het merk staat in de zelfkant

Antwerpen
Kerkstraat 57
Tel. 35.89.91

DRINKT
SERVATY WIJN
Duitse Moezelwijnen van prima kwaliteit
*
ALLEEN-VERTEGENWOORDIGER
Marcel OMBELETS
Gitschotellei 207
Borgerhout
Tel. (03)21.00.16.
*
Vraagt overal onze SERVATY-wijnen

Het vlaams-nationaal lokaal bij uitstek
ODAL
Uitbater :
ERIKSSON-GODON
Ballaertstraat 80
Antwerpen
Tel. (03) 38.01.21
Dinsdag gesloten

Geniet van een aangename levensavond in het rustoord
HUIZE LOREIN
FAMILIALE SFEER
Paddegatstraat 133
TEL. 015/718.35
2921 Nieuwenrode
15 km. van Brussel (4 km. autostrade Brussel-Antwerpen).

blankenberge
141, de smet de naeyerlaan - tel. (050)416.37)

breughel
julien tersi
volledig pension
kamers met ontbijt
alle komfort
maaltijden tegen alle prijzen
speciale voorwaarden
voor groepen en autocars
vraag inlichtingen

DE BROUWERIJ MOORTGAT
2659 BREENDONK TEL. (03)78.71.21
is bekend om haar beroemde en uitstekende
BIEREN en LIMONADEN
Breendonk ligt in Vlaanderen
dus UW streek. UW volksgenoten !

Aanbevolen Huizen

PAPYRUS
Boek- en Papierhandel
Zaakvoerder : Fons Labeau
de Ribaucourtstraat 7
(nabij het Sint-Jansplein)
Sint-Jans-Molenbeek - Brussel 8
Telefoon (02)28.87.09

Aanbouw-KEUKENS
Specialist : H. DOX p.v.b.a.
Carnotstraat 135, Antwerpen
tel. 35.17.14
Standaard en Maatwerk : Milmö-Zeyher Keukens - Elektrische toestellen tegen groothandelsprijs

Manège « VOLMOLEN »
Opoeteren (L.)
Paardenpension - Rijlessen - Wandelingen
Restaurant-Bar-Zwembad-Camping.
TEL. (011)648.34

AL AL KEUKENS GLASAL
Fabrieken te Ramsdonck
tel. 015/714.47
Vochtbestand - Vuurvast
Matige prijs
Voor West-Vlaanderen :
DE MEYER Walter
Bruggestraat 136, Zwevezele
tel. 051/612.84

H. PELEMAN-MARCKX
Van Den Nestlei 16, Antwerpen
Tel. 39.19.27
T.V. - RADIO - ALLE ELEKTRISCHE TOESTELLEN - HERSTELLINGEN AAN HUIS
T.V. PELMAR 61 scherm,
11.995 fr. i.p.v. 16.995 fr.
Andere merken grootste korting

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Suikerrui)
Open vanaf 8 uur 's avonds
Maandag en dinsdag gesloten

Bezoek « Gasthof DE VEERMAN »
Kaai 26, St.-Amands a.d. Schelde
Tel. (052)332.75
Mosselen - Paling
Uitbater : Jan Brugmans
3-2-68

HERMES SCHOOL
Zuidlaan 54, Brussel
Volledige sekretariaatkursussen
STENO- en DACTYLOGRAFIE in vier talen
BOEKHOUDEN
MODERNE TALEN
HANDELSCORRESPONDENTIE ENZ.
DAG- EN AVONDLESSEN
M. Lemonnierlaan 211, Brussel
Tel. (02)11.00.33
DE school waar Vlamingen zich thuis voelen

meester kleermaker
VERMEESCH KLEDING
STEENHOUWERSVEST 52
ANTWERPEN
Tel. 31.35.83
NAAR UW MAAT....
ZO' VEEL BETER
VERMINDERING VOOR VU LEDEN

BRILLEN
KONTAKT-LENZEN
INTEROPTIEK
pvba
Fabrikant-Ontwerper
der RICHELIEU-BRILLENKOLLEKTIE
Hovenierstraat 9 Aalst

Volledige terugbetaling van alle ziekenfondsen
LEDEN 20% KORTING
Telefoon
(02)18.78.44
(053)288.70

POL'S.... broodjes

Pol's broodjes zijn steeds verse broodjes met kwaliteitsbeleg (martino - krab - kip - filet américain - kaas)
Voor uw feesten bals, kermissen, vergaderingen
Specialiteit : recepties, feestmenu's (koude schotel)
Speciale voorwaarden voor V.U.-afdelingen
Pyckestraat 39 - 2000 Antwerpen
Tel 03/38.64.17

PERS spiegel

In het brusselse stadspark zal het niet meer veilig zijn in de komende tijden. De stemming om grondwettelijk vast te leggen wat tot Brussel behoort en wat niet heeft de « Bruxellois » in de pen doen klimmen met een heftigheid die doet vermoeden dat de afstammelingen van die van 1830 klaar staan om opnieuw hun « liberté » te gaan verdedigen op dezelfde plaats, waar de muiterij van 1830 werd uitgevochten. Voor heel wat verhevener motieven streden ondertussen de Limburgers en de leraars die in de perskommentaren van deze week dan ook een ruim deel voor zich namen.

LA DERNIERE HEURE

Men heeft niet willen inzien dat de tweetalige olievlekkigheid dé oplossing is voor België. Men zal het zich zwaar beklagen in de toekomst. Want de Brusselaars zouden nu wel eens echt lastig kunnen worden zegt dit blad van het laatste uur van die van 1830. Als illustratie hebben ze rond de brusselse agglomeratie een net van prikkeldraad en koncentratiekamptorens geplaatst.

« Wat moet men redelijkerwijze denken van een grondwetsherziening die in zulke smerige omstandigheden moet verworven worden ? Enkel dit dat zij gaat leiden tot een vermindering van het klimaat van verdraagzaamheid en van goede wil dat men wenst te zien ontstaan in het « midden van het land ».

» Een ogenblik nadenken had volstaan om tot het gezonde inzicht te komen dat het tweetalig gebied geen element van tweedracht is, maar integendeel een terrein van verstandhouding. Het was misdadig om op een tirannieke manier er de verzoenende aktiemogelijkheden van te beperken ».

DE STANDAARD

Manu Ruys bekijkt die brusselse heetloperij met meer cinisme. De Muyters staan nog niet op de barrikade, daarvoor zijn zij te dik en is het te warm.

« De brusselse federatie van Demuyter en Risopoulos treedt in dissidentie. Dat is geen nationale gebeurtenis, maar een fait-divers dat alleen belang heeft met het oog op de brusselse gemeenteraadsverkiezingen.

» Uit de stemming blijkt dat een meerderheid van senatoren zich niet heeft laten vangen door de tranerige pretentie van sommige Brusselaars, die menen dat hun stad de navel van de wered is. Machtens bezwoer de Senaat de 125.000 ingeweken Walen niet aan hun lot over te laten. Demagogischer kan het wel niet. Die Walen wordt niets tekort gedaan, evenmin als de andere Brusselaars.

» De hoofdstad moet leren dat zij een agglomeratie is als de andere agglomeraties. Niemand denkt eraan haar ekonomische expansie te beknotten. Maar zij moet alle hoop opgeven ooit Vlaams-Brabant te verfransen. Het vlaamse veto tegen die verfransing wordt niet opgeheven.

» Met de stemming in de Senaat is de kwestie nog niet definitief geregeld. Ook de Kamer moet nog stemmen. Daar zal het verzet van de franstalige Brusselaars zeker niet minder scherp zijn ».

DOORBRAAK

Het blad van de Vlaamse Volksbeweging stelde zich de vraag of de vlaamse C.V.P. zou antwoorden in pozitieve zin op de oproep van de Volksunie om de grendels tegen te houden. Het antwoord is ondertussen gegeven en de V.V.B. kan haar aangekondigde konkluzies trekken : nog steeds geen doorbraak naar vlaamse eensgezindheid. Liever P.S.C. dan vlaamse Volksunie blijft het voor de « onafhankelijke » C.V.P.

« Het voorstel van de Volksunie is onmiskenbaar een politieke zet, een maneuver dat op louter partijvlak gezien allicht meer tegen de C.V.P. gericht is dan wat dan ook. Niettemin zal het de C.V.P. voor een verantwoordelijkheid plaatsen, waaruit wij alleszins interessante konkluzies zullen kunnen trekken. Een van de belangrijkste konkluzies zal wel zijn de mate van afhankelijkheid van de ons steeds minder dierbare P.S.C. (die véél extremistischer is dan de V.U.). Wij maken ons evenwel geen illuzies : wij zullen niet dé C.V.P. als zodanig, maar spijtig genoeg een (al te beperkt) aantal mensen onder hen op hun afzonderlijke paraatheid moeten takseren. Spijtig genoeg gaat het partijbelang nog steeds vóór op het vlaams belang, ook al valt het daarmee samen. (En daar willen wij dan wel weer voor zorgen). Aan een doorbraak zijn we echter nog niet toe ».

VOOR ALLEN

Guy Cudell, de proleet met de juffermaniertjes is dé kop geworden in de B.S.P., maar dan zo een van jut waar de B.S.P.-ers hun kwaad humeur op afreageren, nu het blijkt dat door de schuld van de brusselse B.S.P. de fiktie van de heilige partijeenheid ook bij de socialisten tot het verleden behoort.

« Alleen de franstalige brusselse socialisten zoals Simonet, Cudell enz. vallen uit de toon derwijze dat ze zich stilaan in de partij onmogelijk maken. Ze gedragen zich als brusselse liberalen, waarvan ze de opvattingen delen, niet alleen op gebied van de taaleisen, ook op dit van de algemene politiek omdat ze zijn geïntegreerd in het burgerlijk milieu van de hoofdstad (het volstaat de gedragingen van Guy Cudell na te gaan om vast te stellen dat men hier te doen heeft met een enggeestig en verwend burgermannetje eerder dan met een socialist die bij de arbeiders staat) ».

LA LIBRE BELGIQUE

Het aktivistenspook wordt nog maar eens uit de oude stal gehaald. Pseudohistoricus Jo Gérard, onlangs nog bij de lange tong gepakt bij zijn veroordeling om wallingant Outers een inciviek genoemd te hebben, gaat dan maar terug in vlaamse rangen naar incivieken zoeken. « Présence du passé » heet zijn verwrongen historische rubriek. Met als bijtitel « Baron von Bissing (de duitse goeverneur-generaal in 14-18) vader van het « belgisch federalisme ».

«Op 14 januari 1917, enkele maanden voor zijn dood, schreef von Bissing aan Stresemann een weinig gekende brief. Ik lees er : « Ik heb bij mij een door mij opgesteld stuk waarin ik naga welke de toekomst van België moet zijn. Sinds twee jaar is mijn ganse politiek geleid geweest door deze beschouwingen. (nvdr een soort federalisme via eentalige streken met zelfbestuur).

» Men zal zien welke vruchten deze politiek zal dragen.

» Wij zien het, goeverneur von Bissing, wij zien het, wees er van overtuigd ! Maar zoals tijdens uw leven kardinaal Mercier het zegde : « Ondergaan is niet aanvaarden ».

HET BELANG VAN LIMBURG

Als stem van zijn kapitalistische meesters speelt de limburgse zoethouder het rolletje verder. De Limburgers moeten toch oppassen dat hun streek geen slechte naam krijgt. Hoewel het blad met lange tanden moet toegeven dat zonder het kordate optreden van de Limburgers ze verder zouden platgeslagen zijn onder pseudo-argumenten.

« De verbintenis om, na een vergelijkende loonstudie, die vóór juni moest voltooid zijn, een eerlijke konkluzie te trekken uit dit loononderzoek, was een ere-verbintenis, die moest en die zeker zou nageleefd worden. De staking heeft voor gevolg gehad, dat de beslissing, die anders wellicht een paar weken op zich zou laten wachten hebben, bespoedigd werd.

» De aanpassing van alle lonen in de mijnen met 10 p.c. is een eenvoudige en ongenuanceerde oplossing, die het voordeel biedt gemakkelijk door elkeen begrepen te worden, doch die het nadeel vertoont dat sommige afwijkingen per kategorie niet rechtgetrokken worden.

» Laten we hopen, dat de snelle en kordate beslissing inzake loonaanpassing in het begin van volgende week een einde zal stellen aan het konflikt. We moeten in Limburg oppassen, dat we niet de reputatie verwerven een soort tweede Borinage te zijn geworden. Het bestendig heroplaaien van konflikten zou het dubbel nadelig gevolg kunnen hebben, dat de sluiting van de kempense mijnen bespoedigd wordt en dat de investeerders afgeschrikt worden door een vertroebeld sociaal klimaat in Limburg. Bezorgd als we zijn met de verdere industrializatie van ons gewest, om werkgelegenheid te verschaffen voor de aangroeiende jeugd, moeten we de investeerders de zekerheid verschaffen, dat ze in Limburg niet met « abnormale » sociale riziko's zullen gekonfronteerd worden. In Wallonië heeft men dit trouwens sedert enkele jaren klaar ingezien ».

HET LAATSTE NIEUWS

Major is de meest uitgespuwde politieker bij limburgse mijnwerkers en B.R.T.-mensen, Vermeylen, bij al wat iets met onderwijs te maken heeft. Ze lukken er inderdaad in om te bewijzen dat bekwaamheid geen norm is om te arriveren in de B.S.P. (de Bond van de Samenwerkende Profiteurs).

« Daags voor de staking, die de vakbonden in het hele land inrichten, heeft de regering hals over kop beslist een bedrag van 200 miljoen fr. ter beschikking te stellen van 1 september 1970 af.

» Waarom wacht de regering altijd tot men haar onder druk zet om haar verantwoordelijkheid op te nemen.

» Er is echter een fundamenteel sociaal probleem, nl. de belachelijk lage wedde der leerkrachten.

» Dat zij naar dit wapen hebben moeten grijpen is betreurenswaardig maar begrijpelijk.

» De verantwoordelijken voor deze staking moeten vooreerst gezocht worden in de stofferige Résidence Palace aan de Wetstraat te Brussel ».

GAZET VAN ANTWERPEN

Zelden werd het net van de samenzwering der stilte rond de negerjustitie van de repressie zo brutaal uiteengetrokken dan door de stellingname van de historicus prof. van Isacker in de zaak Irma Laplasse. Elders in ons blad leest men de open brief van kamerlid Babylon aan prokureur Vossen in dit verband.

De Witte van de « Gazet van Antwerpen » vindt dat alleen volledige amnestie ons kan verlossen van dit onontwarbaar kluwen van aanslepende gevolgen uit de repressietijd.

« Velen, die in eer werden hersteld, moeten nog steeds hun pensioen, hun vergoeding voor oorlogsschade, enz. ontberen. Ook die mensen werden 25 jaar ouder ; sommigen zijn al overleden en dan hebben hun vrouw en kinderen de straf geërfd. Is dat normaal ?

» Een heel stel neven-effekten van de repressie, die allesomvattend en tegelijk beslist onredelijk was (Pholien zei : justice des rois nègres...) kunnen nooit worden weggewerkt, dan door algemene amnestie. Daarmee bedoelen wij niets anders dan wat dit woord inhoudt : het uitwissen van het verleden. Geen postume goedkeuring van wat werd misdreven, zomin als een afkeuring van hen, die trouw bleven aan de belgische staatsgemeenschap. Gewoon vergeten. Is dat werkelijk teveel gevraagd, 25 jaar na het einde van een oorlog, die voor iedereen een nachtmerrie was ? ».

HET STRIJDERSBLAD

Het stuntelig geschrijf in dit N.S.B.-blad toont duidelijker dan alle redeneringen het peil aan van de superpatriotten in dit land. Te begrijpen dat zij dan ook geen greintje begrip kunnen opbrengen voor het monumentale werk van dr. Elias, dat dan toch ondanks hun vroeger gehuil opnieuw de prijs van de vlaamse provincies kreeg. En dan maar opnieuw aan het huilen slaan.

» Ondanks het protest — zelfs in sommige vlaamse kulturele kringen, zoals wij het in ons blad destijds meedeelden — hebben de leden der bestendige deputaties der vlaamse provincies, met een meerderheid die men « rechts tegen links » kan noemen, hun fameuze prijs aan de ter dood veroordeelde ex-V.N.V.-leider dr. H.J. Elias toegekend.

» Ze zijn echter zo « kies » die prijs niet op een officiële plechtigheid te overhandigen.

» Moeten we hierom lachen of vloeken ?

» In feite zal die prijs niet eens aan de gewezen V.N.V.-Führer uitgereikt worden, vermits zijn goederen onder sekwester staan. Misschien hebben de heren deputatieleden de staat en de slachtoffers van de kollaboratie aldus een dienst willen bewijzen...

» Het is al maar een kwestie van interpretatie... en dan kunnen de gedeputeerden hun handen in onschuld wassen ! ».

WALTER LUYTEN.

WALTER ROLAND
Gediplomeerd opticien, erkend door alle ziekenfondsen
KERKSTRAAT 58, ANTWERPEN
(Let op het huisnummer !)
Telefoon 33 86 62

ALLE GLAZEN
ALLE MONTUREN
Voor lezers van dit blad : 10 % korting

Groepen en maatschappijen allerhande !!!
Speciaal voor U bedacht.
IEDER DORTMUNDER THIER BRAU HOF
kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.
INTERESSANT
Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond in een gezellige sfeer.
Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur een der beste Oberbayern orkesten
Middag- en avondmaal in groep gezellig, fijn, goed en goedkoop
De grote specialiteiten zijn : Ochsenschwanzsuppe - Hongaarse goelasj - Eisbein mit Sauerkraut - Kip aan het spit - Krachtvleesschotel beter dan in Duitsland

WIJ WILLEN THIER · DORTMUNDER · THIER-BRAU

Inlichtingen ter plaatse
THIER BRAU HOF
Leuven - Tel. (016) 46311
THIER BRAU HOF
Hulste - Tel. (056) 71536
THIER BRAU HOF
Antwerpen - Tel. (03) 312037
DE KLAROEN
Aalst - Tel. (053) 22853
THIER BRAU HOF
Nieuwbrugstr. 28, Brussel 1
Tel. (02) 18.74.89

Restaurant
WALLEBEKE
Rijksweg Gent-Kortrijk
ASTENE - DEINZE
's Maandags gesloten

BECO BECO
levering van gas- en stookolie !
BECO BECO
Benzinestations !
BECO verwacht ook Uw bestelling !
p.v.b.a. BECO. Krijgsbaan 236, ZWIJNDRECHT
Tel. : (03) 52.81.73 32.02.10

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

ANTWERPEN

Antwerpen (stad)

KOLPORTAGE
Zondag 21 juni in het centrum der stad, met de radiowagen. Vertrek lokaal Tyrol, Nationalestraat 22. om 10 u.

NATIONALE MEETING
Magdalenazaal Brussel heden zaterdag 13 juni, om 15 u. Ducquenoystr. Brussel nabij Centraal Station.

Onze afdeling legt een bus in. Vertrek Jan van Rijswijcklaan ter hoogte van het Tankgedenkteken, kant garage Permeke. Vertrek bus 14 u., Terug rond 19 u. Prijs 50 fr. heen en terug. Indien men niet tijdig het sekrt. van deelname heeft kunnen verwittigen is het mogelijk dat de autobus volzet is.

PAMFLET ZELFSTANDIGEN
0,30 fr. Voorbeeld wordt toegestuurd op aanvraag. Schrijven sekretariaat Wetstr. 12, Antwerpen. Ook de kongresbesluiten zijn steeds voorradig voor alle simpatizanten.

VERKIEZINGS-PROPAGANDA
Hebt ge een oude gevel, muur, schutting of wat ook, waarvan ge als eigenaar ons schriftelijk de toelating geeft om op te plakken, deel het ons dan zo vlug mogelijk mee.

We huren ook grote reklaamborden af in de ganse stad. Ze zijn natuurlijk erg duur. Wilt ge bepaald kunnen zeggen tegen uw vrienden, «dit bord heb ik geschonken aan de V.U. », stort ons dan 5.000 fr. op P.C. 15.02 Eural Bank Antw. voor rek. nr. 2/0494 van V.U. Antwerpen. Met vermelding « voor groot reklaambord ». We weten u nadien wel precies te zeggen welk bord we met uw steun konden vastleggen.

VUJO-INSTUIF
De VUJO-kern afd. Antw. Stad organizeert deze aantrekkelijkheid op vrijdag 26 juni om 20.30 in het lokaal De Bokkenrijders Stoofstr. Antwerpen.

KOLPORTEURS OP WERFTOCHTEN
We kunnen er nooit genoeg hebben. Het is nu tijd om u op te geven.

STUNTS
Men schudt ze niet uit de mouw. En toch... zijn er mogelijk simpatizerenden, die we niet van nabij kennen met werkelijk prachtige ideeën. Met open armen ontvangen we u op ons sekretariaat.

Uitvoerbare ideeën kunnen ons per schrijven bekend gemaakt worden. Ook mensen van buiten de afdeling kunnen ons hun gedachten bekend maken.

FINANCIELE STEUN
Twee of drie frank per dag wegleggen en dit tot aan de verkiezingen in oktober ; is dat iets onmogelijk ? Per maand berekend, een som, naar uw believen, op te sturen of af te geven op het sekretariaat Wetstraat 12, Antwerpen.

« WIJ IN ANTWERPEN »
Het propagandistische orgaan van de afdeling is weer in alle bussen der stad verschenen in een oplage van 80.000 ex. Ook deze uitgave kost ons alle maanden een dikke noot ! Maar we blijven verschijnen als u ons helpt.

SIMPATIZANTEN
Slechts een vierde van het aantal simpatizanten dat voor de Volksunie koos in Antwerpen bij de laatste verkiezingen, is ons bij naam en adres gekend. Geef uw naam op en u krijgt maandelijks ons kontaktblad met de beweging van de afdeling. Het verplicht tot niets. De uitgave kontakt is volledig gratis. Krijgt u ons maandelijks blad wel, geef dan de naam en het adres op van een simpatizerend familielid of een gebuur.

VAKANTIE
Het sekretariaat zal gesloten zijn vanaf 1 juli tot en met 22 juli.

DIENSTBETOON DR. BALLET
Maandag 15 juni te zijnen huize, Jan van Rijswijklaan 74 te Antwerpen van 18.30 tot 19.30 u.

Balen

EERSTE ZOMERBAL
Het eerste bal van onze jonge afdeling Balen-Olmen zal plaats hebben op zaterdag 20 juni vanaf 20 uur in de zaal « Graciella », Vaartstraat 32 te Balen, met de 2 D.J.'s « Ricky Bleu » en « Shady Pépé »

VROUWENKLUB NELE
Op de bijeenkomst van 27 mei 1970 werd het bestuur als volgt samengesteld. Voorzitster: mevr. Dillen ; ondervoorzitster : mevr. Aubroeck ; sekretaresse : mevr. Adriaens ; penningmeesteres : mevr. Sannen ; propaganda : juffr. Moschella Suzy ; afgevaardigde : mevr. Peeters. Veel sukses !

Berchem

LEDEN- EN SIMPATIZANTENVERGADERING
Dinsdag 16 juni 1970 te 20u30 in de zaal Limburgia, Beernaertstraat 26 - Berchem. Gemeentebeleid en gemeenteraadsverkiezingen. Allen op post.

VERKIEZINGSFONDS
Leden en simpatizanten die willen helpen met een bijdrage voor ons verkiezingsfonds worden vriendelijk verzocht kontakt te willen nemen met ons sekretariaat, Ruytenburgstraat 10, Berchem, of met een der bestuursleden.

Borgerhout

HEDEN ZATERDAG NAAR BRUSSEL
Heden zaterdagnamiddag te 15 u. heeft te Brussel de nationale V.U.-meeting plaats, in de Magdalenazaal, Duquenoystraat De zaal moet en zal te klein zijn. Wij rekenen erop dat onze afdeling door vele leden zal vertegenwoordigd zijn.

ADRESVERANDERING
Onze verantwoordelijke voor de organizatie : Piet Willems, woont tans : Bleekhofstraat 113-10/D, te Borgerhout (postnr. 2200). Tel. 03-36.43.08 (ongewijzigd).

WERE-DI SPORENHERDENKING
Vrijdag 26 juni te 20 u. in de zaal Cortina, Kerkstraat, Antwerpen. Als sprekers : Karel Dillen, Francis van den Eynde (V.U. Brussel) en Peter van der Zon (Amsterdam).

Toegangskaarten : 100 en 40 fr. (jeugdkaarten : 20 fr.) door storting op postrek. 166.488 van Were-Di, Antwerpen, of af te halen bij van Boghout, Jordaenskaai 3 te Antwerpen.

LEEUWEVAANDELS
De slag om leeuwevaandels gaat onverminderd voort ; nochtans door het geweldig sukses geraakte de voorraad voorlopig uitgeput, waaraan bij het verschijnen van dit nummer reeds is verholpen. Men kan nog steeds bestellen aan 195 fr. (vermelden raam- of mastvlag) bij onze sekretaris : Juul Dillen, Lode van Berckenlaan 184, Borgerhout (postnr. 2200).

HEERLIJKE DAGEN
De driedaagse open-deur-dagen van Gitschotelhof kenden een geweldige belangstelling, zodat men dubbele geleide bezoeken moest inleggen. Direkteur Jan Dillen, zijn medewerkers en ook leden van de C.O.O. w.o. mevrouw Raets kenden drukke dagen.

Het bezoek van het Vlaams Verbond der Gepensioneerden werd ten zeerste op prijs gesteld. Het alles leerde ons dat onze bejaarden goed verzorgd worden en, wat meer is, zich volledig in eigen huis voelen, bij bezoek in eigen woonvertrek iets kunnen opdienen, bezigheden te over hebben, over hobbyclubs en een op peil gehouden biblioteek beschikken, om maar te zwijgen van het kapperssalon ! Ieder rezident geniet van een zicht op tuin en omgeving. Tevens doeltreffende geneeskundige diensten.

Op de akademische zitting had de h. Laenen, inspekteur van Volksgezondheid, dan ook enkel woorden van lof voor deze instelling, uitzonderlijke prestatie in een land waar de zorg voor de derde leeftijd nog in de kinderschoenen staat.

DANKWOORD
Een dankwoord aan al onze leden-lezers voor hun opkomst op het Vl. N. Zangfeest. En het moeten er nog meer zijn op de e.k. IJzerbedevaart.

Onze afdeling was ook flink vertegenwoordigd op de amnestiemeeting in de zaal Cortina.

HEDEN ZATERDAGAVOND
Disco- en dansavond, ingericht door « Wij Jongeren » in de zaal « Blokhut » gelegen aan parochiehuis Familia, Karel Govaertsstraat te Deurne Zuid. Warm aanbevolen.

Brasschaat

KOLPORTAGE
Onze tocht door de wijk « Kaart » werd een reuzesukses. In twee uur werden 100 nummers van « Wij » verkocht. Morgen zondag 14 juni gaan we het Centrum bewerken, bijeenkomst om 10 uur aan de hoek Bredabaan-Augustynslei.

Broechem

IN MEMORIAM
Alhier overleed op 75-jarige leeftijd de heer Frans Duys, ere-schoolhoofd. Meester Duys, vader van de voorzitter der plaatselijke V.U.-afdeling, gaf gedurende 43 jaar les in de jongensschool alhier, waarvan 20 jaar als schoolhoofd. De overledene was een Vlaming uit één stuk, met rotsvaste principen en een sterk karakter. Onze oprechte deelneming.

Edegem

NAAR BRUSSEL !
Wij rekenen er op dat onze afdeling zeer sterk zal vertegenwoordigd zijn op de meeting op 13 juni om 15 uur in de Magdalenazaal te Brussel.

Wij verzamelen te 13.30 uur op Kerkplein-Elsdonk ; 13.40 uur hoek Drie Eikenstraat-Boudewijnlaan ; 13.45 uur op het gemeenteplein.

Herentals

LEDENFEEST
Zaterdag 13 juni te 18 uur : eerste ledenfeest van de V.U.-afdeling in « Brouwershuis » Bovenrij. Op het programma o.m. voorstelling van het verkiezingsprogramma, gelegenheidstoespraak door senator Wim Jorissen, zang en dans. Deelnameprijs feestmaal: 100 fr.

Merksem

11 JULIHERDENKING
Donderdag 25 juni met Vlaams Kunstkabaret. Kaarten (20 fr) voor de leden van onze afdeling, van V.O.S. en van de Vlaamse Kring Groeninghe bij de ondervoorzitter van de V.O.S.; Sint Lutgardisstraat 56.

Mortsel

MEETING BRUSSEL
Heden 13 juni verzamelen wij in Oude-God, statie, te 13.45 u. Wij hopen met een sterke mortselse delegatie op de V.U.-meeting (te 15 u.) in de Magdalenazaal (nabij het Centraal-station) te Brussel aanwezig te zijn.

VERKIEZINGSFONDS
Met dank aanvaarden wij elke financiële steunbijdrage voor ons verkiezingsfonds. Stort uw bijdrage (naar vermogen) op onze P.C. nr. 1151.12 Volksunie, Liersesteenweg, 197, Mortsel.

Bij opzending onder gesloten omslag of afgifte op hetzelfde adres ontvangt U een kwijting als ontvangstbewijs toegezonden. Dank bij voorbaat.

BEVLAGGING
Bestel heden nog uw leeuwevaandel (1.50m/1.50 m), 195 fr. op ons centraal adres : Wim Claessens - Liersesteenweg, 197, Mortsel (tel. 55.39.09).

Brabant

Brussel (arr.)

AKTIE BRUSSEL - FEDERALISTISCH OFFENSIEF
Met aandrang doen wij een laatste oproep op uw medewerking om op 13 juni te 15 u. de Magdalenazaal te Brussel te vullen. (Duquenoystraat, nabij het Centraal Station). Onze brusselse militanten hebben reeds hard gewerkt en zijn praktisch elke dag op straat om te plakken of om pamfletten uit te delen of te bussen. Zij rekenen vast op de Vlamingen uit alle arrondissementen ! De volksvergadering in de Magdalenazaal te Brussel is de hoofdschotel van heel het Volksunie-federalistisch offensief. Sprekers : Frans van der Elst, Vik Anciaux, Eugeen De Facq en Lode Claes. Steun voor deze aktie op PCR. 8654.50 v/d Volksunie Brussel met vermelding : Aktie Brussel.

FEDERALISTISCH OFFENSIEF
Voor het grootscheeps federalistisch offensief van onze partij, tevens een stap naar de definitieve inzet van de verkiezingskampanje, zijn er op het arrond. sekretariaat affiches voorzien. De arrond. propagandaleider zal voor de verdeling tussen de afdelingen een rondraagdienst organizeren. Wij hoeven er niet op te wijzen — denk aan Kamer en Senaat — dat deze affiches zo vlug mogelijk het straatbeeld moeten beheersen.

LEDENHERNIEUWING
Volgende afdelingen hebben de hernieuwde lidmaatschapskaarten voor 1970 niet afgerekend : Londerzeel, Groot-Bijgaarden, St. Martens Bodegem, Nieuwenrode en Hofstade-Muizen. We hopen op een vlugge regeling.

FINANCIEN
Een aantal afdelingen is achter met het binnensturen aan de arr. verantw. Financiën van hun eerste driemaandelijks financieel verslag. Dit moest gebeuren voor 15 mei jl. Wij verwachten zeer vlug dit verslag van de laatkomers.

ARR. SEKRETARIAAT
Het arrondissementeel sekretariaat is open elke werkdag van 19.15 tot 22 u. Tel. 17.92.18. Adres: Dupontstraat 27, Schaarbeek 1030.

BEWEGINGSWIJZER
Al de berichten voor deze rubriek vanuit het arr. Brussel dienen overgemaakt te worden aan de arr. sekretaris, Frans Adang, Ruisbroeksestwg, 109 te St. Pieters Leeuw, zodanig dat hij ze in zijn bezit heeft op de zaterdag voorafgaand aan het verschijnen.

SOCIAAL DIENSTBETOON VOLKSVERTEGENWOORDIGER DR. VIK ANCIAUX
1ste dinsdag v/d maand : 19 tot 20 uur : Arrond. sekretariaat, Dupontstraat, 27 te Schaarbeek ; 20.30-21 u. : Oude Balcaan. Wemmel.
2de dinsdag v/d maand : 19,30 20.30 u. : Gouden Voorn, Houtkaai, Vilvoorde ; 21-21.30 u. : Egmont, Dorpstraat, Machelen.
3de dinsdag v/d maand : 19,30 - 20 uur : Fenikshof te Grimbergen ; 20 - 20,30 : Bij Buelens, St. Amandsplein, Strombeek ; 21 - 21,30 uur : Kummelshof, Brusselsesteenweg te Asse
4de dinsdag v/d maand : 19 - 20 uur : Bij Theo Pauwels Haachtsesteenweg te Evere ; 20 - 21 uur : Bij Pancken, Vilvoordelaan, 60 te Zaventem ; 21 uur : Avondlust te Steenokkerzeel

Wij
vlaams nationaal

T. van Overstraeten
Hoofdredakteur
Alle briefwisseling voor redaktie naar
Rotatyp, Sylvain Dupuislaan 110 1070 Brussel. Tel. 23.11.98.
Beheer
Voldersstraat 71, Brussel 1 Tel. (02)125.160.
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.
Jaarabonnement : 300 fr.
Halfjaarlijks : 170 fr.
Driemaandelijks : 95 fr.
Abonnement buitenland : 480 fr.
Steunabonnement : 820 fr. (minimum)
Losse nummers : 8 fr.
Alle stortingen voor het blad op postrekening 1711.39 «Wij» Vlaams-nationaal weekblad.
Verantw. uitgever Mr F. Vander Elst, Beizegemstraat 20 Brussel 12

zoekertjes

Dame 45 jaar, zeer betrouwbaar en bedreven, zoekt full-time of part-time werk Boekhouding omgeving Leuven of Brussel. Kontakt via senator M. van Haegendoren, Guido Gezellelaan 63 - HEVERLEE. T 96

Jonge regentes Ned.-Duits-Engels. Goed dactylo. Zoekt passende betrekking buiten het onderwijs. Schrijven of telefoneren senator Jorissen (015)19994. T 97

Gemeubeld appartement voor max. 5 personen te huur gedurende de zomermaanden, op 100 m. van de zee te Raversijde - Middelkerke. Gunstige voorwaarden. Tevens gemeubelde kamers te huur met of zonder ontbijt. Tel. 059/729.40 T 85

Maatschappelijke assistente zoekt dringend werk. Schr. of tel. sen. Jorissen, Astridlaan 80, Mechelen, tel. 015.19994 T 89

Bediende, gespecial. personeelsbeheer, zkt passende betrekking Brussel, Mechelen, Antwerpen Schr. sen. Jorissen, Astridlaan, 80 Mechelen, tel 015.19994 T 90

21-jarige jongeman, diploma oude human., voldaan aan milit. dienstplicht, zkt betrekking als bediende of reiziger Schr of tel sen Jorissen, Astridlaar 80, Mechelen, tel. 015 19994 T 91

Gediplomeerde A2 elektriciteit zkt werk in omgeving van Brussel of Leuven. Sociaal geval. Kontakt a.u.b. via senator van Haegendoren, G. Gezellelaan 63 - HEVERLEE (tel.: 016/245.45) T 88

56-jarige boekhouder met uitgebreide ervaring inzake personeelsbeleid en algemene administratie zoekt betrekking in het Brusselse. Z.w. senator Lode Claes, Collegestraat 22, 1050 Brussel. T 102

31-jarige gehuwde en vlaamsovertuigde inpakker - hulpmagazijnier, Brussel, wegens taalredenen ontslagen bij een brusselse firma zoekt werk in drukkerij, papierhandel of uitgeverij. Schrijven bur. blad dat doorzendt. T 103

VOOR EEN VEILIGE GELDBELEGGING
VOOR EEN GOEDE BOUWGROND
VOOR AANKOOP EN VERKOOP VAN
ONROERENDE GOEDEREN
via "GROEP DE BONDT"
Coremansstraat 22, Berchem-Antwerpen
Telefoon : 03/30.18.85

Brussel (arr.)

SOCIAAL DIENSTBETOON VOLKSVERTEGEN-WOORDIGER E. DE FACQ

— 16 juni 1970 : 7 uur, Hekelgem, Restaurant Lindehove.
— 18 juni 1970 : 7 uur St. Martens-Bodegem, Café F De Rijbel, Stationsstraat.
— 23 juni 1970 : Opwijk (afspraken via F Berghmans, Ninovestraat 28)
— 24 juni 1970 : 6 uur Dworp, Café De Leeuwerik Kerkplein; 7 uur Buizingen, In de Welkom, d'Exaerdestraat : 7.30 uur Halle, Café De Sleutel, Markplein. Afspraken voor Overijse en Hoeilaart kunnen gemaakt worden door bemiddeling van M. Dominet. Esdoornenlaan. 53 - Overijse.

Alle schriftelijke vragen richten aan het adres Bekkerzeelstraat 12 - St. Ulriks-Kapelle.

ARR. RAAD

Volgende arrond. raad op zaterdag 27 juni om 15 uur in Waltra-Stan Philips Arduinkaai te Brussel Agendapunten

VUJO ARR. BRUSSEL-HALLE-VILVOORDE

De heer Francis van den Eynde, Bondstraat 4 te Brussel werd aangesteld als voorlopig verantwoordelijke voor de VUJO werking in ons arrondissement.

Ieder belangstellende kan kontakt met hem opnemen, ofwel rechtstreeks, ofwel via het arrondissementeel sekretariaat.

Brussel (stad)

NAAR DIKSMUIDE

Vertrek 7.30 uur aan lokaal Uilenspiegel, Pletinckxstr. 38, Brussel I.

Tot 3 uur in Diksmuide, nadien gezellig samenzijn in de Vlaamse Ardennen, met breugeliaanse maaltijd, kwis dans enz. enz.

Voor inlichtingen : Uilenspiegel, tel. 02/12.13.74.

Asse

GESPREKSAVOND DOSFELINSTITUUT

Het Dosfelinstituut richt een gespreksavond in over ruimtelijke ordening op zaterdag 20 juni in het Kummelshof van 19 tot 22 u. Twee onderwerpen worden behandeld : het technisch aspekt van de ruimtelijke ordening (algemene plannen van aanleg, bijz. plannen van aanleg en gewestplannen) en « de ideale ruimtelijke ordening : principes en toepassing op het gewest Brussel ». Inleider : de h. H. Leyseele.

Inschrijvingen bij de h. Etienne Keymolen, Steenweg naar Brussel, 111 te Asse, tel. 52.65.65 tegen 25 fr., sillabus inbegrepen.

Jette

KIESFONDS

Steun steeds welkom op PCR 4062.21 van de VUJO-Jette.

Dank bij voorbaat

St. Agatha Berchem

EENHEIDSLIJST

De afdeling heeft ook hier besloten om aan de gemeenteraadsverkiezingen deel te nemen. Met het oog hierop hebben er gesprekken plaats tussen de Volksunie, de Rode en Blauwe Leeuwen en politiek neutrale Vlamingen, om eventueel een vlaamse eenheidslijst in te dienen. Spijtig genoeg is men, zoals praktisch overal gestuit op een weigerachtige houding van de zogenaamde vlaamse C.V.P. Is broodheer V.D.B. dan toch zo machtig bij onze brusselse C.V.P.-flaminganten ?

Strombeek-Bever

NAAR DIKSMUIDE

Onze afdeling legt een bus in naar de IJzerbedevaart te Diksmuide : 's namiddags uitstap naar de Rodeberg en de Kemmelberg. Vertrek aan de kerk. Prijs : bus en toegang 150 fr. Toeslag van 40 fr. voor een zitplaats.

Zo vroeg mogelijk inschrijven bij mevr. Jannes, Vandernootstraat 2.

Oost-Vlaanderen

Aalst (arr.)

KADERDAG

Op 30 mei, werd een kaderdag gehouden over de gemeenteraadsverkiezingen. De heer De Beul handelde over een degelijke organizatie van de propaganda voor en tijdens deze verkiezingsperiode. Hij gaf verschillende zeer interessante tips en noemde enkele te raadplegen werken. Tot slot handelde hij over de technische aspekten en gaf alle nuttige inlichtingen over samenstellen van lijsten, berekenen van verkozenen, enz...

Denderleeuw

NAAR BRUSSEL

Vandaag te 15 u. grote meeting in de Magdalenazaal op 200 m. van het Centraal Station. Gemakkelijke treinverbinding uit Denderleeuw. Vertrek te 14u.29. Denderleeuw dient flink vertegenwoordigd te zijn.

VERKIEZINGSNIEUWS

Zondag 24 mei werd een grote huis aan huis bedeling gehouden met het speciaal kongresnummer van WIJ en gesteund door de mikro.

Op 6 juni verscheen onze eerste propagandapagina in het advertentieblad « De Schakel ».

Deze week start het huisbezoek en beginnen onze propagandisten met de verkoop der genummerde steunkaarten. Het nr. : 50 fr., het boekje : 500 fr. Men kan ook storten op P.C.R. 251974 van W. De Metsenaere, met vermelding : verkiezingsfonds

INFORMATIE-VERGADERING

Op een algemene informatievergadering werd de algemene politieke toestand besproken en de afdelingsaktiviteiten grondig onder de loupe genomen.

In een overzicht schetste de sekretaris De Metsenaere, de stand van leden, abonnementen op WIJ en het financieel beheer. Henri Pots gaf een uiteenzetting over taken en bezigheden der bestuursleden met het oog op de komende gemeenteraadsverkiezingen. Zeven leden werden voor deze periode in het bestuur gekoöpteerd.

Tijdens een levendig debat werden ook zere plekken geraakt. Iedereen was echter tevreden over het recht op inspraak.

Op een aparte vergadering worden de gezamenlijke propagandamiddelen besproken van de vier afdelingen uit het kanton Ninove die een Volksunielijst zullen indienen bij de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen.

Dendermonde (arr.)

NATIONALE MEETING

Langs deze weg roept het bestuur van het arr. Dendermonde zijn kaderleden en propagandisten op om zich zo talrijk mogelijk in te zetten voor het welslagen van de nationale meeting in de Magdalenazaal te Brussel heden zaterdag 13 juni. Als elke afdeling een paar auto's levert zijn er van Dendermonde alleen al een paar honderd man. Wie zei daar : « wij doen beter ? »

VLAAMSE KLUB BUGGENHOUT

Nodigt uit tot de tentoonstelling van schilder- en beeldhouwwerken van het buggenhoutse duo Berten en Johnny Raes in de zaal « De Morgenster » Broekstraat 39 te Opstal-Buggenhout van 19 tot 28 juni.

Vooropening door Dom. Placied Rosseel op vrijdag 19 juni te 20 uur. Zaterdag en zondag open van 10 tot 19 uur Warm aanbevolen.

SOCIAAL DIENSTBETOON

Zitdagen ten huize van Dr. De Commer, volksvertegenwoordiger. Grembergen/Dendermonde : elke maandag, woensdag, vrijdag en zaterdagvoormiddag van 8 tot 10 u.

Zitdagen op het gewestelijk sekretariaat van het « Oostvlaamse Centrum voor dienstbetoon » Stuifstraat 7, Appels (tel. 052/247.76) : elke woensdag en donderdag van 20 tot 22 u.

Bij u ten huize : afspraak met de gewest. sekretaris R. Meert.

Tweede zaterdag der maand (13 juni) : Uitbergen : van 9 tot 9u.30 bij A. Pieters, Strijpwegel 3, herberg ; Laarne : van 10 tot 10u.30 in de herberg « St Hubertus », Dorp 6 ; Overmere : van 11 tot 11u.30 en Berlare : van 12 tot 12u.30 (de plaatsen later medegedeeld worden).

Tweede zondag der maand (14 juni) : Zele : van 8u.30 tot 9u.30 in het « Vlaams huis », Kloosterstraat ; Moerzeke : van 10 tot 10u.30 (plaats zal later medegedeeld worden) ; Waasmunster : van 11 tot 11u.30 bij Dhr. Ysewijn, Waranda 10 ; Hamme : van 12 tot 13 u.

De zitdagen zullen door het sekretariaat stipt uitgevoerd worden voor zover de sekretaris over het nodige vervoer beschikt.

VUJO

Woensdag 24 juni om 20 u. spreekt senator Baert in « Den Ommeganck ». Grote Markt te Dendermonde over de grondwetsherziening. Daar senator Baert deel uitmaakt van de kommissie voor de grondwetsherziening kan het belang van deze informatieavond niet genoeg worden benadrukt.

Merelbeke

11 JULI

Zaterdag 11 juli om 20 u., zaal Nova, Hundelgemstraat, jaarlijkse Sporenherdenking ingericht door alle kulturele verenigingen van de gemeente. Gastvedette Jos Gijsen.

DE GRIFFOEN

Zondag 28 juni 1970 om 14 u. trektocht door onze eigen gemeente en de onmiddellijke omgeving.

Oudenaarde (stad)

FEESTAVOND

Ja, het is zo ver. De afdeling Oudenaarde richt een feestavondje in voor haar leden en simpatizanten op zaterdag 13 juni, begin om 20 uur, in feestzaal « Keizer Karel », Gelukstede te Oudenaarde met koud avondmaal.

Gastspreker : Mik Babylon.

75 fr. per persoon.

West-Vlaanderen

Brugge (arr.)

DIENSTBETOON VOLKSVERT. P. LEYS

Onze volksvertegenwoordiger houdt voortaan elke zaterdag vanaf 11.30 uur een centraal spreekuur voor het Brugse, in het Breydelhof, J. Suveestraat 2 te Brugge. Verder blijft hij elke vrijdag ten huize bereikbaar van 14 tot 16 uur : Manitobalaan 5 St Andrie (tel. 155.20)

NACHT VAN JABBEKE

Op 11 en 12 juli e.k. 3e uitgave van de reeds populaire N.V.J.

Programma : zaterdag 11 juli 20 uur : Bruegeliaans Bierfeest met de Blaaskapel Thoriz (16 man) Zondag 12 juli, 14 uur : Marc Dex-show met 2 orkesten en tal van zanger(essen), humoristen, akkrobaten. Een bij uitstek familiale show, waar ook het jonge volkje zijn hartje kan ophalen. Zondag 12 juli, 20 uur : dansfeest met Ron Davis en het Davissextet.

Toegang per manifestatie : 50 fr. per persoon. Jeugd gratis toegang.

Globale kaarten voor de 3 shows : 100 fr. Verkrijgbaar bij Vlaamse Kring, Jabbeke (G. Eeckeloo, Aatrijksesteenweg 39, tel. 81220) en bij alle V.U.-afdelingen, benevens tal van vlaamse verenigingen

SUKSESRIJKE MEETING

Voor een bomvolle auditiezaal in het stedelijk koncertgebouw ging vorige week vrijdag de volksmeeting door in het kader van ons federalistisch offensief. Er waren mensen opgekomen uit de verste gemeenten van ons arrondissement. Na een inleidend woord door arr. voorzitter M. Goethals boeiden zowel Wim Jorissen als Walter Luyten hun gehoor met een uiteenzetting over de grondwetsherziening en de evolutie van de federalistische gedachte. Een scherpe kommentaar op de zaak Irma Laplasse deed de zaal muisstil worden. Vraag en antwoord en de Vlaamse Leeuw besloten deze welgeslaagde vergadering, tevens inzet van de plaatselijke kieskampanje.

Brugge (stad)

OVERLIJDEN

Alhier overleed na langdurig doch moedig gedragen lijden ons lid Jef Smits, 48 jaar, afkomstig van Maaseik doch volwaardig stadsgenoot geworden. De uitvaart van deze idealistische oostfrontstrijder werd maandag overtalrijk bijgewoond. Een afvaardiging met afdelingsvlag vergezelde de lijkstoet naar de stedelijke begraafplaats waar onder de tonen van de « Last Post » afscheid van Jef werd genomen. Aan de rouwende familie onze zeer oprechte deelneming.

De Panne

BIJZONDERE BIJEENKOMST

Dinsdag 16 juni om 20 u. wordt er een speciale bijeenkomst belegd voor alle leden van de Panne bij Roger Swinnen (Helvetia) Kerkstraat, De Panne. Op deze vergadering zal gesproken worden of er mogelijkheid bestaat op korte termijn een zelfstandige afdeling De Panne te stichten.

Ieper - Zonnebeke

GESLAAGDE VOLKSVERGADERING

Senator Wim Jorissen zei inleidend dat alleen de omvorming van onze unitaire staat tot een federale staat ons de meeste kansen biedt om een nieuwe samenleving tot stand te brengen, een samenleving waar de mens centraal staat en niet een naamloze burokratie.

Wij moeten éérst leven dan kunnen wij spreken over kultuur enz. aldus de heer Jorissen. Verder lichtte hij toe dat de partij één geheel dient te zijn ook in de gemeentepolitiek.

Senator Frans Blanquaert toonde aan de hand van onweerlegbare gegevens, het nog steeds schrijnend arbeidstekort in deze Westhoek aan. (9400 pendelarbeiders) met een der laagste inkomsten en met industrieterreinen zonder industrie. De Volksunie zal zich inzetten om ook van de Westhoek een leefbare gemeenschap te maken.

Tot slot beklemtoonde architekt Jan Carpentier, vooral dat de Volksunie te Ieper meedoet omdat het haar verdomde plicht is tegenover het steeds groter wordende procent van de bevolking die, reeds twee jaar terug, haar hoop en vertrouwen in de V.U. heeft uitgesproken.

Onze dank gaat eveneens naar Stefaan de Hollander, die pittige bindteksten schreef, Annemie Braem die ze vertolkte en naar alle vrijwilligers die hun gewaardeerde medewerking verleenden.

Kortrijk (arr.)

GESLAAGDE MEETING

De volksvergadering op 1 juni was een werkelijk sukses ; voor 600 aanwezigen voerden achtereenvolgens het woord : provincieraadslid Wilfried Vanholme, volksvertegenwoordiger Maurits Coppieters en algemeen voorzitter Frans van der Elst. Alle sprekers kenden een grote bijval. Deze geslaagde vergadering die tevens de inzet betekende van de verkiezingskampanje werd vooraf gegaan door een perskonferentie die door een ongewoon groot aantal joernalisten bijgewoond werd.

IJZERBEDEVAART

Wie wil meereizen naar de IJzerbedevaart kan inschrijven in het lokaal « 1302 » te Kortrijk.

Vertrek om 8 u. - Afreis uit Diksmuide om 15 u. Bezoek aan de kust (Middelkerke) en terug langs de West-Vlaamse bergen. Prijs : 100 fr.

ADVIESRAAD TE MENEN

De leden van de adviesraad worden uitgenodigd op de bijeenkomst heden zaterdag 13 juni om 16 uur in het lokaal « De Beiaard ».

AUTOKARAVAAN

De autokaravaan die door het arrondissement reed in het kader van het federalistisch offensief kende overal een groot sukses. Op vele plaatsen werden de 50 wagens op handgeklap onthaald

DIENSTBETOON SENATOR BLANCQUAERT

Elke maandag van 18 tot 20 u. in « 1302 » te Kortrijk ; van 20 tot 22 u. in « De Cirkel » te Kuurne ; elke 2e en4e zaterdag van 11 tot 12 u. in « 't Zweerd », Grote markt te Ieper en elke 4e zaterdag van 10 tot 11 u. in « 't Belfort », Grote Markt te Poperinge. Thuis na telefonische afspraak.

Oostende (stad)

NATIONALE MEETING

Liefhebbers die vandaag nog willen meegaan naar Brussel, telefoneren liefst onmiddellijk naar I. Scheer, tel. 786.14. Vertrek aan het Kanadaplein om 13 u. stipt.

AFDELINGSBESTUUR

Tijdens de jongste vergadering van ons bestuur werden twee nieuwe bestuursleden verkozen in vervanging van de heer R. Simoens en een op bazis van ons aantal leden. Op vijf kandidaturen kwamen volgende vrienden als eersten uit de bus : Lucien Samaey en Erik Crott. Aan beiden proficiat en beiden welkom in het bestuur.

FEDERALISTISCH OFFENSIEF

Vrijdag 19 juni aanst. spreekt tot ons de nationale voorzitter van de partij Frans van der Elst. Zaal : de Noordzee, om 20.30 u. De zaal moet vol zijn.

Oostende (arr.)

NAAR BRUSSEL !

Arrondissementeel worden 2 bussen ingelegd naar de nationale meeting in de Magdalenazaal te Brussel. Deze bussen lopen vandaag, mogelijk is er nog plaats voor u wanneer u dit leest : telefoneer ofwel naar Leo Devreese, Diksmuide (tel. 051-507.49), ofwel naar B. Huyghe (tel. 058-316-83) ofwel naar I. Scheer, Oostende (tel. 059-786.14).

Stene

GULDENSPORENVIERING

Onze afdeling richt ook dit jaar een Guldensporenviering in : woensdag 8 juli te 20 uur in de zaal « Pekelton », Guido Gezellestraat, Stene-Konterdam (ter hoogte van het rondpunt). Op het programma : Armand Preudhomme alsmede het trio « Op de purperen hei ». Vlaamse humor op teksten van Louis Verbeeck. In het kader van ons federalistisch offensief feestrede over « Federalisme de enige oplossing ». Iedereen komt op deze dag naar Stene.

MEDEGEDEELD

ZEEZANGFEEST

Op 11 juli heeft in de Kursaal te Oostende het zeezangfeest 1970 plaats met Miel Cools, de Elegasten, de dansgroep Tijl, dirigenten Juliaan Wilmots en Fernand van Durme, aan de vleugel Jackie Jackson en Gerard Vermeersch als prezentator.

Inrichters : het A.N.Z. West-Vlaanderen, met de medewerking van de VTB-VAB en het 11 Julikomitee Oostende. Toegangsprijs : 50 fr. Plaatsbespreking : Kursaal Oostende en sekretariaat Vlaamse Klub Kust. Tel. 059/739.87

JONGEREN-KONTAKT-WEEK NEDERLAND - VLAANDEREN

Het Jongeren-Kontakt organizeert in samenwerking met het Europahuis te Bemelen aldaar (bij Maastricht in Zuid-Limburg) van zaterdag 25 tot en met vrijdag 31 juli a.s. een studieweek over het tema « Is het generatiekonflikt een generatiekonflikt ? ». Alle jongeren zijn welkom op deze week van studie, ontspanning, sport, kreatieve expressie, exkursies enz.

Inschrijving tegen storting van 210 fr per deelnemer als voorinschrijving op postrekevan dr. J. Lehembre, Amerikalei 92 te Antwerpen. Het overige, 640 fr dient betaald bij het begin van de week.

INTERMEDIUM AKTIEF

Aktiviteiten voor het najaar : - seminarie sociale vaardigheid en leiderschap ; - training in mondeling en schriftelijk rapporteren ; - seminaire vergaderingen : leiden en deelnemen ; - kursussen voor telefonisten en receptionisten ; kursus voor direktiesekretaressen en sekretaressen en kursus levensstijl en omgangsvormen.

Inlichtingen bij Intermedium (Mevr. S. van Haegendoren-Cloots) - Guido Gezellelaan 63, 3030 Heverlee.

NIEUW... TOTAAL NIEUW...

A.B.K. bouwt voor IEDEREEN

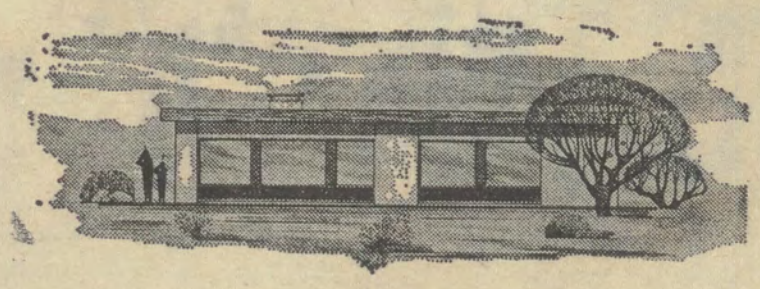

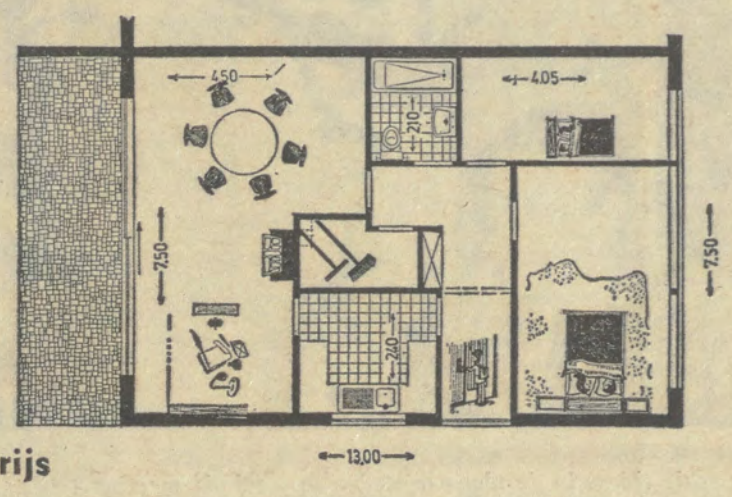

Slechts F 495.000,– bouwprijs

BESTUDEERD...
makkelijk aanpasbaar, voordeliger en snel realiseerbaar... dus geen PREFAB
Steunend op hedendaagse principes en traditionele materialen... slechts die, die bewezen hebben duurzaam en van blijvende kwaliteit te zijn, worden aangewend.

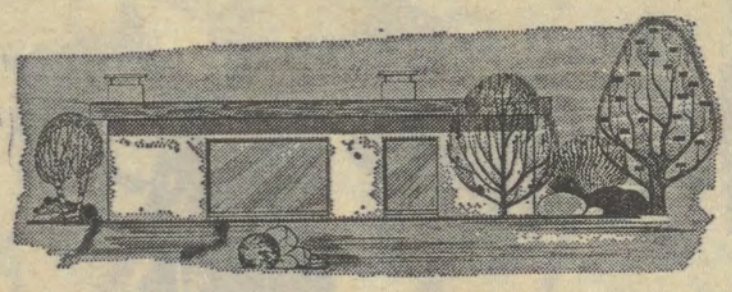

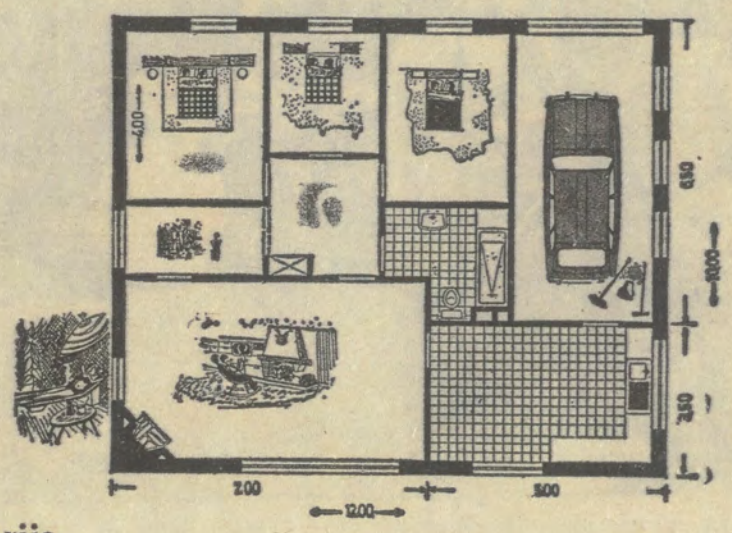

Slechts F 575.000,– bouwprijs

WERKELIJK « AF » GEWERKT...
door echte artisten in hun vak... marmer, tapisplein, aluminium ramen en deuren, geïnstalleerde keuken en badkamer, open haard enz... enz... zelfs schildering der buitenmuren.
Geen onderhoud want PVC wordt gebruikt waar het verantwoord is.
Geen kunstwerken maar konfortabele, gezellige en voordelige woningen. Realiseerbaar op onze of uw grond, mits slechts 15 % aan kontanten.

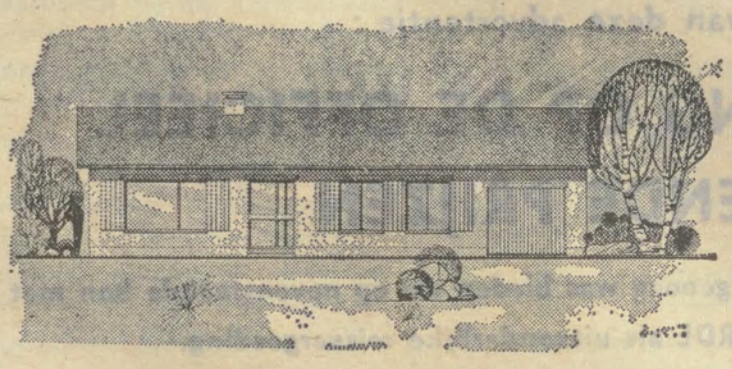

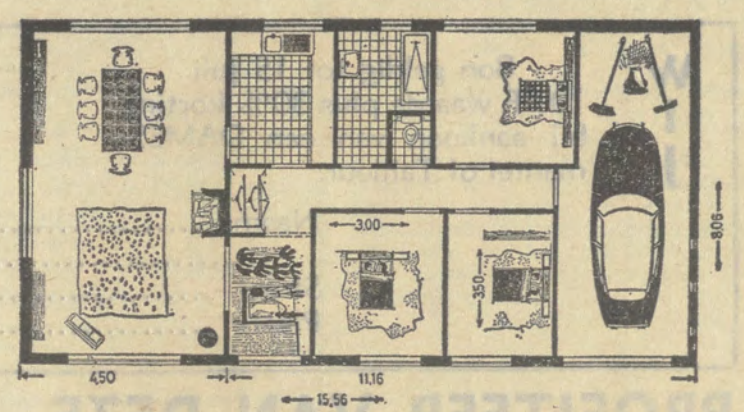

Slechts F 745.000,– bouwprijs

EERST VRAGEN... DAN KOPEN...
Raadpleeg nog vandaag één onzer informatiecentra... bezoek onze realisaties : villa's, eensgezinswoningen, buitenverblijf, appartementsgebouw, fabriek... voor ieder van deze bouwdisciplines staat een staf van gespecialiseerde medewerkers voor U klaar, om U met raad en daad bij te staan, bij de keuze van een geschikte grond, het aspekt en de nuttige indeling van de woning, alsook bij de financiering van dit alles wordt U deskundig een leiddraad gegeven.

Stuur daarom vandaag nog deze bon op en morgen zal U verbaasd opkijken naar de voordelen en mogelijkheden die wij U bieden.

BON

NAAM : .....

ADRES : .....

— beschik over een bouwgrond Gemeente :
breedte :
en wens de voordelen te kennen die U mij kan bieden.
— beschik niet over een bouwgrond en verzoek U mij een aanbieding te doen voor 't bouwen van rijwoning, villabouw of half open bebouwing in volgende gemeenten :
.....
— houdt U mij ter beschikking van één uwer afgevaardigden of zal ik een bezoek brengen aan uw informatiecentrum te ..... op ..... te ..... u.

Handtekening

600 arbeiders **1001 mogelijkheden**

Wat U niet alleen aankunt kan « KUNNEN » voor U klaarkrijgen.
« KUNNEN » een wilskrachtige naam voor een groots bedrijf.

ANTWERPEN	GENT	GENK	LEUVEN
Meir 18	Onderbergen 43	Winterslagstraat 22	Brusselsestraat 33
Tel. (03)31.78.20	Tel. (09)25.19.23	Tel. (011)544.42	Tel. (016)337.35

Net zoals elders in de vlaamse steden was ook de meeting te Antwerpen een groot sukses. Reimond Mattheyssens aan het woord.

De Volksunie-aktie bij de onderwijzers lag uiteindelijk aan de bazis van de staking vorige week. Olaerts en Raskin aan het werk te Hasselt.

Ook in het arrondissement Leuven werd de V.U.-aktie bij de onderwijzers gevoerd. Van Haegendoren en Verduyn aan een school te Tienen.

Te Antwerpen gaf voorzitter van der Elst, net als op de volksvergaderingen elders, een uiteenzetting over het federalistisch plan.

Van heden tot 15 juli brengt SUCCESKLEDING MEYERS speciaal en alleen in het weekblad WIJ zijn

MAAND VAN DE MANTEL

WIJ

Bon geldig tot 15 juli
100 F waarde plus 30% korting
bij aankoop van een DAMES-
mantel of Tailleur.

Naam .....
.....
Straat .....
Plaats .....

op vertoon van deze advertentie :

KORTING OP DE OFFICIEEL GETEKENDE PRIJZEN

en of dat niet genoeg was bieden we op nevenstaande bon met 100 FR. WAARDE als uitzonderlijke reisvergoeding.

PROFITEER VAN DEZE MAAND VAN DE MANTEL

Alleen al voor de keus — en er zijn er meer dan 1500 in voorraad — en NU zeker voor de prijs loont het de moeite de verplaatsing te doen naar

SUCCES KLEDING MEYERS

met 1000 m2 winkelruimte één der grootste kledingszaken in Vlaanderen !
Eigen koffie en bier bar — Kunstsalon — eigen import

A. DE LANGLESTRAAT 4-6-8 NIEL Rupel
Tel. 03.78.11.44 - 78.35.39

Open alle werkdagen van 9 tot 20 uur — zaterdags tot 18 uur — zondagen en feestdagen steeds gesloten.